

การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน
ออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ดาวนิน ไทยศิลา

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ธีรังไสตถิสกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

พฤษภาคม 2562

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสติสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำ แนวทางการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ตลอดระยะเวลาในการทำ การค้นคว้าอิสระในฉบับนี้ จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ ดร.พนิดา ตาสี อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ดร.จำนง ศรีมังกร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 นางจันสุดา บุตรมาตย์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเชียงคาน นายไกรราศ บังคะบุตร ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านห้วยอาลัย นางเพลินพิศ วินานนท์ ครูชำนาญการ พิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วย เหียม และคณะครู นักเรียนในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษานครหงส์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการทำ การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านจนทำให้การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมาจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศ แต่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

ดาวนิน ไทยศิลา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	ดาวนิน ไทยศิลา
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อังรังไสตติสกุล
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2561
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้ พยัญชนะต้นคำ พยัญชนะท้ายคำ การสอนแบบโฟนิกส์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม จำนวน 18 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงที่เป็นปัญหาพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 76.06/77.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วย

กิจกรรมการฝึกอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

Title THE DEVELOPMENT OF PHONICS LEARNING ACTIVITIES
TO ENHANCE ENGLISH INITIAL CONSONANT
AND FINAL CONSONANT PRONUNCIATION ABILITY
FOR 5th GRADE STUDENTS

Authors Daonin Thaisila

Advisor Assistant professor Wichian Thamrongsotthisakul, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. Curriculum and instruction,
Naresuan University, 2018

Keywords Learning Activities, Initial consonant, Final consonant, Phonics

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to construct and identify the efficiency of Phonics learning activities to enhance English initial consonant and final consonant pronunciation ability for 5th grade students at the criterion 75/75. 2) to compare the English initial consonant and final consonant pronunciation ability after had learned with phonics learning activities for 5th grade students at the criterion 75 percentages. The samples in this research were 18 in 5th grade students at Hauykhobhauyhaim school, studied in 2nd semester of academic year 2016. The research instruments included 1) The phonics learning activities of English initial consonant and final consonant pronunciation ability for 5th grade students. 2) The English test studied the initial consonant and final consonant pronunciation problem. 3) The practical test assessed the English initial consonant and final consonant pronunciation ability.

The results of this research were: 1)The phonics learning activities has been submitted for examining the appropriate every compositions at the high level and had the efficiency of 76.06 / 77.00 as the criterion. 2) The students had the competence of the English initial consonant and final consonant pronunciation ability

after learning with phonics learning activities, were higher than before applying with 75 percentages threshold with the statistic significant .05.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
	สมมติฐานของการวิจัย.....	6
	นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	8
	การออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	15
	วิธีสอนแบบโฟนิกส์.....	44
	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้.....	54
	แผนการจัดการเรียนรู้.....	63
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
3	วิธีดำเนินงานวิจัย.....	79
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	79
	วิธีดำเนินงานวิจัย.....	79
	ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียง แบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75.....	80

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	94
แบบแผนการวิจัย.....	97
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	102
ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75...	113

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	บทสรุป.....	115
	สรุปผลการวิจัย.....	117
	อภิปรายผล.....	118
	ข้อเสนอแนะ.....	121
	บรรณานุกรม.....	123
	ภาคผนวก.....	131
	ประวัติผู้วิจัย.....	231

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบตำแหน่งที่เกิดเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษกับภาษาไทย....	18
2	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระดับคำ.....	44
3	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระดับประโยค.....	44
4	แสดงการวิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และจำนวนชั่วโมง จากหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การออกเสียงพยัญชนะ ต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ.....	87
5	แสดงจำนวนครั้งที่ทดลองใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้าย คำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	98
6	แสดงผลการวิเคราะห์กลุ่มเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการอ่านออกเสียง.....	103
7	แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้าย คำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	104
8	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียง แบบโฟนิกส์ ที่ส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	106
9	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออก เสียงแบบโฟนิกส์ ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ ต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตาม เกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบเดี่ยว จำนวน 3 คน.....	111
11	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตาม เกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน.....	112
12	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตาม เกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน.....	113
13	แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และทำคำภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียง แบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 75	114
14	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	133
15	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออก เสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน.....	135

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ ที่เป็นปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 5 คน	138
17	แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ ที่เป็นปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 30 คน.....	139
18	แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบวัดความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 5 คน.....	141
19	แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบวัดความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 30 คน.....	142
20	แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา ในการออกเสียง กลุ่มเสียงหยุด (Stops).....	144
21	แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา ในการออกเสียง กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives).....	145
22	แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา ในการออกเสียง กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates).....	147
23	แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา ในการออกเสียง กลุ่มเสียงนาสิก (Nasals).....	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
24	แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียง กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap).....	149
25	แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียง กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral).....	150
26	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบเดี่ยว จำนวน 3 คน.....	151
27	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน.....	152
28	แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน.....	153
29	แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75	156
30	แสดงผลการหาค่า T-Test ด้วยโปรแกรม SPSS คะแนนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75.....	158

สารบัญญภาพ

ภาพ		หน้า
1	วิธีสอนแบบโฟนิกส์จากกลางไปบน.....	52
2	แสดงผังความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักสำคัญ ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	56
3	แผนภูมิขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้	67

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ใหม่ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แม้ว่าระบบการศึกษาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะเพื่อการสื่อสารมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม กระนั้นทักษะการสื่อสารทางด้านการออกเสียงยังประสบปัญหาอยู่ ซึ่งพบว่าการออกเสียงของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น นักเรียนมักจะเลือกออกเสียงที่ตนคุ้นเคยและใกล้เคียงกับเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ของตน และมีปัญหาในการออกเสียง เนื่องจากความแตกต่างระบบเสียงภาษาอังกฤษกับระบบเสียงภาษาไทย เช่น เสียงบางเสียงของภาษาอังกฤษไม่มีในภาษาไทย เสียงบางเสียงของภาษาอังกฤษคล้ายกับเสียงภาษาไทยแต่มีประเด็นที่ต่างกัน เสียงควบกล้ำในภาษาอังกฤษหลายเสียงไม่มีในภาษาไทย และ

ภาษาอังกฤษมีหน่วยเสียงพิเศษอื่นๆ นอกจากหน่วยเสียงพยัญชนะและสระที่ใช้แสดงความหมายของคำพูดแตกต่างกัน (เทียนมณี บุญจุน, 2548) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ บำรุง โตรัตน์ (2544, หน้า 53) ได้ระบุไว้ว่าการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งของนักเรียนไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้แต่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ถ้าผู้เรียนยังไม่สามารถเปล่งเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ ก็ยังไม่ถือว่าสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารได้ นอกจากนี้ปัญหาของนักเรียนไทยที่ไม่สามารถออกเสียงได้แล้วยังพบว่ายังพบว่าไม่รู้ความหมายของคำที่ออกเสียงนั้นอีกด้วย นั่นคือ นักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้การอ่านออกเสียงเนื่องจากไม่มีความรู้ในการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียง ทำให้ไม่สามารถเข้าใจเสียงที่ไม่คุ้นเคยหรืออ่านออกเสียงผิดและยังไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงนั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านการออกเสียง (pronunciation) คนไทยคงประหลาดใจว่า ทำไมเมื่อเราพยายามพูดภาษาอังกฤษตามที่เรารู้มา แต่ไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเข้าใจได้ ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะคนไทยได้ใช้เสียงและการออกเสียงแบบไทยไปใช้ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยไม่รู้ว่าเป็นเสียงเหล่านั้น เป็นเสียงที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษไม่สามารถสื่อความหมายในภาษาของเขาเอง เช่นเดียวกับกับคนไทยฟังผู้ใช้ภาษาอังกฤษพูดภาษาของเขาแล้ว ไม่เข้าใจความหมายที่เขาสื่อออกมาเช่นกัน เพราะเราไม่ได้ยินสิ่งที่เขาต้องการให้เราได้ยิน บางครั้งเราฟังชาวต่างประเทศพูดไม่ค่อยเข้าใจ การที่เราฟังไม่ออก เพราะเราคาดหวังว่าจะได้ยินเสียงอะไรที่เหมือนกับที่เราพูดกัน ดังนั้น จะฟังชาวต่างประเทศให้เข้าใจ จะต้องรู้ว่าออกเสียงกันอย่างไร และออกเสียงให้เหมือนเมื่อนั้นจึงจะฟังออกรวมทั้งเวลาตอบกลับไป ชาวต่างประเทศจะฟังออกด้วย สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะออกเสียงผิด ไม่ใช่พูดไวยากรณ์ผิด (เนตรปรีชา ชุมไชโย, 2543 หน้า 51-52)

แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องชัดเจน และยังสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้น คือ การใช้วิธีสอนโฟนิกส์ นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของวิธีโฟนิกส์ดังนี้ โฟนิกส์เป็นระบบเสียงในภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวพยัญชนะ เสียงสระ เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนอ่านออกเสียง ผู้เรียนจะสามารถออกเสียงได้โดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงตัวอักษร (Golf, 1998 หน้า 138-141 อ้างอิงใน ภูเบต ไชชัยภูมิ, 2548)

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นมีประสิทธิภาพในการสอนอ่านออกเสียงและการเรียนคำศัพท์ โดยเฉพาะผู้เรียนภาษาที่สองนั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องพร้อมไปกับการรู้ความหมายของคำนั้นไปด้วย ซึ่งวิธีสอนโฟนิกส์เป็นวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียนในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงเรื่องหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นการเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับหน่วยเสียง ซึ่งเป็นความรู้ที่เป็นพื้นฐานนำไปสู่การถอดรหัสของสัญลักษณ์ในภาษาเขียนและการเริ่มต้นที่แท้จริงของความสามารถในการอ่านออกเขียนได้และนอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนสามารถสะกดคำ มีความรู้ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์และมีความรู้คำศัพท์มากขึ้นได้ ดังผลงานวิจัยของ Adams(1998) พบว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำ และการเรียนรู้คำศัพท์ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านทักษะการออกเสียง ส่วนงานวิจัยของ Hill (1999) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ ความตระหนักในหน่วยเสียงและความสามารถในการสะกดคำของนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโฟนิกส์ตลอดจนมีความตระหนักในเสียง สามารถสะกดคำ ระบุสระและพยัญชนะได้ และนอกจากนี้โรงเรียนในเขตการศึกษาหนึ่งในรัฐแคลิฟอร์เนียได้ทำวิจัยเชิงเปรียบเทียบเพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียนที่ถูกสอนด้วยระบบโฟนิกส์กับนักเรียนที่ถูกสอนด้วยระบบอ่านเป็นคำ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ได้คะแนนสูงกว่า และในส่วนของ การรับรู้คำ การอ่านเป็นย่อหน้า การอ่านคำศัพท์ และการออกเสียงทั้งคำเก่าคำใหม่เมื่อเปรียบเทียบกัน นักเรียนที่เรียนโฟนิกส์จะได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนโฟนิกส์ อย่างไรก็ตามในการศึกษาของงานวิจัยในช่วงต่อมาได้มีนักการศึกษาจำนวนมากที่มีความคิดที่เห็นด้วยต่อประโยชน์ของวิธีสอนโฟนิกส์ พร้อมกับได้เสนอแนะให้มีการส่งเสริมการสอนโฟนิกส์ให้มีประสิทธิภาพโดยกล่าวว่ นอกจากการฝึกมีความสำคัญในการสอนโฟนิกส์แล้ว ควรส่งเสริมการฝึกให้ได้ผลดีโดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย แบบฝึกที่หลากหลายมาประกอบการสอน เพื่อให้ นักเรียนได้รับการฝึกฝนในหลายรูปแบบ น่าสนใจ และเป็นการส่งเสริมให้การฝึกฝนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Vitanova, 2002)

และจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สอนนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม พบว่านักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะพยัญชนะต้น คำ และท้ายคำพบมากที่สุด ได้แก่ ออกเสียง /ซ-/ หรือ /ท-/ แทน /ธ-/ เช่นในคำว่า thanks ออกเสียง /ด-/ แทน /θ-/ เช่นคำว่า the ออกเสียง /ว-/ แทน /v-/ เช่นคำว่า van ออกเสียง /ซ-/ แทน /z-/ เช่นคำว่า zoo ออกเสียง /จ-/ แทน /dʒ-/ เช่นคำว่า job ออกเสียง /ช-/ แทน /tʃ-/

เช่นคำว่า chair ออกเสียง /ช-/ แทน /j-/ เช่นคำว่า she ออกเสียง /r-/ เป็น /l-/ ซึ่งแม้แต่ภาษาแม่อีกยังมีปัญหาเรื่องนี้ สำหรับปัญหาพยางค์ขณะท้ายคำที่พบมาก ได้แก่ ออกเสียงตัวสะกด /-f/ และ /-v/ เหมือน /-p/ (ตัวสะกดในแม่กบ) เช่น ในคำว่า gave/geiv/ เป็น /geip/ ออกเสียงตัวสะกด /-dʒ/, /-j/, /-p/, /-z/, /-s/ เป็นเสียงตัวสะกดในแม่กบ เช่น miss /mis/ เป็น /mit/ ประกอบกับนักเรียนยังขาดการฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ดังนั้น การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยางค์ขณะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะมีส่วนทำให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกฟังเสียงและฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษกับเสียงเจ้าของภาษา ฝึกนักเรียนให้สามารถบอกความแตกต่างของเสียงที่คล้ายคลึงกันจากคู่เทียบเสียง (minimal pairs) ซึ่งจะแสดงให้เห็นฐานกรณ์ในการออกเสียงในแต่ละหน่วยเสียงที่มีปัญหา กิจกรรมการเรียนรู้มีทั้งแบบฝึกหัด เกม เพลง และการฝึกลิ้น (tongue twister) ช่วยให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายในการเรียนพร้อมไปกับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ จึงมีความเชื่อมั่นว่าการพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะสามารถแก้ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงใช้วิธีสอนโฟนิกส์ เป็นแนวคิดในการพัฒนากิจกรรมในด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาให้กับผู้เรียน และมุ่งหวังให้ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นผู้เรียนระดับต้น ที่ควรวางรากฐานในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เป็นแนวทางที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปพัฒนาความรู้ของตนเองทางภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยางค์ขณะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยางค์ขณะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยางค์ขณะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษานครหงส์ อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม อำเภอปากชม จังหวัดเลย ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) จำนวน 18 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ

ภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือเนื้อหาเรื่อง การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ จำนวน 4 กลุ่มเสียงซึ่งเป็นเสียงที่เป็นปัญหาในการออกเสียงของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในระดับต่ำกว่าร้อยละ 75 ได้แก่

กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) ได้แก่เสียง / s,z,f,v,θ,ð,ʒ /

กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates) ได้แก่เสียง / tʃ,dʒ /

กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap) ได้แก่ เสียง / r /

กลุ่มเสียงข้างลิ้น(Lateral) ได้แก่เสียง / l /

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง จำนวน 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เดือนธันวาคม – เดือนมกราคม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ หมายถึง ภารกิจที่ผู้เรียน และผู้สอนปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้การออกเสียงโดยให้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรของพยัญชนะ สระ โดยใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียง จำแนกเสียงตัวอักษร ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นที่ 1 ได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง ภาษาอังกฤษ (Phonemic Awareness) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics) เป็นขั้นนำเสนอบริบท 3) ขั้นที่ 3 อ่านคล่อง (Reading Fluency เป็นขั้นฝึกปฏิบัติ และ 4) ขั้นที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary) ขั้นฝึกคำศัพท์

2. เสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา หมายถึง เสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายคำที่ได้มาจากการวิเคราะห์จากแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาเสียงที่ได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์เท่ากับร้อยละ 75 เป็นเสียงที่เป็นปัญหา และเสียงที่ไม่เป็นปัญหาหรือเป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ ได้คะแนนระดับร้อยละ 75 ขึ้นไป

3. ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นคำ และเป็นประโยค ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดจากแบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบประมาณค่า 3 ระดับ (Rubric score) แบ่งเป็นการอ่านออกเสียงคำศัพท์ 46 คำ และอ่านออกเสียงประโยค 24 ประโยค

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ หมายถึง การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนและแบบทดสอบหลังบทเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ได้กำหนดไว้ 75/75 มีความหมายดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ของคะแนนรวมทั้งหมดที่ได้จากการประเมินความรู้ระหว่างใช้กิจกรรมการฝึก

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดที่ได้จากการทำการทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนหลังจากใช้กิจกรรมการฝึก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “ การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” ผู้วิจัยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
  - 1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง พุทธศักราช 2551
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษ
  - 2.1 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ
  - 2.2 เสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย
  - 2.3 หลักการ วิธีสอนและการออกแบบ การฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ
  - 2.4 การออกเสียงภาษาอังกฤษ
  - 2.5 การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ
3. วิธีสอนแบบโฟนิกส์
  - 3.1 ความหมายโฟนิกส์
  - 3.2 ประวัติความเป็นมาของการสอนแบบโฟนิกส์
  - 3.3 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโฟนิกส์
  - 3.4 ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์
  - 3.5 ประโยชน์ของวิธีสอนโฟนิกส์
4. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
  - 4.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
  - 4.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
  - 4.3 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้
  - 4.4 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
  - 4.5 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

5. แผนการจัดการเรียนรู้

5.1 ความหมาย

5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

5.3 กระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

5.4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษา ต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ ประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและ ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และ เปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.1 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด

เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ต่างๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของ เจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของ เจ้าของภาษากับของไทย

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และ นำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและ สวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรมและนามธรรม)

ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบท ต่างๆ

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง ความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน

2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Can/Could you help me, please? etc.

คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น เกม Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish./ คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,... Then,... Finally,... etc.

ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรมหลักการอ่านออกเสียง เช่น

การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ

การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ

การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค

การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ

การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะกลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องสั้นๆ ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร

Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't.

Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... etc.

Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are...What...?/Where...?

It is .../They are... What...doing? ...is/am/are...etc.

Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an... etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุน ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi /Hello/ Good morning /Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,... I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.

2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ ที่มี 1-2 ขั้นตอน

3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...?/ I need.../ Help me!/ Can/ Could...?/ Yes,.../No,... etc.

4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น

What do you do? I'm a/an...

What is she/he? ...is a/an (อาชีพ)

How old/tall...? I am...

Is/Are/Can...or...? ...is/are/can...

Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.

5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น

I'm.../He/She/It is.../You/We/They are...

I/You/We/They like.../He/She likes...because...

I/You/We/They love.../He/She loves...because...

I/You/We/They don't like/love/feel...because...

He/She doesn't like/love/feel...because...

I/You/We/They feel...because...etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่างๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่างๆ เครื่องหมายวรรคตอน

2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่างๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง

3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวขออภัย การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

2. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่
ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่
เป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล
อาหาร เครื่องดื่ม

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจกิจกรรมทางภาษาและ
วัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วัน
คริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค

ชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยค ของ
ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด
ต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทยการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้าง
ประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ของเจ้าของภาษากับ
ของไทย ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด
การเขียน การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ
สังคม

1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษาการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆการใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

2. การออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.1 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ

ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถพิจารณาจากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ยิ่งมีความแตกต่างกันมากก็ยิ่งทำให้นักเรียนไทยมีปัญหาในการออกเสียงเพิ่มมากขึ้น นอกจากจะพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้ ได้แก่ ตำแหน่งเกิดเสียง (points of articulation) ลักษณะการออกเสียง (manners of articulation) การสั่นหรือไม่สั่น ของเส้นเสียง (voicing) เสียงชนิด และสติล หรือการพ่นลมหรือไม่พ่นลม (aspirated or unaspirated) แล้ว (วิทยา นาทอง, 2520 หน้า 25-27) ยังได้จำแนกปัญหาการออกเสียงพยัญชนะออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ปัญหาทางหน่วยเสียง (phonemic problems)
2. ปัญหาทางสัทศาสตร์ (phonetic problems)
3. ปัญหาทางตำแหน่งของเสียงที่ปรากฏ (distributional problems)

ปัญหาทางหน่วยเสียง (Phonemic problems)

เกิดจากที่หน่วยเสียงในภาษาอังกฤษไม่มีเหมือนในภาษาไทย นักเรียนก็มักจะนำเสียงที่ใกล้เคียงในภาษาไทยเข้าไปเทียบแทน ได้แก่ หน่วยเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีในระบบหน่วยเสียงภาษาไทยคือ

เสียงภาษาอังกฤษ	เสียงที่นักเรียนอาจนำมาเทียบแทน	ตัวอย่าง
/g/	/ก/	/get/ เป็น /ket/
/v/	/ว/	/væn/ เป็น /wæn/
/θ/	/ซ/	/θink/ เป็น /sink/

หรือ /ท/ เป็น /think/
 /ð/ /ด/ /ð/ เป็น /dis/

ปัญหาทางสัทศาสตร์ (Phonetic problems)

หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยและภาษาอังกฤษสามารถแบ่งตามลักษณะทางสัทศาสตร์เป็น 3 ประเภท ดังนี้ หน่วยเสียงพยัญชนะที่มีลักษณะทางสัทศาสตร์เหมือนกัน หน่วยเสียงพยัญชนะที่มีลักษณะทางสัทศาสตร์คล้ายกัน และหน่วยเสียงพยัญชนะที่มีลักษณะทางสัทศาสตร์ต่างกัน (วัฒนา อุดมวงศ์, 2524 หน้า 24-25)

1. หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีลักษณะทางสัทศาสตร์เหมือนกัน มี 11 หน่วยเสียง คือ /b, d, f, s, h, m, n, g, l, w, j/ ต่างกันเล็กน้อย มีรายละเอียดดังนี้

เสียง /s/ ในภาษาอังกฤษ จะเป็นเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง เกิดที่ปุ่มเหงือก แต่ภาษาไทยจะเกิดที่ฟัน

เสียง /n/ ในภาษาอังกฤษ จะเป็นเสียงนาสิก ก้อง เกิดที่ปุ่มเหงือก แต่ภาษาไทยจะเกิดที่ฟัน

เสียง // ในภาษาอังกฤษ จะเป็นเสียงข้างลิ้น ก้อง เกิดที่ปุ่มเหงือก แต่ภาษาไทยจะเกิดที่ฟันและปุ่มเหงือก

หน่วยเสียง /h/ ในภาษาอังกฤษ จะเป็นเสียงก้อง เมื่อปรากฏระหว่างสระ เช่น ahead /e'head/

หน่วยเสียง /w/ ในภาษาอังกฤษ จะปรากฏเป็นเสียงไม่ก้องได้ด้วย เช่น when/wen/

2. หน่วยเสียงพยัญชนะที่มีลักษณะทางสัทศาสตร์คล้ายกัน มี 9 หน่วยเสียง คือ /p, ph, t, th, k, kh, ch, tʃ, r/

/p/	{	[p]	ในภาษาอังกฤษกับ /p/ หรือ /ป/ ในภาษาไทย
		[ph]	ในภาษาอังกฤษกับ /ph/ หรือ /พ/ ในภาษาไทย
/t/	{	[t]	ในภาษาอังกฤษกับ /t/ หรือ /ต/ ในภาษาไทย
		[th]	ในภาษาอังกฤษกับ /th/ หรือ /ท/ ในภาษาไทย
/k/	{	[k]	ในภาษาอังกฤษกับ /k/ หรือ /ก/ ในภาษาไทย
		[kh]	ในภาษาอังกฤษกับ /kh/ หรือ /ค/ ในภาษาไทย

ฟ ในภาษาอังกฤษกับ /ch/ หรือ /ช/ ในภาษาไทย

ร ในภาษาอังกฤษกับ /r/ หรือ /ร/ ในภาษาไทย

มีลักษณะต่างกันเล็กน้อย เช่น

2.1 ภาษาไทยสามารถมีลม และไม่มีลมก็ได้ในขณะที่ออกเสียง /p/ , /k/

2.2 ภาษาไทย เสียง /ฟ/ ไม่มีลม เกิดที่ฟันและปุ่มเหงือก และ /th/ มีลมเกิดที่ปุ่มเหงือก แต่ภาษาอังกฤษเกิดที่ปุ่มเหงือก

2.3 ในภาษาอังกฤษ เสียง /ฟ/ เป็นเสียงกึ่งเสียดแทรก ไม่ก้อง เกิดที่เพดานแข็งส่วนหน้า ใกล้เคียงปุ่มเหงือก แต่เมื่อเทียบกับ เสียง /ch/ ในภาษาไทย เป็นเสียงระเบิด และมีลม

2.4 เสียง /r/ ในภาษาอังกฤษจะรัวก้องและเกิดที่ปุ่มเหงือก แต่ในภาษาไทยจะเกิดตรงบริเวณใกล้ฟัน

สรุปได้ว่า จากลักษณะทางสัทศาสตร์เหล่านี้ ทำให้การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาสำหรับคนไทย แบ่งได้ 3 ลักษณะคือ เป็นปัญหาเพราะไม่มีหน่วยเสียงนี้ในภาษาไทย เกิดในตำแหน่งที่ไปจากภาษาไทย และลักษณะวิธีการออกเสียงต่างไปจากภาษาไทยมีรายละเอียดดังนี้ (ปรารภรัตน์ ไซติกเสถียร, 2550 , หน้า 89-98 ดาราวดี สุขมลสันต์, 2542 , หน้า 119-121 และมยุเรศ รัตนานิคม, 2542 , หน้า 161-167)

1. ไม่มีหน่วยเสียงนี้ในภาษาไทย

หน่วยเสียงเหล่านี้ได้แก่ /g, θ, ð, v, dʒ, z, ʃ, ʒ/ เสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ใช้ในภาษาไทยนี้คนไทยจะหันไปใช้เสียงอื่นที่ใกล้เคียงกันแทนซึ่งเป็นการออกเสียงที่ไม่ถูกต้อง

เสียง /g/ คือ เสียงโฆษะที่เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน เป็นเป็นระเบิดคนไทยมักจะใช้เสียง /ก/ ในภาษาไทยซึ่งเป็นเสียงอโฆษะแทน

เสียง /dʒ/ คือ เสียงโฆษะที่เกิดจากการใช้สันลิ้น กับบริเวณหลังปุ่มเหงือกเป็นเสียงกึ่งเสียดแทรก คนไทยมักใช้เสียง /จ/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงอโฆษะแทน

เสียง /v/ คือ เสียงโฆษะที่เกิดจากการใช้ริมฝีปากล่างกับฟันบน เป็นเสียงเสียดแทรกคนไทยมักใช้เสียง /ว/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงกึ่งสระที่ใช้ริมฝีปากทั้งคู่แทน

เสียง /θ/ คือ เสียงอโฆษะที่เกิดจากการใช้ปลายลิ้นกับฟันบน เป็นเสียงเสียดแทรกคนไทยมักจะใช้เสียง /ท/ หรือ /ต/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงที่เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกแทน เช่น think

เสียง /ð/ คือ เสียงโฆษะที่เกิดจากการใช้ปลายลิ้นกับฟันบน เป็นเสียงเสียดแทรกคนไทยมักจะใช้เสียง /ด/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงที่เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกแทน เช่น they

เสียง /z/ คือ เสียงโฆษะที่เกิดจากการใช้ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เป็นเสียงเสียดแทรกคนไทยมักจะใช้เสียง /ซ/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงอโฆษะแทน เช่น zoo

เสียง /ʃ/ คือ เสียงอโฆษะที่เกิดจากการใช้สันลิ้นกับบริเวณปุ่มเหงือก เป็นเสียงเสียดแทรกคนไทยมักจะใช้เสียง /ช/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงกึ่งเสียดแทรกแทน เช่น shoe

เสียง /ʒ/ คือ เสียงโฆษะ ที่เกิดจากการใช้สันลิ้นกับบริเวณหลังปุ่มเหงือกเป็นเสียงเสียดแทรก คนไทยมักจะใช้เสียง /จ/ ในภาษาไทย ซึ่งเป็นเสียงกึ่งเสียดแทรก หรือเสียงระเบิดแทน เช่น pleasure

2. เกิดในตำแหน่งที่ต่างไปจากภาษาไทย

เกิดจากหน่วยเสียงภาษาอังกฤษไม่มีเหมือนในภาษาไทย หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษมี 24 หน่วยเสียง เสียงที่ปรากฏต้นคำได้มี 22 หน่วยเสียง และท้ายคำมี 21 หน่วยเสียง ส่วนใหญ่เกิดได้ทั้งในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ แต่หน่วยเสียงในภาษาไทยมี 21 หน่วยเสียง ปรากฏต้นคำ 21 หน่วยเสียง เกิดได้ในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำ ส่วนเสียงพยัญชนะสะกดมีเพียง 8 เสียง คือ /ก, ด, บ, ง, น, ม, ย, ว/ ซึ่งสามารถแสดงการเปรียบเทียบตำแหน่งที่เกิดเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษกับภาษาไทยได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบตำแหน่งที่เกิดเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

หน่วยเสียง	อักษรที่ใช้แทน	ตำแหน่งที่เกิดขึ้นในคำ			หน่วยเสียง	อักษรที่ใช้แทน	ตำแหน่งที่เกิดในคำ		
		ต้น	กลาง	ท้าย			ต้น	กลาง	ท้าย
/p/	p	pen	apple	map	พ /ph/	พ ภ ผ	ภย	นพพร	/บ/
-	-	-	-	-	ป /p/	ป	ป่า	หินปูน	/ป/
/b/	b	bat	baby	mob	บ /b/	บ	บน	ข้างบน	พบ
/t/	t, th	tea	little	cat	ท /th/	ท ธ ฐ ท ฒ	ทาง	กระถาง	/ด/
-	-	-	-	-	ต /t/	ต ฏ	ตา	ติดตา	/ด/
/d/	d	dam	noodle	bad	ด /d/	ด ฏ	ดี	บิดา	พูด
/k/	c, ch, k	can	uncle	back	ค /kh/	ข ช ค ต ฆ	คน	บุคคล	/ก/
-	-	-	-	-	ก /k/	ก	กา	ก่อกวน	บุก
/g/	g, gh	gun	bigger	bug	-	-	-	-	-
หน่วยเสียง	อักษรที่ใช้แทน	ตำแหน่งที่เกิดขึ้นในคำ			หน่วยเสียง	อักษรที่ใช้แทน	ตำแหน่งที่เกิดในคำ		
		ต้น	กลาง	ท้าย			ต้น	กลาง	ท้าย
/tʃ/	ch, t, s	chain	future	watch	ช /ch/	จ ช ฌ	ข้าง	บัญชี	/ด/
-	-	-	-	-	จ /c/	จ	จำ	จุกจิก	/ด/
/dʒ/	g, j, d	gem	soldier	age	-	-	-	-	-

ตาราง 1 (ต่อ)

หน่วยเสียง	อักษรที่ใช้แทน	ตำแหน่งที่เกิดขึ้นในคำ			หน่วยเสียง	อักษรที่ใช้แทน	ตำแหน่งที่เกิดขึ้นในคำ		
		ต้น	กลาง	ท้าย			ต้น	กลาง	ท้าย
/f/	f, ph, gh	fan	comfort	leaf	ฟ /f/	ฟ ฝ	ฟัน	ฝ่าฟัน	-
/v/	v, f	van	lover	move	-	-	-	-	-
/θ/	th	thin	healthy	mounth	-	-	-	-	-
/ð/	th	they	mother	with	-	-	-	-	-
/s/	s	sun	listen	bus	ซ /s/	ซ ส ศ ษ	ซ่า	สูซสันต์	/ด/
/z/	s, z	zoo	busy	rose	-	-	-	-	-
/ʃ/	sh, s, t	she	nation	bush	-	-	-	-	-
3	s	-	measure	beige	-	-	-	-	-
/h/	h	hen	behave	-	ฮ /h/	ห ฮ	หิว	ไฮไฮ	-
/l/	l	law	Billy	ball	ล /l/	ล พ	ลา	วัลลี	/น/
/r/	r	rat	Merry	-	ร /r/	ร	รัก	รักเร่	/น/
/m/	m	man	common	come	ม /m/	ม	ม้า	ชมมด	ชม
/n/	n	not	sunny	soon	น /n/	ณ น	นา	วรรณนา	ชน
/ŋ/	ng	-	angel	ring	ง /ŋ/	ง	งาม	สายนงาม	ตรง
/w/	w	we	lower	-	ว /w/	ว	ว่าง	วิวาท	วิว
/j/	j	yes	loyal	-	ย /j/	ญ ย	ย่า	ยกยอ	นาย
-	-	-	-	-	จ /ʃ/	จ	จจ	เจจจจ	พจ

ที่มา : ดัดแปลงจากตารางของ มยุเรศ รัตนานิคม. สัทศาสตร์กับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ
(กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสกลนคร, 2542 หน้า 164)

จากตาราง 1 จะเห็นได้ว่าตำแหน่งของเสียงที่มีปัญหามากที่สุดคือ ตำแหน่งท้ายคำ แม้ในภาษาไทย จะเขียนสะกดด้วยพยัญชนะต่างกัน แต่จะออกเสียงเหมือนกัน เช่น การ กาล กานต์ คนไทยจะออกเสียงเป็น กาน ดังนั้นนักเรียนไทยจึงออกเสียงพยัญชนะสะกด ในภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับในภาษาไทย เช่นคำว่า ball-born cad-cat-catch เป็นต้น

1. ลักษณะวิธีการออกเสียงต่างไปจากภาษาไทย

นอกจากเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ บางเสียงที่ออกเสียงในลักษณะที่แตกต่างจากภาษาไทยอีก เช่น

เสียง /p/ ภาษาอังกฤษจะมีการกักลมนานกว่า และเมื่อปล่อยออกมาจะเป็นเสียงระเบิด กิ่งเสียดแทรกที่รุนแรงกว่าเสียง /ซ/ ในภาษาไทย เช่น เปรียบเทียบจากคำ chew กับ ชู

เสียง /r/ ภาษาอังกฤษจะออกเสียงในลักษณะตัวดลิ้น คือยกปลายลิ้นขึ้นไปใกล้ชิดกับปุ่มเหงือก แล้วตัวดลิ้นลงอย่างรวดเร็ว พร้อมกับห่อปากเล็กน้อยขณะออกเสียง แต่ภาษาไทยจะเป็นเสียงรวิลิ้น คือยกปลายลิ้นขึ้นไปใกล้กับปุ่มเหงือกแล้วตีกลับไปกลับมาบริเวณนั้นหลายครั้ง ขณะออกเสียง เช่นเปรียบเทียบจากคำ rug กับ รัก

เสียง /w/ ภาษาอังกฤษจะออกเสียงในลักษณะที่ริมฝีปากห่อกลม และโคนลิ้นยกสูงเหมือนจะดูดลมเข้ามา ทำให้เวลาปล่อยออกเป็นเสียงรุนแรง และมีลมตามออกมามาก ในขณะที่เสียง /v/ ในภาษาไทยจะมีความรุนแรงของเสียงน้อยกว่า เปรียบเทียบจากคำว่า we กับ วี

นอกจากนี้ การออกเสียงพยัญชนะสะกดทุกเสียงในภาษาอังกฤษ จะเป็นปัญหาสำหรับคนไทย เพราะพยัญชนะสะกดของภาษาไทยทั้งหมดเป็นเสียงอุบ (unreleased) ในขณะที่เสียงภาษาอังกฤษทุกเสียงเป็นเสียงปล่อย (released) คือ ออกเสียงในลักษณะเดียวกับเมื่อเป็นพยัญชนะเสียงต้น ยกเว้น /l/ ซึ่งออกเสียงต่างจากการออกเสียงพยัญชนะต้น คือใช้หน่วยเสียงย่อย /l/

2.2 เสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาสำคัญสำหรับนักเรียนไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยโดยทั่วไป เพื่อศึกษาแนวโน้มและลักษณะการออกเสียงของนักเรียนไทย ซึ่งสามารถศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ดังต่อไปนี้

ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษนั้น เป็นปัญหาสำหรับประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง ดอฟ (Doff 1993 หน้า 113) กล่าวว่า ในหลายๆ ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปจะปรากฏปัญหาในลักษณะดังนี้คือ

1. ความยากในการออกเสียงซึ่งไม่มีในภาษาของตน เช่น เสียงพยัญชนะ /θ/ ในคำว่า the

2. มีความสับสนกับเสียงที่คล้ายคลึงกัน เช่น /b/ กับ /p/

ทั้งนี้สอดคล้องกับ เออร์ (Ur 1999 : 52 – 58) ที่กล่าวว่าผู้เรียนออกเสียงผิด เกิดจากการที่ไม่มีเสียงนั้นๆ ในภาษาแม่ ผู้เรียนจึงใช้เสียงที่ใกล้เคียงในภาษาแม่แทน เช่น นำเสียง /d/ หรือ /z/ แทนเสียง /ð/ ในคำว่า that และแม้บางครั้งจะมีเสียงนั้นๆ ในภาษาแม่ แต่ไม่สามารถแยกความแตกต่างของหน่วยเสียงได้ ซึ่งเมื่อออกเสียงผิด ความหมายจะแตกต่างกันไปอีกด้วย เช่น /l/ และ /ll/ ในคำว่า ship และ sheep การใช้จึงต้องดูจากบริบท (context) ได้แก่ คำหรือ

วลีที่มากับคำนั้นๆ และถ้าไม่เคยได้ยินเสียงนั้นเลย ก็จะไม่สามารถออกเสียงได้ถึงแม้จะพยายามเท่าใดก็ตาม สาเหตุของการออกเสียงผิดของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศได้แก่

1. มีความยากในการออกเสียง /θ/ และ /Δ/
2. มีความยากในการออกเสียงสระลดรูปตรงกลาง หรือ schwa เช่นในพยางค์แรก

ของคำว่า away

วิทยา นาทอง (2536 หน้า 3-4) กล่าวว่า นักเรียนไทยมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ ดังนี้

พยัญชนะเสียงหยุด (Stops)

1. นักเรียนอาจออกเสียงท้าย
2. เนื่องจาก /p, b/ ไม่เป็นเสียงสะกดในภาษาไทย นักเรียนจึงพยายามนำเสียงที่ใกล้เคียงมาแทนคือ /p/ และ /t/ ตามลำดับ เช่น cab /kab/ เป็น kap หรือ cod /kod/ เป็น kot
3. นักเรียนมักออกเสียง /g/ ได้ยากลำบาก และเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เพราะไม่มีหน่วยเสียงนี้ในภาษาไทย จึงมักนำเสียงใกล้เคียงกันคือ /k/ มาแทน จึงออกเสียง go /gow/ เป็น kow

4. นักเรียนอาจสับสนเกี่ยวกับตำแหน่งที่ปรากฏของเสียง aspirated หรือ unaspirated ในภาษาอังกฤษ กับเสียงสถิต หรือธนิต ในภาษาไทย เช่น [p] ในคำว่า spy ก็อาจออกเสียงเป็น Aspirated [p^h] อย่างในคำใกล้เคียงกันคือ สะพาย สะพาน หรือในคำ pepsi ก็อาจออกเสียง /p/ ตัวแรกเป็น unaspirated [p] แทนที่จะเป็น Aspirated [p^h] อย่างลักษณะเสียงในภาษาอังกฤษ

5. การที่ภาษาไทยมีหน่วยเสียงหยุดมาก ลักษณะข้อผิดพลาดเป็นไปในรูปการแทรกแซง (interference) เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นด้วยหน่วยเสียง /p/ ในคำว่า papa , pop, pepsi, pipe การออกเสียงพยัญชนะต้นด้วยหน่วยเสียง /t/ ในคำว่า tick, Thai Inter และ ในคำ thanks, thought, thousand นอกจากนี้ยังนำหน่วยเสียง /k/ แทน /g/ ในคำ go, get, goat เป็นต้น

พยัญชนะเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)

หน่วยเสียงนี้เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยมาก ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ หรือท้ายคำ ปัญหาอาจเกิดขึ้นกับนักเรียน คือ

1. นักเรียนอาจพยายามจะออกเสียงอิมซะ /tʃ/ ในภาษาอังกฤษให้เป็นเสียงอิมซะ ธนิต /ch/ ในภาษาไทย หรือเสียงอิมซะ /dʒ/ ในภาษาอังกฤษให้เป็นเสียงอิมซะ สถิต /c/ ในภาษาไทย ซึ่งความจริงนั้น /tʃ, dʒ/ ในภาษาอังกฤษไม่เหมือนกันจริงๆ กับ /ช จ/ ในภาษาไทย

2. คำที่ลงท้ายด้วยเสียง /tʃ, dʒ/ มีปัญหามาก เพราะเป็นหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏ

เป็นเสียงสะกดในภาษาไทย นักเรียนจึงมักใช้ /v/ แทน เช่นออกเสียง rich, ridge เป็น /rit/ เหมือนกันหมด และนักเรียนไทยมักใช้หน่วยเสียง /จ/ , /ย/ แทนเช่น John, join, jeans, gene เป็นต้น

พยัญชนะเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

หน่วยเสียงเสียดแทรก เสียงก้อง จะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เพราะไม่มีในระบบหน่วยเสียงเสียดแทรกของไทย จะทำให้เกิดปัญหาสรุปได้ดังนี้

1. สำหรับเสียงต้น นักเรียนอาจนำเสียงอื่นที่มีอยู่ในระบบเสียงภาษาไทยมาแทน เช่น เอา /ว/ แทน /v/ ในคำ van, view หรือมักเขียนชื่อตัวที่ขึ้นต้นด้วยเสียง /ว/ ด้วยเสียง /v/ ในภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่ใช่ลักษณะเสียงในภาษาไทย นำเสียง /ซ/ หรือ /ท/ มาแทนเสียง /θ/ เช่นในคำ thin หรือเสียง /ด/ แทน /ð/ ในคำ the, they ใช้เสียง /ส/ แทน /z/ เช่นคำว่า zoo ใช้เสียง /ช/ แทน /ʒ/ เช่นในคำว่า measure ซึ่งเสียงนี้จะปรากฏในคำส่วนใหญ่เป็นคำยืมจากภาษาฝรั่งเศส และความไม่รู้จักว่า th จะใช้หน่วยเสียง /θ/ หรือ /ð/ หรือไม่รู้จักว่าเมื่อไหร่จะใช้ /s/ หรือ /z/ เป็นต้น

2. สำหรับเสียงสะกด นับว่ามีปัญหาเป็น 2 เท่า เพราะเสียงเสียดแทรกไม่ปรากฏในระบบเสียงสะกดในภาษาไทย นักเรียนมักนำเสียงอุป /ป/ หรือ /บ/ มาแทน เช่น have เป็น /hap/ kiss เป็น /kit/ wash เป็น /wat/ rich, ridge เป็น /rit/ เป็นต้น

พยัญชนะเสียงนาสิก (Nasals)

นักเรียนไทยไม่ค่อยมีปัญหาในหน่วยเสียงของพยัญชนะกลุ่มนี้ แต่จะมีปัญหาในด้านสัทศาสตร์ เช่น

1. การออกเสียง /m, n, ŋ/ คงทำได้ยากกว่าการออกเสียง non-syllabic /m, n, ŋ/ แต่ความแตกต่างในเรื่องการออกเสียงนี้ ไม่ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ

2. นักเรียนจะออกเสียง labio-dental nasal /m/ และ dental nasal /n/ ได้ยาก และมักแทนด้วยหน่วยเสียง /ม/ และ /น/ ตามลำดับ

3. เสียง /n, m, ŋ/ หรือ /น ม ง/ ที่เป็นเสียงสะกดในภาษาไทย มีลักษณะเสียงเบา (lenis) และเป็นเสียงอุป นักเรียนจึงมักออกเสียง /n, m, ŋ/ ท้ายคำในภาษาอังกฤษ เป็นเช่นเดียวกับในภาษาไทยเสมอไป

เสียงพยัญชนะข้างลิ้น (Lateral)

ปัญหาสำหรับนักเรียนที่เกี่ยวกับเสียง // ในภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. นักเรียนจะออกเสียง // ในตำแหน่งท้ายคำได้ยาก สาเหตุของปัญหาเกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทย เกี่ยวกับรูปพยัญชนะสะกด ที่จัดอยู่ในแม่กน ซึ่งมี ล เป็นพยัญชนะตัว

หนึ่งที่จะต้องใช้นหน่วยเสียง /w/ เช่นเมื่อสะกด กล ดล ตาล คนไทยจะนำความเคยชินดังกล่าวไปใช้กับคำที่มีรูปพยัญชนะ 1 เป็นตัวสะกด และมักจะนำเสียงใกล้เคียงที่ใช้เป็นเสียงสะกดในภาษาไทย คือ คคือ / น / มาแทนดังนั้นจึงออกเสียง call เป็น /kon/ school เป็น /skuwn/ เป็นต้น

2. นักเรียนจะออกเสียง dark และ syllabic // ได้ลำบาก มักจะใช้ clear-l แทนเสมอไป เช่น hill , cold

เสียงพยัญชนะลิ้นงอ (Retroflexed)

ปัญหาสำหรับนักเรียนที่เกี่ยวกับเสียง /r/ ในภาษาอังกฤษอาจสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนอาจออกเสียง /r/ ในภาษาอังกฤษเป็นลิ้นกระดกหรือร่วอย่างในภาษาไทยทุกกรณี ซึ่งหน่วยเสียง /r/ แตกต่างจากหน่วยเสียง /ร/ ที่อาการของลม /r/ ลิ้นงอไปข้างหลังเวลาปล่อยลม ส่วน /ร/ ลิ้นกระดกหรือร่วเวลาปล่อยลม จึงทำให้เกิดปัญหาในหน่วยเสียงนี้ได้แก่นักเรียนมักจะนำเสียง // มาแทน ปัญหานี้เกิดจากความเคยชินต่อความนิยมใช้หน่วยเสียง /ร/ และ /ล/ ในลักษณะแทนกันได้ (free variation) เช่น รัก-ลัก เป็นต้น

2. เนื่องจาก /ร/ ในภาษาไทยไม่เป็นเสียงเลื่อน (glides) ผสมกับเสียงสระอย่างในภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงอาจสับสนในการออกเสียง /r/ ที่อยู่หลังสระของภาษาอังกฤษได้

อัมสระ (Semivowels)

หน่วยเสียง /w , y/ หรือ /ว, ย/ ที่เรียกว่า อัมสระ เพราะทำหน้าที่ 2 อย่าง คือ เป็นพยัญชนะแท้ เมื่ออยู่หน้าเสียงสระ เช่น win , yes และเป็นสระประสมเมื่ออยู่หลังสระ เช่น cow /kow/ , buy /bay/ มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านรวมเอา /r/ หรือ /h/ เข้ามาเป็นอัมสระด้วย เพราะมีการกลายเสียงในลักษณะเดียวกัน เช่นในคำ car /kar/ หรือ /kar/ , /w , y/ เมื่อเป็นพยัญชนะแท้จะเป็นพยัญชนะเสียงต้นเหมือนกันทั้งในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ แต่ถ้าเป็นตำแหน่งหลังสระหรือเสียงสะกด /w , y/ ในภาษาอังกฤษจะรวมกับเสียงสระข้างหน้าเป็นสระประสม สำหรับ /ว ย/ ภาษาไทยอาจจะออกเสียงเป็นตัวสะกด หรือ สระประสมก็แล้วแต่การออกเสียง เวลาออกเสียงในฐานะตัวสะกดออกเสียงอย่างไร ปลายลิ้นหรือโคนลิ้นจดเพดานที่เดียว หรือหากไม่จดเพดานที่เดียว ท้ายเสียงควรจะเป็น อี กับ อุ มากกว่า ย หรือ ว

โดยทั่วไป /w , y/ ที่เป็นเสียงต้นในภาษาอังกฤษจะไม่มีปัญหาสำหรับนักเรียน แต่จะมีปัญหาเมื่อปรากฏเป็นเสียงหลังสระ ซึ่งเป็นเรื่องของการออกเสียงสระประสม (diphthong)

2.3. หลักการ วิธีสอนและการออกแบบ การฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีนักศึกษาลายท่านได้เสนอหลักการและวิธีการในการพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียนไว้ดังนี้

เออร์ (Ur 1999 หน้า 52 – 58) และ ลีวิส (Levis 1999 หน้า 68) กล่าวว่าจุดประสงค์ของการพัฒนาการออกเสียง คือไม่ใช่ความสามารถในการเลียนเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษา แต่ผู้เรียนต้องออกเสียงได้ถูกต้องพอที่จะให้คนอื่นเข้าใจได้ การออกเสียงภาษาต่างประเทศที่ถูกต้องสมบูรณ์เป็นการยากที่จะทำได้ ซึ่ง เออร์ ได้เสนอวิธีสอนออกเสียงภาษาอังกฤษดังนี้

1. วิเคราะห์ว่าทำไมผู้เรียนออกเสียงผิด อาจเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่
2. ให้ผู้เรียนเข้าใจ เช่น สามารถฟังและบอกความแตกต่างของเสียงที่ต้องการสอน
3. บอกผู้เรียนว่าจะไรที่ต้องทำ เช่นอธิบายวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง โดยเสนอแนวทาง ดังนี้

- 3.1 เลียนเสียงจากครู หรือเทปที่เป็นต้นแบบเสียง คำ และประโยค
- 3.2 บันทึกเสียงของผู้เรียน แล้วเปรียบเทียบกับแบบของเจ้าของภาษา
- 3.3 อธิบายและสอนระบบการออกเสียง การเคลื่อนที่ของอวัยวะในปาก
- 3.4 ฟีกเลียนเสียง กล่าวซ้ำๆ เสียง คำ และประโยค
- 3.5 ฟีกซ้ำๆ ที่แตกต่างกันในความเร็ว ระดับเสียง และอารมณ์ที่แตกต่างกัน
- 3.6 การร้องเพลงสำหรับฟีก (jazz chant)
- 3.7 เรียนรู้และฟีกสนทนา เหมือนการฟีกโดยวิธีการร้องเพลง ด้วยความเร็วระดับเสียง และอารมณ์ที่แตกต่างกัน
- 3.8 ใช้ประโยค จังหวะ การใช้คำสัมผัส และคำซ้ำกันอย่างในกลบท
- 3.9 ฟีกลิ้น (tongue twisters)
- 3.10 แก้ไขด้วยตนเองโดยการฟังเทปที่บันทึกเสียงคำพูดของตนเอง

นอกจากนี้ มยุเรศ รัตนานิคม (2542 หน้า 178-179) แนะนำกลวิธีในการฝีกออกเสียงเพิ่มเติมดังนี้

1. ใช้คู่เทียบเสียง (minimal pairs) คือการหาคำหรือข้อความที่เหมือนกันมากที่สุด มีข้อแตกต่างเพียงเล็กน้อย หรือที่เดียว นำมาเทียบกัน แต่ต้องสามารถสื่อความหมายที่ต่างกันได้ชัดเจน เช่น sink – zinc , bus – buzz , hiss – his
2. ฝีกออกเสียงคำที่เป็นปัญหาในวลีและประโยคที่มีคำเหล่านั้นอยู่หลายคำ เช่น

a very wide valley	Sue saw some zebras in the zoo.
wish for a witch	Laura really likes ruby rings.
three thin thief's	John and Jim are the judges from Georgia.
3. ฝีกพูดประโยคยาวๆ ให้คล้องโดยใช้วิธีเพิ่มคำขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ข้อความหรือ

ประโยคที่ฝึกมีลักษณะเหมือนสามเหลี่ยม เรียกว่า pyramid drill การฝึกแบบนี้ต้องคงการใช้ทำนองเสียง การลงเสียงเน้นหนักที่คำหลัก และจังหวะไว้เสมอ เช่น

zoo

in the zoo

zebras in the zoo

some zebras in the zoo

saw some zebras in the zoo

Sue saw some zebras in the zoo

4. ฝึกบทสนทนา ควรถามตอบเรื่องธรรมดาที่ง่าย ๆ ก่อนแล้วค่อยฝึกที่ยากขึ้นอย่ามัวกังวลกับการออกเสียงให้ถูกต้องหมดทุกคำ ควรเน้นที่เป็นสาระประกอบการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า แววตา และน้ำเสียงที่ชวนให้ติดตาม ทำให้การพูดออกกรส ควรฝึกเสียงฟังภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ ฯลฯ และการสนทนากับชาวต่างชาติบ่อย ๆ จึงทำให้มีโอกาสได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษโดยตรง (expose to English)

5. ฝึกอ่านข้อความ หมั่นฝึกอ่านข้อความในรูปแบบต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวด้วยความเข้าใจ เช่น ข่าว บทความทางวิชาการ โฆษณา ตำรา เรื่องสั้น นวนิยาย โคลงสำหรับเด็ก และบทละครต่างๆ เป็นต้น ควรอัดเสียงใส่เทปแล้วเปิดฟังหาข้อผิดพลาดสำหรับการแก้ไขเปรียบเทียบเสียงกับเจ้าของภาษาได้ยิ่งเป็นการดี

ดอฟ (Doff 1993 หน้า 112 – 114) ได้เสนอแนวทางในการออกเสียงในแต่ละเสียงโดยพูดเสียงเดี่ยวๆ เปรียบเทียบเสียงในคำ เขียนคำบนกระดานอธิบายวิธีผลิตเสียง ให้นักเรียนฝึกตามในลักษณะท่องเป็นเพลง ให้นักเรียนฝึกซ้ำๆ

บราวน์ (Brown 1995 หน้า 172 – 174) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเพื่อแก้ปัญหาการออกเสียง /θ/ และ /Δ/ (ใช้สัทศาสตร์สากล หรือ อักษร I.P.A.) ที่เป็นปัญหากับผู้เรียนมากที่สุด โดยใช้กิจกรรมดังนี้

1. หมอกำลังตรวจคนป่วย ซึ่งเกี่ยวข้องกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย

mouth, teeth, throat, thumb, thing

2. ปฏิทิน เสียง /θ/ ปรากฏในเดือน และเลขทั้งหมด

Thursday, third, thirtieth, fourth, twentieth

3. สมาชิกของครอบครัว เช่นคำว่า

mother, brother, father, grandfather

4. ชื่อตระกูล ตระกูลที่มีสมาชิก

Arthur, Dorothy, Keith

และแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับคู่เทียบเสียง ได้แก่

Q : Where did you sleep?	A : In a hotel.
Q : Where did you slip?	A : On the ice.
Q : When did he leave?	A : At 2 o'clock.
Q : When did he live	A : In the 19 th century.
Q : Are you ready , team?	A : Yes, we're all here.
Q : Are you ready, Tim?	A : Yes, I'm coming.

สมยศ แม่นแย้ม (2543 หน้า 10) ได้เสนอวิธีการสอนการออกเสียงตามขั้นตอนดังนี้

1. ครูออกเสียงให้นักเรียนฟังและเขียนสัญลักษณ์ (symbol) บนกระดานดำหรือบัตรคำ
2. ให้นักเรียนแยกเสียงที่แตกต่าง (different sound)
3. ครูออกเสียงให้นักเรียน แล้วนักเรียนออกตาม
4. ครูออกเสียงเอง อาจชี้ไปที่ตัวอักษรสัญลักษณ์ หากนักเรียนออกเสียงผิด ครูแก้ไขให้

ถูกต้อง

ข้อสังเกต นักเรียนจะต้องแยกเสียง ความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินแล้วจึงหัดออกเสียงให้เหมือนกับที่ได้ยินนั้นด้วยตนเอง และมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือ การออกเสียงให้ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ครูจะต้องฝึกอย่างน้อย 5 เรื่องแก่นักเรียน คือ สัญลักษณ์ในการออกเสียง (sound symbol) เสียง (sound) เสียงต่อเนื่อง (connected speech) ระดับเสียงในประโยค (intonation and sentence stress) การออกเสียงเน้นคำ (word stress)

เชลลี เมอร์เซีย (Celce-Murcia 2000, 8 – 10) เสนอแนะวิธีการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเคยใช้มาแต่ดั้งเดิมและยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน

1. ฟังและเลียนเสียง (listen and imitate) อาจฟังและเลียนแบบเสียงตามแบบครู แถบบันทึกเสียง หรือใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา และวีดิทัศน์ เทคนิควิธีนี้เคยใช้ในวิธีการสอนแบบตรง (direct method)
2. การฝึกเปล่งเสียงหรือออกเสียง (phonetic training) โดยอธิบายอวัยวะในการออกเสียงสัทอักษร เทคนิคนี้ได้นำกลับมาใช้ใหม่

3. การฝึกคู่เทียบเสียง (minimal pair drills) เทคนิคนี้เกิดขึ้นในยุควิธีสอนแบบฟัง – พูด (audio – lingual era) เพื่อช่วยให้นักเรียนแยกความแตกต่างระหว่างเสียงที่คล้ายกันโดยการฟัง และแยกความแตกต่างของเสียง ฟีกพูด การฝึกออกเสียงคู่เทียบเสียงเริ่มจากระดับคำแล้วเพิ่มการฝึกในระดับประโยค

4. ฝึกคู่เทียบเสียงในสถานการณ์แวดล้อม (contextualized minimal pairs) เช่น นักเรียนจะฝึกประโยคที่มีความหมายเช่น The blacksmith (a. hits / b. heats) the horseshoe. แล้วมีคำตอบ (cued student response) เป็น a. with the hammer / b. in the fire ให้นักเรียนเลือก

5. ใช้สิ่งที่ช่วยให้มองเห็น (visual aids) ที่จะทำให้นักเรียนอธิบายวิธีการผลิตเสียง เช่น แผนภูมิเสียงที่มีสี รูปภาพ กระจกเงา ของจริง เป็นต้น ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อในการผลิตเสียงเป้าหมาย

6. ใช้การฝึกลิ้น (tongue twisters) เทคนิคนี้มาจากกลยุทธ์ การพูดที่ถูกต้องของเจ้าของภาษาเช่น “She sells seashells by the seashore”

7. ฝึกโดยการจัดเสียงให้ใกล้เคียงกัน (developmental approximation drills) เทคนิคนี้ใช้กับการสอนภาษาแม่ ที่นำมาใช้กับผู้เรียนภาษาที่สอง เช่น นักเรียนรู้ถ้าออกเสียง /w/ ก่อนออกเสียง /r/ และออกเสียง /y/ ก่อนออกเสียง // จะทำให้ออกเสียง /r/ และ // ยาก เพื่อเป็นการทำให้เริ่มออกเสียงที่ /w/ และ /y/ ก่อนออกเสียงที่ยากกว่า เช่น

/w/ → /r/

wed red

wag rag

8. การบันทึกเสียงของผู้เรียน (recording of learner's production) บันทึกเสียง หรือ วิดีทัศน์ ขณะที่นักเรียนกำลังพูด สนทนา หรือแสดงบทบาทสมมติ แล้วให้ผลย้อนกลับนักเรียน

สเตวิก (Stevick 1995 หน้า 56 – 60) ได้ให้ความสำคัญกับการเลียนแบบเสียงเพื่อฝึกออกเสียงว่าการเลียนแบบเสียงไม่ใช่แค่พูดซ้ำการเลียนแบบเสียงเช่นนี้ มีความหมายว่าให้ออกเสียงเหมือนกับพยายามเลียนแบบ หรือล้อเลียนสำเนียงของคนต่างชาติ สิ่งที่ต้องเน้นคือ ให้นักเรียนพยายามออกเสียงให้ถูกต้องพอที่จะไม่ต้องการแก้ไขอีกโดยครูเป็นผู้ตัดสินการเลียนแบบมี 4 แบบ คือ

แบบแรก เป็นการเลียนเสียงบุคคลได้อย่างไม่มีที่ติ เป็นแบบที่เลียนเสียงได้เหมือนจนไม่อาจแยกได้ว่าเสียงไหนเป็นเสียงไหน

แบบที่สอง เป็นการเลียนลักษณะภาษาได้อย่างไม่มีที่ติเป็นการเก็บรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของเสียง

แบบที่สาม บอกความแตกต่างของเสียงได้

แบบที่สี่ ใช้แต่ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาเป้าหมายเท่านั้น

สำหรับการฝึกด้วยการใช้คู่เทียบเสียง (minimal pairs) นั้น ได้ให้ข้อคิดว่า ควรใช้ขั้นตอนดังนี้

1. ออกเสียงคำคู่ ที่นำมาฝึกหลายๆ ครั้ง ทุกๆ ครั้งให้มีลำดับคำเช่นเดิม แล้วทิ้งช่วง 2-3 นาที หลังจากออกเสียงคำแรก และทิ้งช่วงให้นานกว่านั้นอีกเล็กน้อย เมื่อออกเสียงคำหลังแล้ว ออกเสียงแต่ละคำเหมือนเป็นคำที่มีอยู่เพียงคำเดียว

2. ออกเสียงคำทั้งคู่อีกอย่างน้อย 10 เที้ยว โดยสลับลำดับกัน ให้นักเรียนตอบ same หรือ different

3. ออกเสียงทีละคำแล้วให้ทั้งห้องตอบ ว่าคำอยู่ในกลุ่มที่ 1 หรือ 2

4. อธิบายลักษณะที่แตกต่างของการออกเสียงสองคำนี้อย่างสั้นๆ

5. เปลี่ยนบทบาทกันระหว่างครูและนักเรียน

2.4 การออกเสียงภาษาอังกฤษ

การออกเสียงภาษาอังกฤษ

ลักษณะเฉพาะในการออกเสียงภาษาแต่ละภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ฉะนั้น การเรียนรู้การออกเสียงอย่างที่ชนชาติเจ้าของภาษาออกเสียง จึงต้องเรียนรู้หรือจับลักษณะเฉพาะของภาษานั้นๆ ให้ได้ เพื่อจะได้สามารถออกเสียงให้ใกล้เคียงหรือเกือบเหมือนกับเจ้าของภาษา ความจำเป็นในเรื่องนี้ย่อมที่ทราบดีกันในผู้ที่สนใจเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการสื่อสาร

ภูมิ นุราพันธุ์ (2543, หน้า 11- 12) ได้ให้ความหมายของการออกเสียง (Pronunciation) ที่ใช้กันอย่างกว้างๆ สำหรับภาษาอังกฤษว่า คือการผสมเสียงเป็นคำและผสมคำเป็นประโยคและมีหลักใหญ่ๆ ที่ต้องปฏิบัติอยู่ 4 ประการ คือ

1. การทำเสียงต่างๆ แต่ละเสียงในภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง
2. การผสมเสียงนั้นๆ เข้าเป็นคำ
3. การลงเสียงหนักให้ตรงพยางค์ในคำที่มีมากกว่าหนึ่งพยางค์
4. การใช้จังหวะหนักเบาและเสียงสูงเสียงต่ำในวลี และประโยคได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ยังได้กล่าวว่า การออกเสียงในภาษาอังกฤษมีเรื่องที่ต้องเรียนรู้อีกหลายอย่าง เช่น การกลายเสียงของคำ (Changes in Pronunciation) การออกเสียงตามทีสะกด (Spelling

Pronunciation) การออกเสียงที่เป็นมาตรฐาน (Standard Pronunciation) และหลักสัทศาสตร์ (Phonetics Principles)

การศึกษารวมชาติของเสียงพูด กระบวนการเปล่งเสียงและการออกเสียง เรียกว่า วิชา "สัทศาสตร์" (Phonetics) นักสัทศาสตร์จะศึกษาลักษณะของการออกเสียงตามหลัก วิทยาศาสตร์ที่ว่าด้วยการออกเสียง ส่วนการศึกษาเสียงในคำพูดเรียกว่า Phonology ซึ่งศึกษาความเกี่ยวข้องของเสียงในภาษา นักการศึกษาได้ใช้การวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องของเสียงเหล่านี้ได้ในการนำเสนอความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรเพื่อนำมาช่วยในการสอนอ่าน ความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรนี้ค่อนข้างจะซับซ้อน เนื่องจากการออกเสียงไม่ได้กำหนดว่าตัวอักษรแต่ละตัว สามารถออกเสียงได้เพียงเสียงเดียว แต่ความเป็นจริงแล้วตัวอักษร 1 ตัว อาจสามารถออกเสียงได้หลายเสียง ดังที่ ภูมิ หุราพันธุ์ (2530, หน้า 13) ได้กล่าวว่า ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาสัทศาสตร์ กล่าวคือไม่ออกเสียงตามที่เขียน ผิดกับภาษาอื่นๆ ที่เขียนอย่างไรก็ออกเสียง อ่าน พูด อย่างนั้นในภาษาอังกฤษ คำบางคำมีตัวสะกดที่ไม่ออกเสียง เสียงสระก็ไม่แน่นอน คำๆ หนึ่งก็มีเสียงสระเฉพาะของตัวมันสระหนึ่งๆ ก็มีหลายเสียงและจะเป็นเสียงใดนั้นก็สุดแล้วแต่ว่าจะสะกดในคำใด

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า สัทศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยเสียงพูดและเป็นวิชาที่ต้องเรียนอย่างถูกหลักวิทยาศาสตร์ แต่เดิมการศึกษาเสียงพูด กระทำโดยวิธีฟังอย่างเดียว จึงยังไม่ถึงขั้นเป็นวิทยาศาสตร์ต่อเมื่อได้มีการศึกษาถึงอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียงพูดการศึกษาในเรื่องนี้จึงเป็นวิชาขึ้นมาและมีการศึกษาเสียงพูดเป็น 2 วิธี คือ วิธีใช้หูฟังเสียงที่เกิดขึ้น (Acoustic Method) และวิธีสังเกต การใช้อวัยวะออกเสียง (Organic Method) ภูมิ หุราพันธุ์ (2530, หน้า 14) การนำความรู้ทาง สัทศาสตร์มาใช้ในการออกเสียงนั้นมีประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการออกเสียง ฉะนั้น การเรียนการออกเสียงจึงจะขาดความรู้ทางสัทศาสตร์เสียมิได้ และสัทศาสตร์ก็เป็นความรู้ทางวิทยาศาสตร์สำหรับที่ครูจะต้องรู้และนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนออกเสียง

องค์ประกอบสำคัญของการออกเสียง

ผู้เรียนจะมีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปผู้เรียนควรทราบองค์ประกอบของการออกเสียงไว้เป็นพื้นฐานในเรื่องของการออกเสียงพยัญชนะ สระ และการเน้นเสียงหนักเบา ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ

เสียงพยัญชนะประเภทต่างๆ ในภาษาอังกฤษซึ่งผู้เรียนควรทราบไว้เป็นพื้นฐานใน การออกเสียง เพราะการบังคับให้ฐานกรณ์จัดตัวในลักษณะต่างๆ สามารถทำให้เกิดเสียงแตกต่างกัน ดังจะสรุปไว้อีกครั้งดังนี้

เสียงระเบิด จรดฐานกรณ์ให้สนิทแน่น กักลมไว้ชั่วครู่ และปล่อยออกทางปากอย่างรวดเร็ว

นั่นคือ ปล่อยฐานกรณ์ออกอย่างรวดเร็ว

เสียงนาสิก จรดฐานกรณ์ให้แน่นสนิท กักลมไว้ชั่วครู่เพดานอ่อนลดลงทำให้ลมออก ทาง จมูกพร้อมกับคลายการปิดกั้นของฐานกรณ์ออก

เสียงกักเสียงแทรกจรดฐานกรณ์ให้แน่นสนิท กักลมไว้ชั่วครู่แล้วปล่อยลมออกทาง ปากช้ากว่าเสียงระเบิด พร้อมปล่อยฐานกรณ์ออก

เสียงเสียดแทรก ฐานกรณ์เข้ามาใกล้กันมากจนผมต้องเบียดแทรกออกมาเสียงเปิด ฐานกรณ์อยู่ห่างกันพอสมควรที่จะให้ลมจากปอดออกมาได้อย่างสะดวก

เสียงข้างลิ้นเป็นเสียงที่ปลายลิ้นจรดกับปุ่มเหงือก ลดข้างลิ้นลง ลมออกมาทางข้างลิ้น (นั่นคือ เสียงประเภทเดียวกับเสียงที่เขียนด้วยอักษร "ล" ในภาษาไทย)

วิธีการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เสียงระเบิดไม่ก้อง p, t, k

ก. เสียง /p/

การออกเสียงนี้ใช้ริมฝีปากบนและล่างจรดกันให้สนิท กักลมไว้ระยะหนึ่งแล้ว จึงปล่อยลมออกอย่างรวดเร็วตำแหน่งต้นพยางค์ เสียงนี้เมื่อเกิดขึ้นในตำแหน่งต้นพยางค์ ออกเสียงเหมือนเสียงที่เขียนด้วย "พ" ในภาษาไทย

ตำแหน่งท้ายพยางค์ การออกเสียง /p/ ให้จรดริมฝีปากทั้งสองกักลมไว้ระยะ หนึ่งแล้วจึง ปล่อยลมออก การฝีกออกเสียงระเบิดท้ายพยางค์โดยปล่อยลมออกนั้นจะทำให้ผู้ฟัง เข้าใจได้แจ่ม ชัดขึ้นความจริงในบางครั้งไม่ต้องปล่อยลมก็ได้ แต่เมื่อไม่ปล่อยลมลักษณะการออก เสียง /p/ ตาม แบบไทยจะเกิดขึ้น นั่นคือ ผู้ฟังอาจจะไม่ได้ยินว่ามีเสียง /p/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ ตัวอย่างเช่น คำว่า "ภาพ" เมื่อใดที่อ่านออกเสียงแบบไทย คือ อ่านว่า "พาบ" (Pap) คือ ไม่ปล่อยลม สำหรับ เสียง /p/ ท้ายพยางค์ ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าภาษาจะฟังเหมือนไม่มีเสียง /p/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ ด้วย

ข. เสียง /t/

ในการออกเสียง /t/ ให้ใช้ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือกให้ลิ้นสนิทแน่น กักลมไว้ชั่ว ขณะหนึ่งแล้วปล่อยลมออกอย่างรวดเร็ว ข้อควรระวังสำหรับเสียงนี้ คือ อย่าให้ปลายลิ้นแตะฟัน เพราะ จะทำให้การออกเสียงคลาดเคลื่อนไป

ตำแหน่งต้นพยางค์ เสียง /t/ ออกได้เหมือนเสียงที่เขียนด้วย "ท" ในภาษาไทย ตำแหน่งต้นพยางค์ตามหลังเสียง /s/ ให้ออกเสียง // เหมือนเสียงที่เขียน ด้วยอักษร "ต" ในภาษาไทย

ค. เสียง /k/

การออกเสียง /k/ ในภาษาอังกฤษคล้ายการออกเสียงที่เขียนด้วยอักษร "ค" ในภาษาไทย กล่าวคือ ลิ้นส่วนหลังจะยกขึ้นแตะเพดานอ่อน กักลมไว้ครู่หนึ่งแล้วปล่อยลมออกทาง ปากอย่างแรง

ตำแหน่งต้นพยางค์ เสียงนี้อาจมีการสะกดด้วยอักษรแตกต่างกันไป เช่น "k" ใน kind ใน cake "qu" ในคำ conquer และ "ch" ใน stomach หรือ chemist เป็นต้น อย่างไรก็ตามการออกเสียง /k/ ในตำแหน่งต้นพยางค์จะไม่มีปัญหาสำหรับคนไทย เพราะออกเสียงเหมือน เสียงที่เขียนด้วยอักษร "ค" ในภาษาไทย

ตำแหน่งท้ายพยางค์ เสียง /k/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ออกเสียงเหมือนใน ตำแหน่งต้นพยางค์ แต่ควรปล่อยลมออกเมื่อจบคำหนึ่ง

สรุปได้ว่าเสียง p, t, k แทบจะไม่มีปัญหาสำหรับคนไทย เมื่อเสียงเหล่านี้ เกิดขึ้นในตำแหน่งต้นพยางค์ แต่จะเกิดปัญหากับคนไทยเมื่อเกิดในตำแหน่งท้ายพยางค์ ทั้งนี้เพราะ คนไทยมักจะลืมออกเสียงเหล่านี้ในต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาในการฟังได้ เช่น คำว่า "tie" ต่าง กับคำว่า "type" หรือ "tight" ซึ่งถ้าไม่ออกเสียงในตำแหน่งท้ายแล้วความเข้าใจผิดอาจเกิดขึ้น ดังนั้น การหัดปล่อยลมเสียงเหล่านี้ในตำแหน่งท้ายพยางค์ (ซึ่งภาษาไทยไม่มี) ได้ง่ายขึ้น

2. เสียงระเบิดก้อง b, d, g

ก. เสียง /b/

ตำแหน่งต้นพยางค์ เสียงนี้เมื่อเกิดในตำแหน่งต้นพยางค์จะไม่มีปัญหาสำหรับ คนไทย เพราะการออกเสียงเหมือนเสียงที่เขียนด้วยอักษร "บ" ในภาษาไทย

ตำแหน่งท้ายพยางค์ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ก็ยังคงออกเสียงเหมือน "บ" แต่ ควรเปิดปาก (หรือเปิดฐานกรณ์ที่ปาก) เมื่อจบคำหนึ่งๆ ซึ่งมี /b/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ อย่างไรก็ตาม

การเปิดปากสำหรับเสียง /p/ และ /b/ ควรฝึกให้ฟังแตกต่างกัน มิฉะนั้นจะมีปัญหาในการสื่อ ความ เช่น ในคำ cop กับ cob หรือ cap กับ cab

ข. เสียง /d/

ตำแหน่งต้นพยางค์ การออกเสียง /d/ ในตำแหน่งต้นพยางค์ เหมือนการออก เสียงที่เขียน ด้วย "ค" ในภาษาไทย คือ ใช้ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือก (อย่าให้ปลายลิ้นแตะฟัน) ให้แน่น และปล่อย ลิ้นออกจากปุ่มเหงือก ฝึกออกเสียง /d/ ในคำต่อไปนี้ใช้ทำนองเสียงแบบทอดลง

ตำแหน่งท้ายพยางค์ ในตำแหน่งท้ายพยางค์การออกเสียงยังคงเหมือน /d/ ใน ตำแหน่งต้น พยางค์ แต่เมื่อพูดจบคำให้ปล่อยปลายลิ้นออกจากปุ่มเหงือกทุกครั้งไปหรือเรียกว่าปล่อยฐานกรณ์ ออกอย่างรวดเร็ว

ค. เสียง /g/

เสียงนี้ไม่มีในภาษาไทย ลักษณะการจรดฐานกรณ์ คล้ายเสียงที่เขียนด้วย "ก" ใน ภาษาไทย แต่เสียงนี้เป็นเสียงก้อง ส่วน "ก" ในภาษาไทยเป็นเสียงไม่ก้อง ดังนั้นผู้เรียนภาษาไทย ควรฝึกเสียงนี้เป็นพิเศษ

ตำแหน่งต้นพยางค์ เสียง /g/ อาจสะกดแตกต่างกันไป บางครั้งสะกดด้วย "g" บางครั้ง "gu" หรือ "gh" เช่น gone, guard, guarantee, guess, ghost

3. เสียงนาสิก m, n, ŋ

เสียงกลุ่มนี้ไม่มีปัญหาในออกเสียงสำหรับคนไทย เพราะ /m/ คล้ายเสียงที่เขียน ด้วย "ม" /n/ คล้ายเสียงที่เขียนด้วย "น" และ /ŋ/ คล้ายเสียงที่เขียนด้วย "ง" ตามลำดับ

4. เสียงเสียดแทรก f, v, s, z, h

ก. เสียง /f/

เสียงนี้ไม่มีปัญหาในออกเสียงสำหรับคนไทยเพราะออกเสียงเหมือนเสียงที่ เขียนด้วย "ฟ" หรือ "ฝ" เช่น ในคำ ไฟ ฝ้า เสียง /f/ ในภาษาอังกฤษปกติมีการสะกดต่างๆ กัน ตำแหน่งท้ายพยางค์ เสียง /f/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์อาจมีปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจาก ในภาษาไทยไม่มีเสียง /f/ ใน ตำแหน่งท้ายพยางค์ และไม่เกิดความเคยชินในการออกเสียงนี้ใน ตำแหน่งท้ายพยางค์ ในการพูด ภาษาอังกฤษการออกเสียงท้ายพยางค์ทุกเสียงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะท้ายพยางค์จะเป็นตัวระบุว่า เรากำลังเอ่ยถึงคำใด เช่น wide wipe white wine

ดังนั้นเมื่อมี เสียง /f/ ในตำแหน่งท้ายคำใดก็ตาม ทุกครั้งที่ออกเสียงนั้นๆ จบลงให้ยกริมฝีปากล่างขึ้นไป ใกล้กับฟันบนให้มากที่สุดแล้วฟันลมออกมา ในตอนแรกเมื่อเริ่ม ผีกใหม่ๆ ควรฟันลมให้มากกว่าปกติ นานไปเมื่อออกเสียงนี้ในตำแหน่งท้ายพยางค์ได้อย่างอัตโนมัติแล้ว คนเราจะปรับความแรงของลมให้อยู่ในระดับปกติทั่วไป

ข. เสียง /v/

เสียงนี้เป็นเสียงก้อง อาจมีปัญหาสำหรับคนไทยเพราะเสียงดังกล่าวไม่มีใน ภาษาไทย การออกเสียงอาจจะกระทำได้โดยวิธีหนึ่งดังนี้

ยึดการออกเสียง /f/ เป็นหลัก นั่นคือ เตรียมออกเสียง /f/ โดยฟันลมให้แทน ผ่านระหว่างริมฝีปากล่างกับฟันบน (ฐานกรณ์คู่นี้อยู่ใกล้กันมาก) ต่อไปพยายามฟันลมให้มีระดับ เสียงต่ำกว่าปกติ เปรียบเสมือนฟันลมเตรียมออกเสียง /f/ แต่ใส่วรรณยุกต์เอกลงไป เสียงที่ได้ยินคือ เสียง /v/ ทดสอบโดยใช้ฝ่ามือแตะบริเวณลูกกระเดือกจะพบว่าเมื่อฟันลมออกเสียง /f/ นั้นไม่มีความก้องที่ลูกกระเดือก เมื่อรับรู้ถึงความแตกต่างดังกล่าวแล้วให้ฝึกเฉพาะเสียง /v/ จนคล่องแล้วจึงออก เสียงในคำต่อไป

ค. เสียง /s/

การออกเสียง /s/ ในภาษาอังกฤษเหมือนการออกเสียงในภาษาไทยที่เขียนด้วย อักษร “ส” หรือ “ซ” ดังนั้น จึงไม่มีปัญหาในการออกเสียง อย่างไรก็ตามการออกเสียง /s/ ใน ตำแหน่งท้ายพยางค์อาจมีปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียงนี้ไม่เกิดในตำแหน่งท้ายพยางค์ใน ภาษาไทย คนไทยไม่คุ้นเคยกับการออกเสียง /s/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ และเมื่อไม่ออกเสียง ดังกล่าวในที่นี้ควร จะออกเสียงปัญหาในการสื่อความจึงเกิดขึ้น

ตำแหน่งท้ายพยางค์ ในขั้นแรกผู้ฝึกควรออกเสียง /s/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ให้ มีลมแรงกว่าปกติ เมื่อออกเสียง /s/ ในตำแหน่งนี้ได้จนเป็นนิสัยแล้ว ความแรงของลมจะลดลงเป็น ปกติโดยอัตโนมัติ เสียง /s/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์มีการสะกดด้วยอักษรแตกต่างกันไป เช่น “s” “ss” “se” “ce” เป็นต้น สำหรับคำที่สะกดด้วยอักษร “x” นั้นจะออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /-ks/ ซึ่งต้องมีเสียง /s/ เกิดขึ้นด้วยเสมอ และคนไทยมักจะลืมออกเสียง /s/ ในคำที่มี “x” หรือ “xe” สะกด ท้ายพยางค์

ง. เสียง /z/

เป็นเสียงก้องและไม่มีภาษาไทย จึงอาจเป็นปัญหาสำหรับการออกเสียงของคน ไทย ดังนั้นในขั้นแรก ควรฝึกออกเสียง /z/ ดังนี้

วิธีที่หนึ่ง ยึดการออกเสียง /s/ หรือเสียง “ส” เป็นหลัก กล่าวคือ เตรียมออก เสียง /s/ โดยทำปากและจัดอวัยวะสำหรับออกเสียง /s/ พนมออกให้แทรกผ่านปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก ซึ่งอยู่ใกล้กันมาก ซึ่งคือฐานกรรณสำหรับเสียง /s/ ต่อไปให้พนมโดยมี “ระดับเสียง” ต่ำกว่า ปกติ หรือเปรียบเสมือนพนมโดยใส่ “วรรณยุกต์เอก” ลงไปซึ่งต่อไปนี้จะได้ยิน “เสียง” ไม่ใช่ “ลม” แต่เพียงอย่างเดียว เสียงที่ได้ยินคือเสียง /z/ นั่นเอง ทดสอบโดยใช้ฝ่ามือแตะบริเวณ ลูกกระเดือกจะรู้สึกถึงความก้องบริเวณนั้น เมื่อออกเสียง /z/ ได้แล้วให้ออกเสียง /z/ เปรียบเทียบกับ /s/ จนทั้งสองเสียงแตกต่างกัน นั่นคือเสียง /z/ มีความก้องที่ลูกกระเดือก เสียง /s/ ไม่มีความก้องที่ บริเวณดังกล่าว และมีลมออกมาแรง หลังจากนั้นจึงฝึกออกเสียง /z/ ในคำต่อไป

จ. เสียง /h/

เสียงนี้เป็นเสียงไม่ก้องซึ่งไม่มีปัญหาสำหรับคนไทยเพราะการออกเสียงที่ สะกดด้วยอักษร “ฮ” หรือ “ห” สำหรับในภาษาอังกฤษเสียง /h/ ไม่เปิดในตำแหน่งท้ายพยางค์ แต่จะ เกิดในตำแหน่งต้นคำและระหว่างสระหรือกลางคำเท่านั้น อาจมีการสะกดด้วย “h” หรือ “wh”

5. เสียงเปิด w, j, r

ก. เสียง /w/

เสียงนี้ออกเสียงที่คล้ายเสียงที่เขียนด้วย “ว” ในภาษาไทย จึงไม่มีปัญหาสำหรับ คนไทย เสียง /w/ เกิดเฉพาะในตำแหน่งต้นพยางค์และตำแหน่งกลางคำหรือระหว่างสระเท่านั้น ไม่เกิดขึ้นตำแหน่งท้ายพยางค์

ข. เสียง /j/

เสียงนี้ออกเสียงที่คล้ายเสียงที่เขียนด้วย “ช” ในภาษาไทย เกิดขึ้นเฉพาะ ในตำแหน่งต้นพยางค์เท่านั้น

ค. เสียง /r/

เสียง /r/ ในภาษาอังกฤษแตกต่างไปจากการออกเสียงที่เขียนด้วย “ร” ในภาษาไทย กล่าวคือ ในการออกเสียง /r/ ในภาษาอังกฤษนั้น เริ่มด้วยการห่อปากในขณะเดียวกัน พับปลายลิ้นไปข้างหลัง เตรียมพร้อมที่จะออกเสียง เมื่อจะออกเสียงให้สลับปลายลิ้นไปข้างหน้า โดยมีให้ปลายลิ้นกระทบส่วนใดๆ ในปากเลย เสียงที่ได้ยินคือเสียง /r/ ในภาษาอังกฤษ

ตำแหน่งต้นพยางค์ ลักษณะการออกเสียงเหมือนกับที่ได้กล่าวไว้แล้ว อาจสะกดด้วยอักษร “r” “rh” หรือ “wr” ก็ได้

ตำแหน่งท้ายพยางค์ สำหรับเสียง /r/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์นั้น ผู้ที่พูด ภาษาอังกฤษ สำเนียงจะไม่ออกเสียง /r/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ ส่วนผู้ที่พูดสำเนียงอเมริกันหรือ สำเนียง สก็อตส์จะออกเสียง /r/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์

6. เสียงข้างลิ้น

ตำแหน่งต้นพยางค์ เสียง // ในตำแหน่งต้นพยางค์ที่เกิดเป็นพยัญชนะเดี่ยวใน ตำแหน่ง ต้นพยางค์นั้น สามารถอนุมานได้ว่าออกเสียงคล้าย "ล" ในภาษาไทย

ตำแหน่งท้ายพยางค์ การออกเสียง // ในตำแหน่งท้ายพยางค์ให้คล้ายคลึงกับ ลักษณะ การออกเสียงของเจ้าของภาษาให้มากที่สุดนั่นค่อนข้างยากสำหรับคนไทย เนื่องจากไม่เหมือน เสียงที่เขียนด้วย "ล" ที่เดียว กล่าวคือ ในการออกเสียง // ในตำแหน่งท้ายพยางค์นั้น ต้องมีการ "เกร็ง" ที่ลิ้นส่วนหลังในขณะที่ปลายลิ้นแตะที่ปุ่มเหงือก การเกร็งที่บริเวณเหนือลูกกระเดือก หรือที่ลิ้นส่วนหลังนั้นสามารถใช้มือสัมผัสได้ ซึ่งจะรู้สึก "แข็ง" ที่บริเวณดังกล่าวเมื่อกระทำได้ดังนี้ แล้วจึงค่อยเปิดฐานกรณ์ของเสียง // ออก การออกเสียง // ในลักษณะนี้เรียกว่า เสียง // แบบเกร็ง ลิ้นส่วนหลัง

การเน้นเสียงหนักเบาในภาษาอังกฤษ

ลักษณะของเสียงเน้นในภาษาอังกฤษ

1. พยางค์ที่เน้นจะออกเสียงดังกว่าพยางค์อื่น (Loudness)
2. พยางค์ที่เน้นจะใช้ช่วงเวลา ในการออกเสียงยาวกว่าพยางค์อื่น (Length)
3. พยางค์ที่เน้นจะใช้ระดับเสียงสูงกว่าพยางค์อื่น (Pitch)
4. พยางค์ที่เน้นจะใช้เสียงสระเต็มรูป (Quality)

การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ จะต้องมีการลงเสียงเน้นให้ถูกต้อง ถ้าเป็นคำพยางค์ เดียว จะเน้นทุกครั้ง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ก็ต้องเน้นที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่ง และจะเน้นผิดที่ ไม่ได้ เพราะจะทำให้ไม่เข้าใจความหมาย หรือมิฉะนั้นก็เข้าใจความหมายผิดไป เช่น คำ insult ถ้า ลงเสียง หนักที่พยางค์แรก insult จะเป็นคำนามแปลว่า การดูถูก แต่ถ้าลงเสียงหนักที่พยางค์หลัง ก็จะเป็น คำกริยาแปลว่า ดูถูก ดังนั้นเราจึงถือว่าเสียงเน้นเป็นหน่วยเสียงเพราะแยกความหมายได้ เสียงเน้นในภาษาอังกฤษมี 4 แบบ ดังนี้

1. เสียงเน้นหนักที่สุด (Primary Stress) ใช้เครื่องหมาย / ' / คือเสียงที่เน้นมากกว่าพยางค์อื่น ๆ ในคำนั้น เช่น númer, áction, enjój, impórtant

2. เสียงเน้นอันดับสอง (Secondary Stress) ใช้เครื่องหมาย / ^ / ได้แก่ เสียงเน้นที่รองลงมา มักจะมีในคำมากพยางค์ เช่น êxaminátion, fundaméntal พยางค์แรก ex กับ fund – ออกเสียงเน้น รองจาก na และ – ment - ตามลำดับ

3. เสียงเน้นอันดับสาม (Tertiary Stress) ใช้เครื่องหมาย / ` / ได้แก่ เสียงเน้นที่รองลงมาอีก เช่น âbsolútelý พยางค์สุดท้ายใช้เสียง tertiary stress

4. เสียงเบาหรือไม่เน้นเลย (Weak Stress) ใช้เครื่องหมาย / ˘ / หรือไม่ใช้เครื่องหมาย ใดๆ เลย ได้แก่ เสียงซึ่งเบาที่สุดกว่าทุกพยางค์ เช่น legendary, hibernation

วิธีเขียนเครื่องหมายเน้น ส่วนมากจะใส่เครื่องหมายเฉพาะพยางค์ที่เน้นหนักที่สุด และอาจจะใส่ไว้หน้าพยางค์ที่เน้น หรือหลังพยางค์ที่เน้นก็ได้ (ซึ่งในกรณีนี้จะใช้เครื่องหมายชัดเจนๆ เช่น / action หรือ / action) แต่วิธีที่ง่ายที่สุดได้แก่ การเขียนเครื่องหมายเน้นไว้เหนือสระของพยางค์ ที่เน้น และขีดเฉียงดังตัวอย่างข้างบน

ส่วนเครื่องหมายอันดับสองและอันดับสาม จะใช้ในกรณีที่ต้องการเปรียบเทียบ เช่น ระหว่างคำที่ออกเสียงเน้นหนักที่สุด และเสียงเน้นหนักอันดับสาม กับเสียงเน้นหนักอันดับสอง และเสียงเน้นหนักที่สุด เช่น ระหว่างคำ black board กับ black board สำหรับเสียงเบา มักไม่ใช้ และละไว้ในฐานที่เข้าใจ

การเน้นเสียงคำ (Word Stress)

อันที่จริงการเน้นเสียงหรือลงเสียงหนักเบาที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่งในภาษาอังกฤษไม่มีกฎที่จะใช้ได้กับคำทุกคำ ผู้เรียนจะต้องสังเกตและจดจำเอง เช่น

photograph ลงเสียงหนักที่พยางค์แรก

photography ลงเสียงหนักที่พยางค์ที่สอง

photographic ลงเสียงหนักที่พยางค์ที่สาม เป็นต้น

คำพยางค์เดียว โดยปกติใช้เสียงเน้นหนักทุกครั้ง ดูตัวอย่างคำต่อไปนี้

bill, kill, ten, two, five

จะสังเกตได้ว่าเวลาอ่านคำแต่ละคำ เราจะต้องหยุดนิดหนึ่ง ก่อนจะอ่านคำต่อไปเพื่อแสดงว่า คำหนึ่งแยกจากอีกคำหนึ่ง ดังนั้นเราจึงต้องเน้นทุกคำ

คำสองพยางค์ มีข้อสังเกตดังนี้

1. คำกริยาที่ลงท้ายด้วยสระเสียงยาวหรือสระประสม หรือลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะมากกว่า 1 เสียง จะลงเสียงเน้นที่พยางค์ที่สองดังนี้

apply attract

arrive assist

2. คำกริยาที่ลงท้ายด้วยสระเสียงสั้น หรือลงท้ายด้วยเสียงพยัญชนะเสียงเดียว หรือไม่มีเสียงพยัญชนะปิดท้าย จะลงเสียงเน้นที่พยางค์แรก ดังนี้

enter open

envy equal

3. คำ 2 พยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียง / - / จะลงเสียงแบบหนักที่พยางค์แรก ดังนี้

follow borrow

hollow thorough

window furrow

4. คำ 2 พยางค์ส่วนใหญ่ นอกเหนือไปจากนี้ (ประมาณ 3 ใน 4) จะลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์แรก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

body table nation breakfast naver Monday

คำตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป มีข้อสังเกตดังนี้

1. คำประสมที่เป็นคำนาม (Compound Noun) จะลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์แรก

คำประสมที่เป็นคำนามนี้ อาจเกิดจากคำต่างๆ ต่อไปนี้

คำประสมที่เกิดจากคำคุณศัพท์กับคำนาม เช่น

blackboard greenhouse dark room

คำประสมที่เกิดจากคำนามกับคำนาม เช่น

Bookstore drugstore toothbrush

คำประสมที่เกิดจาก present participle (- ing) กับคำนาม เช่น

smelling salts bathing suit sewing machine

2. คำประสมที่เป็นคำกริยา จะลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์หลัง เช่น

overlook overcome outgrow

3. คำประเภท two – Word verbs ซึ่งประกอบด้วยกริยา ตามด้วยคำวิเศษณ์ หรือบุพบท จะลงเสียงเน้นหนักที่คำหลัง เช่น

take off put away turn on look up call up

4. คำประเภท reflexive pronoun ซึ่งลงท้ายด้วย – self จะลงเสียงเน้นหนักที่

พยางค์ หลัง

เช่น myself yourself himself

5. การนับเลขที่ลงท้ายด้วย teen โดยปกติจะลงเสียงเน้นหนักที่พยางค์หลัง ซึ่งต่าง จากคำที่ลงท้ายด้วย - ty เช่น

thirteen - thirty

fourteen - forty

fifteen - fifty

หมายเหตุ คำที่ลงท้ายด้วย teen นี้ การเน้นอาจเปลี่ยนไปอยู่ที่พยางค์แรกได้ ถ้าอยู่หน้าคำที่เน้นหนักที่สุดในประโยค เช่น

He waited to be fourteen for fourteen years.

การพูดภาษาอังกฤษในแต่ละครั้งจะประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 2 ส่วน ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกันเสมอ ได้แก่ ส่วนของการออกเสียงพยัญชนะและสระ กับส่วนของการใช้ทำนองเสียง (Intonation) การเน้นหนักบนพยางค์และการลงน้ำหนัก (Stress and Accentuation) ตลอดจนการให้จังหวะ (Rhythm) ผลของการพูดด้วยลักษณะสำคัญ 2 ส่วนที่กล่าวมานี้ ทำให้เกิดพยางค์หนัก (Strong Syllable) และพยางค์เบา (Weak Syllable) รวมทั้งมีการออกเสียงคำบางประเภทในลักษณะ รูปแบบเข้ม (Strong Form) และรูปแบบอ่อน (Weak Form) และผลสุดท้ายที่เกิดขึ้นก็คือ การสื่อ ความได้อย่างเหมาะสม ลักษณะเช่นนี้ผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษาอาจกระทำไปในลักษณะอัตโนมัติเพราะสร้างนิสัยเช่นนี้มาตั้งแต่อยู่ในวัยเด็กเล็ก และหากเจ้าของภาษาผู้นั้นไม่ได้เป็น

นักภาษาศาสตร์หรือไม่มีความรู้ทางภาษาศาสตร์จะไม่สามารถอธิบายให้บุคคลที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเกิดความเข้าใจอย่างมีหลักเกณฑ์ได้

สำหรับบุคคลที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเช่นคนไทยนั้น ถึงแม้บรรยากาศการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะไม่เอื้อให้การพูดภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างอัตโนมัติหรือคล้ายเจ้าของภาษามากนัก แต่ยังมีหนทางที่จะปรับปรุงการพูดของตนได้หากได้มีการฝึกฝนอย่างถูกหลักการ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม การฝึกในภาพรวมเพื่อให้ผู้ฝึกได้รู้แนวโดยสังเขปดังนี้

ในการพูดภาษาอังกฤษให้มีสำเนียงคล้ายเจ้าของภาษานั้น ผู้ฝึกจำเป็นต้องฝึกหัดออกเสียง พยัญชนะและสระให้ชัดเจน ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาเป็นลำดับแรก ต่อไปจึงฝึกเสียงพยัญชนะที่เกิดขึ้นในคำในตำแหน่งต้นพยางค์ และตำแหน่งท้ายพยางค์ ในช่วงนี้จะเป็นการฝึกออกเสียงคำ พยางค์เดี่ยวก่อนและได้มีการฝึกพร้อมกับสระต่างๆ ที่เกิดขึ้นในคำ ในขณะที่ฝึกออกเสียงคำพยางค์ เดียวนั้น จำเป็นต้องออกเสียงด้วยทำนองเสียงที่มีรูปแบบเฉพาะของภาษาอังกฤษ ซึ่งควรจะเริ่มจากรูปแบบที่ง่ายที่สุดและทำให้เกิดการสื่อความที่เป็นกลางมากที่สุด นั่นคือ จะไม่เกิดความหมายเป็น นัยอย่างอื่น หลังจากนั้นจึงฝึกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ซึ่งเกิดขึ้นทั้งในตำแหน่งต้นพยางค์และท้าย พยางค์ การออกเสียงควบกล้ำนี้ผู้ฝึกคนไทยจึงให้ความสนใจเป็นพิเศษเนื่องจากมีมากกว่าใน ภาษาไทย และออกเสียงยากกว่ามาก ต่อมาจึงฝึกออกเสียงพยัญชนะและสระในคำที่ประกอบด้วยหลายพยางค์ เมื่อถึงจุดนี้ต้องให้ความสำคัญแก่การเน้นหนักบนพยางค์ (Stress) ทั้งนี้ เพราะคำที่ประกอบด้วยหลายพยางค์นั้น จะมีการเน้นหนักบนพยางค์ไม่เท่ากัน การเน้นหนักบนพยางค์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในภาษาอังกฤษ เนื่องจากคำที่ประกอบด้วย 2 พยางค์ขึ้นไปนั้นจะมีการ เน้นหนักบนพยางค์ที่คงที่เฉพาะคำ ซึ่งถ้าเน้นหนักบนพยางค์ผิดตำแหน่งไป ผู้ฟังอาจจะไม่เข้าใจว่า ผู้พูดหมายถึงคำใด เช่น คำว่า "extravagant" ซึ่งมีการเน้นหนักบนพยางค์ "tra" และอ่านออกเสียงว่า /ikstravəgənt/ หากผู้พูดเน้นหนักบนพยางค์ "ex" หรือ "va" หรือ "gant" แทน ความลำบากในการ ตีความของผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาก็จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ระดับเสียง หรือเสียงสูงต่ำของพยางค์ที่มีการเน้นหนักจะแตกต่างไปจากพยางค์ที่ไม่มีการเน้นหนัก ในขณะเดียวกันผู้ฝึกพูดภาษาอังกฤษยัง ต้องให้ความสนใจแก่ พยางค์หนัก (Strong Syllable) และพยางค์เบา (Weak Syllable) ซึ่งเกิดขึ้น สัมพันธ์กับการเน้นหนักบนพยางค์นั่นเอง เช่น จากตัวอย่างข้างต้น พยางค์ที่สองเป็นพยางค์หนัก ออกเสียงสระเต็มเสียง คือ /a/ ส่วนอีก 3 พยางค์ที่เหลือเป็นพยางค์เบา ซึ่งมีการออกเสียงสระต่างไป ตัวอย่างง่าย ๆ ที่เห็นได้ชัดใน 2 พยางค์หลังคือ "va" และ "gant" สระ "a" สะกดเหมือนกับพยางค์ หนัก แต่ออกเสียงเป็น / ↔ / ซึ่งคล้ายสระ "เออะ" (เสียงสั้น) ในภาษาไทย

เมื่อฝึกออกเสียงคำหลายพยางค์แล้ว จำเป็นต้องฝึกออกเสียงในถ้อยความที่ยาวขึ้น อาทิ วลี คำประสม ประโยค และถ้อยความต่อเนื่อง เช่น การสนทนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือการอ่านออกเสียงข้อความ ในการออกเสียงถ้อยความที่ยาวขึ้นดังที่กล่าวแล้ว จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่ออิทธิพลของเสียงข้างเคียง ซึ่งทำให้พยัญชนะแตกต่างกันไปจากเดิมเล็กน้อย นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นร่วมกัน ได้แก่ จังหวะของภาษาอังกฤษ และทำนองเสียงที่เหมาะสม องค์ประกอบเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การพูดภาษาอังกฤษมีลักษณะธรรมชาติของ ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ในการที่จะพูดถ้อยความต่างๆ ในภาษาอังกฤษให้มีจังหวะเหมือนเจ้าของภาษานั้น ผู้ฝึกจำเป็นต้องเรียนรู้การใช้รูปแบบเข้ม (Strong Form) และรูปแบบอ่อน (Weak Form) ที่เกิดขึ้นกับคำที่ให้ความหมายทางไวยากรณ์ (Function Words) เช่น คำนำหน้านาม ได้แก่ a an the หรือสรรพนามรูปต่างๆ เช่น he she they their you her him เป็นต้น ถ้าใช้รูปแบบเข้มหรือรูปแบบ อ่อนได้อย่างเหมาะสม จังหวะที่เกิดขึ้นในถ้อยความนั้นๆ จะเป็นจังหวะตามลักษณะของเจ้าของ ภาษาและนำไปสู่การใช้ทำนองเสียงที่เหมาะสมด้วย

การใช้ทำนองเสียงให้เหมาะสมในครั้งหนึ่งๆ นั้นขึ้นอยู่กับเจตนาและอารมณ์ที่ผู้พูดประสงค์จะแสดงออก โดยทำนองเสียงรูปแบบต่างๆ กันจะสื่อความรู้สึกหรือแสดงทัศนคติได้ต่างกัน อาทิ รูปแบบลง (Falling) เป็นการทอดเสียงลงในตอนท้ายของถ้อยความ อาจแสดงลักษณะทางไวยากรณ์ คือเป็นประโยคบอกเล่า ใช้ในการให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอย่างจริงจังโดยไม่มี ทัศนคติใด ๆ เคลือบแฝงอยู่ แต่ถ้าใช้รูปแบบลงดังกล่าวกับประโยคคำถาม เช่น Will John be here? จะแสดงความหมายในเชิงปรึกษาหารือ ทำนองเสียงในภาษาอังกฤษมีหลายรูปแบบ และ ใช้สื่อความหมายทางทัศนคติได้ต่างๆ กัน ผู้ฝึกจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และใช้ให้ถูกต้องกับเจตนาของตน ตลอดจนใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้วย

องค์ประกอบในการออกเสียงพูดที่กล่าวถึงโดยสังเขปข้างต้นนี้มีความสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่จะละทิ้งความสำคัญของเรื่องหนึ่งเรื่องใดไปมิได้ และเมื่อพูดประโยคหรือถ้อยความในภาษาอังกฤษได้ดีพอสมควรแล้ว ผู้ฝึกจำเป็นต้องฝึกหัดใช้ประโยคหรือถ้อยความต่างๆ ในสถานการณ์จริง เพื่อจะได้ทราบว่าในสถานการณ์จริงนั้นไม่ได้พูดประโยคครบถ้วนถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เสมอไป สามารถ “ละ” บางส่วนไว้ในฐานที่เข้าใจได้ อีกทั้งเป็นการหัดใช้ทำนองเสียงให้เหมาะสมตามสถานการณ์นั้นๆ เมื่อฝึกมากเข้าจะมีความคล่องตัวในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และเมื่อพูดได้คล่องในสถานการณ์ต่างๆ แล้ว ต่อไปจึงหัดอ่านข้อความจากข้อเขียนต่างๆ โดยวิธีการอ่านออกเสียง ซึ่งจะพบว่ามียาวละเอียดในหลักการทางภาษาศาสตร์บางประการที่แตกต่างไปจากการพูดในสถานการณ์จริง ผู้ฝึกจะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

2.5 การประเมินการอ่านออกเสียง

นักการศึกษาได้ให้กล่าวถึงวิธีการประเมินผลการออกเสียงคำศัพท์ไว้ดังนี้

พินทิพย์ ทวยเจริญ (2544, หน้า 34) กล่าวว่า การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยทั่วไป จะประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. อ่านเน้นเสียงคำได้ถูกต้อง
3. อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 158) กล่าวว่า ในการวัดผลการออกเสียงผู้สอนสามารถใช้วิธีการต่างๆ ได้หลายวิธีดังนี้

1. ใช้เทคนิคในห้องเรียน ผู้สอนปฏิบัติได้ด้วยการสังเกตการณ์การออกเสียง และการแสดงออกของนักเรียน การให้อ่านออกเสียงแต่ละครั้งจะมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่ทำตาม อ่านเพิ่ม อ่าน อ่านเร็ว หรือปฏิบัติตนไม่ถูกต้องเกี่ยวกับวางท่าทางในการอ่าน ผู้สอนจึงควร สังเกตและหาทางปรับปรุงข้อบกพร่องในการอ่าน

2. การใช้แบบทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ผู้สอนกำหนดข้อความตามจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัดแล้วให้นักเรียนอ่าน ผู้สอนติดตามการอ่านเพื่อพิจารณาว่ามีข้อบกพร่องในส่วนใดบ้าง เช่น อ่านผิด อ่าน อ่านข้ามคำ อ่านตะกุกตะกัก

3. การใช้เครื่องมืออย่างเป็นทางการ เครื่องมือชนิดนี้มักเป็นแบบสังเกตที่ผู้สอนเป็นผู้รวบรวมข้อมูล อันจะนำไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาการออกเสียงได้ดีขึ้น ในการอ่านออกเสียง ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาเจตคติ นิสัยและทักษะในการเป็นผู้ฟังที่ดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนจะต้องฟัง การอ่านของผู้อื่นและต้องรับรู้เรื่องราวที่ฟังด้วย นอกจากนั้นยังต้องมีการสังเกตและมีส่วนร่วม

กรมวิชาการ (2546, หน้า 245 อ้างอิงใน จารุวรรณ สายสิงห์, 2546, หน้า 65) กล่าวว่า การประเมินผลทางภาษาของผู้เรียนเป็น การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และวัดให้ครอบคลุมทั้งในด้านความรู้ ซึ่งหมายถึงเนื้อหาทางภาษา ประกอบด้วย เสียง การเปล่งเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง และ ไวยากรณ์และการนำความรู้ไปใช้

การออกแบบการประเมินทักษะทางภาษาหรือการใช้ภาษา ผู้สอนต้องกำหนดประเด็นตามจุดประสงค์การประเมินดังนี้

1. ถ้าต้องการประเมินเนื้อหาย่อยๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประโยคจะมุ่งวัดที่ ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง ซึ่งการออกเสียงที่เป็นปัญหาสำคัญ กำหนดจุดประสงค์ดังนี้

- 1.1 Stress (การเน้นเสียง)

1.2 Final Sound (เสียงพยัญชนะท้าย)

2. ถ้าต้องการประเมินวิธีการที่นักเรียนนำเอาองค์ประกอบเหล่านี้มารวมกันในขณะที่ใช้ภาษาต้องประเมินการใช้ภาษา

กลุ่มโรงเรียนสตาตัน (Stoughton Public Schools, 2013, หน้า 51-52 อ้างอิงใน จีรพันธ์ เมฆวงษ์, 2547, หน้า 58) ได้กำหนดเกณฑ์ การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ด้านๆ ละ 4 ระดับดังนี้

1. การออกเสียงตัวอักษรที่กำหนดให้คะแนนเป็น 4 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับเริ่มต้น

ระดับที่ 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับมีการ

พัฒนา

ระดับที่ 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับดี

ระดับที่ 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับ

คล่องแคล่ว

2. การออกเสียงคำให้คะแนนเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มี โครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับเริ่มต้น

คะแนนระดับที่ 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มี โครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับมีการพัฒนา

คะแนนระดับที่ 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มี โครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับดี

คะแนนระดับที่ 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มี โครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับคล่องแคล่ว 24 H

อาร์แคมป์ส (R Campus, 2013, หน้า 65) อ้างอิงใน สุวิรัชรา มาตรโพธิ์, 2554, หน้า 60) ได้กำหนดเกณฑ์การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษออกเป็น 3 ด้านๆ ละ 4 ระดับดังนี้

1. การออกเสียงระดับตัวอักษรกำหนดเกณฑ์เป็น 4 ระดับดังนี้

ระดับปรับปรุง หมายถึง ผู้เรียนรู้จักตัวอักษรบางตัวแต่ไม่สามารถออกเสียง ได้เลย

ระดับพอใช้ หมายถึง ผู้เรียนรู้จักตัวอักษรทุกตัวแต่ออกเสียงได้บางเสียง ระดับดี หมายถึง ผู้เรียนรู้จักตัวอักษรทุกตัวและออกเสียงได้

ระดับดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนรู้จักตัวอักษรทุกตัวและสามารถผสมเสียงเพื่อ ออกเสียงคำใหม่ได้

2. การออกเสียงระดับคำ

ระดับปรับปรุง หมายถึง ผู้เรียนสามารถแยกตัวอักษรได้แต่ไม่สามารถจำได้ว่า เป็นเสียงพยัญชนะหรือเสียงสระ

ระดับพอใช้ หมายถึง ผู้เรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้องแต่ไม่สามารถ ออกเสียงสระได้

ระดับดี หมายถึง ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ทั้งเสียงพยัญชนะและ เสียงสระ

ระดับดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ดีทั้งเสียงพยัญชนะและ เสียงสระ และสามารถออกเสียงได้คล่องแคล่ว

3. การแยกเสียงสระ

ระดับปรับปรุง หมายถึง ผู้เรียนไม่สามารถแยกสระเสียงสั้นและเสียงยาว

ระดับพอใช้ หมายถึง ผู้เรียนสามารถออกสระเสียงยาวได้แต่ไม่สามารถออกสระ เสียงสั้นได้

ระดับดี หมายถึง ผู้เรียนสามารถแยกสระเสียงสั้นและเสียงยาวได้ และสามารถ ผสมเสียงเพื่ออ่านคำที่คุ้นเคยได้

ระดับดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนสามารถแยกสระเสียงสั้นและเสียงยาวได้ และสามารถ ผสมเสียงเพื่ออ่านคำใหม่ได้

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลคำศัพท์และการออกเสียงคำศัพท์สรุปได้ว่าวัดได้หลายแบบ เช่นการวัดความรู้คำศัพท์เป็นการวัดความรู้ของผู้เรียนว่ารู้คำศัพท์มากน้อยเพียงใด ซึ่งครูผู้สอนสามารถออกแบบได้หลากหลาย เช่น แบบเติมคำ การจับคู่ เขียนตามคำบอก เป็นต้น ส่วนการวัดการออกเสียงคำศัพท์ครูผู้สอนต้องวัดโดยการสังเกตการออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียน ซึ่งต้องใช้เกณฑ์ในการวัดเพื่อให้คะแนนและต้องออกแบบให้เหมาะสมกับการทดสอบ เพื่อจะได้วัดได้ถูกต้องและไม่ลำเอียงในการให้คะแนน

จากการศึกษาการประเมินผลการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักการศึกษา หลายท่าน ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินผลของแต่ละท่านมาวิเคราะห์ เพื่อสรุปและปรับเกณฑ์ การวัดให้เหมาะสมกับการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษพยางค์เดียวและคำศัพท์ระดับประโยคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งการวัด การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนน ระดับคำและระดับประโยค ดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ภาษาอังกฤษ ระดับคำ		
3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง แต่พอเดาความหมาย
น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	คำที่อ่านได้ น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตาราง 3 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ระดับประโยค		
3	2	1
ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและ ประโยคได้ถูกต้องตามหลัก การออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและ ประโยคได้ถูกต้องตาม หลักการออกเสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ประโยคเป็น ส่วนใหญ่ อ่านตะกุกตะกักไม่ ต่อเนื่อง	ออกเสียงคำศัพท์สำคัญถูก และประโยคได้ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออกเสียง เน้นหนักบางคำ อ่านตะกุกตะกักไม่ต่อเนื่อง
อ่านต่อเนื่องไม่ติดขัดชัดเจน		

3. วิธีสอนแบบโฟนิกส์

วิธีโฟนิกส์เป็นที่นิยมใช้สอนการอ่านมากในช่วงกลางของศตวรรษที่ 19 แต่ในช่วงยุค 50 (1950) ความนิยมการสอนอ่านวิธีโฟนิกส์ลดลง ต่อจากนั้นวิธีนี้ก็ถูกนำมาใช้สอนอ่านในโรงเรียน ต่อมาจนกระทั่งปัจจุบัน (Brown, 1982 หน้า 27)

3.1 ความหมายโฟนิกส์

นักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของโฟนิกส์ ดังนี้

โฟนิกส์เป็นระบบเสียงในภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวพยัญชนะ เสียงสระ เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนอ่านออกเสียงผู้เรียนจะสามารถออกเสียงได้ โดยสังเกต ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเสียงและเสียงตัวอักษร (Golf, 1998 หน้า 138 – 141)

หน่วยงานด้านการศึกษาของรัฐฟลอริดา อธิบายเกี่ยวกับโฟนิกส์ว่า โฟนิกส์เป็นหลักการ ทางภาษาอังกฤษอย่างหนึ่ง que แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้นๆ เสียงและรูปร่างของตัว พยัญชนะและสระที่ประกอบกันขึ้นเป็นคำจึงเป็นสิ่งสำคัญ (Florida Department of Education, 1994 หน้า 4)

โฟนิกส์ คือการเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้ สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ Brahmanand (2006 หน้า 4 อ้างถึงใน ชลารินทร์ สุรินทร์จักร, 2554 หน้า 58)

โฟนิกส์เป็นวิธีการสอนอ่านวิธีหนึ่งที่เน้นทักษะการถอดรหัส การวิเคราะห์การออกเสียง และความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสนใจในส่วย่อยๆ ที่เป็น ส่วนประกอบของคำ ได้แก่ พยางค์ (Syllables) ตัวสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง (Phonograms) กลุ่ม ตัวอักษร (Letter strings) หรือตัวอักษรเดี่ยว (Single letters) เป้าหมายของโฟนิกส์ คือ ต้องการให้ เด็กมองเห็นภาพ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียงเพื่อให้นักเรียนสามารถ วิเคราะห์คำตอบได้ (Word attack) โดยเฉพาะคำที่ไม่รู้จักมาก่อนหรือไม่เคยพบมาก่อน การสอน วิธีนี้จะสอนทักษะย่อยๆ เรียงไปตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียงในภาษาจน นำไปสู่การอ่านที่แท้จริง (Ben and Juel, 1992 หน้า 104 – 105)

นอกจากนี้ เมอริสัน กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีต่างๆ เพื่อ ฝึกฝนให้นักเรียนได้วิเคราะห์เสียงและรู้จักตัวอักษร สอนหน่วยเสียงเน้นการฝึกหน่วยย่อยของ ตัวอักษรซึ่งจะสอนก่อนที่จะมีก่อนการสอนอ่านอย่างจริงจัง วิธีสอนเน้นการสรุปกฎเกณฑ์หลังจาก ที่นักเรียนได้พบคำหลายๆ คำที่มีรูปแบบการสะกดคำคล้ายกันเพื่อนำไปใช้ในการอ่านคำ วิธีนี้จึง เหมาะสมสำหรับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษา (เมอริสัน อ้างอิงใน สุไปรมา ลีลามณี, 2553)

โฟนิกส์ เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรในภาษาเขียนและ หน่วยเสียงในภาษาพูด ซึ่งเป็นการสอนนักเรียนให้ใช้ความสัมพันธ์นี้ในการอ่านและเขียน (ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์, 2553 หน้า 117 – 118)

สรุปความหมายการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นเรื่องของการนำหลักการเรื่องเสียงในภาษามาจัดรูปแบบในการเรียนภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ผู้เรียนวิเคราะห์เสียงพยัญชนะ สระ หรือตัวสะกดที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นคำและ สามารถเปล่งเสียงออกมาได้อย่างถูกต้อง

3.2 ประวัติความเป็นมาของการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ได้มีการสอนและพัฒนามาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เนื่องจากความซับซ้อนของตัวภาษา มีการพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับโฟนิกส์ขึ้นมาเป็นจำนวนมากเพื่อช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่น Mc Guffey's Eclectic First Reader For Young Children ซึ่งถูกนำไปใช้จากปี 1880s จนถึง 1992s (Handcock & Wingert. 1996) หลังจากนั้นโรงเรียนต่างๆ ในสหรัฐอเมริกา ได้หันมานิยมวิธีการสอนแบบ "Look-and-say" โดย Scott Foresman ได้ตีพิมพ์หนังสือชื่อ "Dick and Jane" ขึ้น เพื่อใช้สอนแบบอ่านโดยการเรียนรู้คำแบบง่ายๆ ไม่ซับซ้อน (Handcock & Wnigert. 1996) "Look-and-say" เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นจดจำคำ (Memmorization of Sight Words) เป็นคำๆ ไป จากคำที่กำหนดให้ แต่ผู้เรียนไม่ได้รับการสอนเกี่ยวกับเสียงหรือสัญลักษณ์ของเสียงของตัวสะกด (Krashen. 2000)

อย่างไรก็ตามต่อมา ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 นั้นร้อยละ 25 ของเด็กในสหรัฐอเมริกาสามารถอ่านและเขียนในระดับง่ายๆ และจากการทดสอบด้วยระบบการวัดคะแนนมาตรฐานแบบใหม่ พบว่านักเรียนที่เรียนในระดับเกรดแปด (Eighth-grade) มีระดับเปอร์เซ็นต์ความสามารถในการอ่านเทียบเท่ากับนักเรียนในระดับเกรดสาม (Third-grade) หลังจากนั้นความนิยมในวิธีการแบบ "Look-and-say" จึงค่อยๆ เสื่อมความนิยมลงในปี ค.ศ. 1995 วิธีการสอนแบบโฟนิกส์กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้ง แต่มีการปรับปรุงวิธีการสอนให้เข้มแข็งขึ้น โดยการใช้การสอนที่เป็นระบบแบบแผนมากขึ้น (Systematic Phonics Instruction or Teacher Direct) จากนั้นการสอนอ่านกลายเป็นเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจ เกิดสถาบันอบรมผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน โรงเรียนมากมายจ้างครูผู้ช่วยมาสอนเสริมการอ่าน แต่ต่อมาในปี ค.ศ. 1986 ได้มีผู้ริเริ่มนำวิธีสอนใหม่เข้ามา คือ การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) และมีผู้สนับสนุนวิธีการแนวนี้อย่างมากมาเนื่องจากพวกเขา รู้สึกอึดอัดกับการสอนแบบพูดตามซ้ำๆ บางคนก็กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์เป็นเพียงการฟื้นฟูการสอนแบบ "Look-and-say" อย่างไรก็ตาม ยังคงมีครูรุ่นเก่าและสถาบันการอบรมครูหลายแห่งยังยอมรับการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ แม้ว่าครูรุ่นใหม่จะเห็นด้วยและสนับสนุนการสอนภาษาแบบองค์รวมหนังสือเกี่ยวกับการสอนแบบโฟนิกส์เริ่มหายาก ครูรุ่นใหม่ๆ ก็ไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการสอนแบบโฟนิกส์ แต่ไม่นานนักปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการอ่านก็เริ่มขึ้นอีกครั้ง ใน

ประเทศสหรัฐอเมริกาการอ่านกลายเป็นหัวข้อที่ถูกถกเถียงกันในวงกว้าง โดยเฉพาะวงการศึกษารวมถึงวงการเมืองและศาสนา เนื่องจากความไม่สมหวังที่เด็กๆ ก็ไม่มีพัฒนาทางด้านทักษะทางภาษาต่างๆ เพียงพอ พ่อแม่ต่างเห็นว่าทักษะการสะกดคำด้อยลงอย่างมาก โดยเห็นได้ชัดจากการทดสอบข้อสอบมาตรฐานของรัฐ ดังนั้นพวกเขาจึงหันกลับมาใช้การสอนแบบเก่าคือ การสอนแบบโฟนิกส์ ทำให้ธุรกิจการขายหนังสือโฟนิกส์และโรงเรียนโฟนิกส์เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในรัฐแคลิฟอร์เนีย จึงส่งผลให้ต่อมาต้องมีการสอนโฟนิกส์ในโรงเรียนต่างๆ และในที่สุดรัฐอื่นๆ ในสหรัฐอเมริกาจึงทำตาม (Wilson, 2000)

3.3 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

วิชา "สัทศาสตร์" (Phonetics) เป็นการศึกษาธรรมชาติของเสียงพูด กระบวนการเปล่งเสียงและการออกเสียง นักสัทศาสตร์จะศึกษาลักษณะของการออกเสียงตามหลักวิทยาศาสตร์ที่ว่าการออกเสียง ส่วนการศึกษาเสียงในคำพูดเรียกว่า Phonology ซึ่งศึกษาความเกี่ยวโยงของเสียงในภาษา นักการศึกษาได้ใช้การวิเคราะห์ความเกี่ยวโยงของเสียงเหล่านี้ได้ ในการนำเสนอความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรเพื่อนำมาช่วยในการสอนอ่าน ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรนี้ค่อนข้างจะซับซ้อน เนื่องจากการออกเสียงไม่กำหนดว่าตัวอักษรแต่ละตัวสามารถออกเสียงได้เพียงเสียงเดียวแต่ความจริงแล้วตัวอักษร 1 ตัว อาจสามารถออกเสียงได้หลายเสียง ดังนั้นวิธีการที่นำแต่ละตัวอักษรมาผสมกันเป็นคำกริยาก็สามารถออกเสียงเป็นคำศัพท์ต่างๆ ได้ (Venezky, cited in Lapp and Flood, 1992) นักการศึกษาได้นำความรู้เกี่ยวกับการศึกษาเสียงเหล่านี้มาเป็นส่วนช่วยนำไปสู่การสอนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร และพัฒนาเป็นวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ความต้องการการเรียนการสอนภาษาแบบโฟนิกส์วางอยู่บนพื้นฐานที่ค่อนข้างได้รับการยอมรับที่ว่า ความตระหนักในหน่วยของเสียง (Phonemic Awareness) นั้นเป็นทักษะก่อนการอ่านที่จำเป็นสำหรับการรู้จักอักษรในภาษาเขียน ทั้งนี้เนื่องจากระบบการเขียนในภาษาอังกฤษนั้นระบบการออกเสียงและหน่วยของเสียงที่สอดคล้องกันไม่ค่อยจะตรงกันนัก ซึ่งบางครั้งอาจทำให้เกิดความสับสนสำหรับผู้เรียนหลายๆ คนทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาเองหรือผู้เรียนซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยพื้นฐานแล้วในภาษาอังกฤษประกอบด้วยตัวอักษรโรมัน 26 ตัว ซึ่งใช้แทนเสียงต่างๆ มากกว่า 40 เสียงในการสร้างสรรค์หลายร้อยรูปแบบการสะกดคำ และมีบางครั้งมีคำที่ใช้โดยทั่วไปหลายคำที่ไม่เข้ากับกฎการสะกดทั่วไป ซึ่งทำให้การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีประโยชน์ สำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เน้นการแยกคำมาเป็นพยางค์ มักเป็นไปโดย

ธรรมชาติ แต่ทักษะของการวิเคราะห์ภาษาในรูปหน่วยเสียง (Phonemes) นั้นต้องมีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับพื้นฐานของเสียง (Jannuzi, 1997)

นอกจากนี้ Jannuzi (1997) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายหลักของการสอนภาษาแบบ โฟนิคส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่อธิบายความกระจ่างและเพิ่มเติมการเรียนรู้ของความตระหนักในหน่วยพื้นฐานของเสียง Phonemic Awareness ซึ่งคือ การตระหนักว่าภาษาพูดนั้นประกอบด้วยเสียงลำดับต่อเนื่องของหน่วยพื้นฐานของเสียงต่างๆ) และจากนั้นจึงเกี่ยวโยงความสัมพันธ์ถึงแบบแผนการสะกดคำในภาษาเขียน ซึ่งการเรียนการสอนสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพก็อาจเป็นสะพานแห่งการเรียนรู้ความเข้าใจจากความตระหนักในหน่วยพื้นฐานของเสียงถึงการถอดรหัสของสัญลักษณ์ในระบบภาษาเขียนและการเริ่มต้นที่แท้จริงของความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ (Glazer, 1998 อ้างอิงใน อภรณ์ ศรีเพชร, 2552) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาแบบโฟนิคส์มีความจำเป็นต่อการสะกดคำด้วยเช่นกัน

Anderson and Others เป็นผู้เขียนหนังสือชุด Becoming a Nation of Reader (1985 อ้างอิงใน Chard & Odborn, 1999) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแบบ โฟนิคส์ว่าไม่ใช่เพียงแค่ผู้เรียนจะสามารถบอกถึงกฎความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรได้เท่านั้น แต่จุดประสงค์ที่แท้จริงคือต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการว่าเสียงและตัวอักษรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เมื่อความสัมพันธ์พื้นฐานของเสียงและตัวอักษรได้รับการสอนแล้ว วิธีการที่ดีที่สุดต่อผู้เรียนต่อมาคือ กระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์

การสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิคส์นั้นมีอยู่ 2 แบบ คือ การสอนโฟนิคส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics หรือ Implicit Phonics) โดยการจำแนกหรือแยกแยะ การสอนแบบวิเคราะห์เสียงนั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรจากคำทั้งหมดก่อน เช่น การสอนอักษรคู่ที่ออกเสียงเดียวกันอย่างเช่น ในคำว่า "shell" และ "dash" ที่มีเสียงคล้ายกันคือ /sh/ (Blomfield and Barnhart อ้างอิงใน Vacca, J.A & Others. 1995, หน้า 50) ส่วน Dr. Kerry Hempenstall (2002) แห่ง Department of Psychology and Disability Studies, Royal Melbourne Institute Of Technology กล่าวสอดคล้องกันว่า การสอนโฟนิคส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic หรือ Implicit Phonics) นั้นเป็นการเสนอคำทั้งคำจะไม่มีมีการแยกเสียงที่ประกอบเป็นคำนั้นออกจากกัน ซึ่ง Morrison (1968) ได้เสนอว่าการสอนเสียงนั้นต้องเริ่มจากการเตรียมความพร้อมสำหรับหน่วยเสียง กล่าวคือต้องให้นักเรียนเห็นคำศัพท์ทั้งคำ นักเรียนจึงจะสังเกตเห็นส่วนย่อยของคำได้ เมื่อนักเรียนเห็นคำศัพท์แล้วจึงจะเรียนรู้เสียงของตัวอักษรในคำ ปัญหาของวิธีการสอนรูปแบบนี้คือ การสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้องว่าเสียงในคำนั้นเป็นเสียงอะไร จึงไม่สามารถ

อ่านคำๆ นั้นได้ ซึ่งเกิดจากผู้เรียนขาดทักษะเกี่ยวกับความตระหนักในหน่วยของเสียงแต่ละเสียงที่มาประกอบเป็นคำ

ส่วนรูปแบบที่ 2 คือ การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (Synthetic Phonics หรือ Explicit Phonics) นั้นผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสมกันผู้สอนแสดงให้ผู้เรียนในระดับต้นทราบว่า ตัวอักษรหนึ่งๆ แทนด้วยเสียงใดบ้าง เช่น "b" อ่านว่า /b/ , "a" อ่านว่า /æ/ และ "t" อ่านว่า /t/ เมื่อนำมาผสมกันจะได้คำว่า "bat" (Vacca, J.A & Others, 1995, หน้า 50) เช่นเดียวกับที่ Kerry Hempenstall (2002) ได้กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรต่างๆ ที่สอดคล้องกัน แล้วจึงสอนกระบวนการผสมคำและอ่านออกเสียง เช่น /m/ + /æ/ + /n/ = man การรู้ถึงส่วนต่างๆ ของโครงสร้างของภาษาหนึ่งๆ สำคัญและจำเป็นต่อผู้ที่ไม่มีความรู้ในการจัดกลุ่มหรือประสมส่วนประกอบของคำของภาษานั้นๆ อย่างเหมาะสม

ในส่วนของ Fitzgerald, J.A. & Fitzgerald. P.G. (1967, หน้า 75-76) ได้ให้คำแนะนำเฉพาะในการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ดังต่อไปนี้

1. การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน
2. การเห็นคำศัพท์ พัฒนามาจากคำที่มีความหมาย คำที่มีประโยชน์ที่สุดและการเริ่มการอ่าน เป็นส่วนสำคัญพื้นฐานสำหรับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
3. การฝึกการฟัง ควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรก เพื่อช่วยการจำ เช่น man และ me และการแยกความแตกต่างของเสียง mine, fine, line เป็นต้น
4. ทิศทางของกระบวนการสอนในการวิเคราะห์คำ ต้องมาจากซ้ายไปขวา และความสนใจต้องเริ่มจากเสียงต้น กลาง และเสียงท้าย
5. ผู้เรียนอาจใช้บริบท ตำแหน่ง และตัวช่วยอื่นๆ ขณะที่เริ่มการฝึกออกเสียง
6. การสอนการจดจำหลักการพื้นฐานเพื่อเพิ่มความคุ้นเคยในคำที่จำเป็น การแปลเสียงและการสะกดคำ
7. การแทนที่ตัวอักษรของเสียงต้นในคำ เป็นกิจกรรมที่ให้ผลดี เช่น จากคำว่า can ผู้เรียนอาจค้นพบคำอื่นๆ เช่น man, pan, van
8. การจับคู่เสียงและสัญลักษณ์ อาจได้รับการฝึก ครูอาจออกเสียงคำ เช่น cap และผู้เรียนอาจบอกคำที่เป็นตัวเขียนในระหว่างกลุ่มคำว่า map, gap, nap
9. ผู้เรียนควรแยกแยะ Phonogram เช่น -and ในคำว่า hand และ land หรืออาจประสมคำควบกล้ำและรูปของเสียงเพื่อสร้างคำ br- ในคำว่า brow หรือ -ing ในคำว่า bring และ ring

10. ผู้เรียนจะต้องมีความกระตือรือร้นเมื่อเขาพบว่า สามารถถอดรหัสคำใหม่ๆ ได้ด้วยความรู้ด้านโฟนิกส์

นอกจากนี้ Hughes (1972) ก็ได้เสนอลำดับขั้นตอนในการสอนเสียงต่างๆ ซึ่งควรเริ่มสอนจากเสียงที่เปล่งได้ง่าย ไม่ซับซ้อนก่อน ดังนี้

1. เสียงพยัญชนะเดี่ยว (กลุ่มที่ 1) ได้แก่ "t, b, n, r, m, d, s, c, p, g"

2. เสียงสระ

2.1 สระหน้า ได้แก่ a เช่นใน "apple"
 e เช่นใน "egg"
 i เช่นใน "ink"
 o เช่นใน "orange"
 u เช่นใน "umbrella"

2.2 สระกลาง ได้แก่ a เช่นใน "bat"
 e เช่นใน "pet"
 i เช่นใน "tin"
 o เช่นใน "hot"
 u เช่นใน "jug"

2.3 เสียง "y" เช่นใน "baby", "fly"

3. เสียงพยัญชนะเดี่ยว (กลุ่มที่ 2) ได้แก่ "t, l, y, h, w, j, k, z"

4. เสียงพยัญชนะคู่ ได้แก่ "bb, dd, ff, gg" รวมถึง "ck"

5. เสียงพยัญชนะประสม ได้แก่ "ch, sh, th, wh, gu"

6. เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ได้แก่ "st, sp, sc, sk, sm, sn, sw", "br, cr, dr, tr, gr, fr" และ "bl, pl, pt, fl, gl"

7. เสียงสระประสม ได้แก่ "ai, ay", "oi, oy", "oo, oa, ow, ou", "ee, ue", "ei", "ie"

Lapp and Flood (1992) ได้ให้คำแนะนำในการนำเสนอวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ดังต่อไปนี้

1. เสียงที่มีมากกว่าในการพูดคือ เสียงพยัญชนะ ดังนั้น จึงเป็นส่วนที่นำเสนอ ก่อนเป็นอันดับแรกตามหลักการสอนแบบโฟนิกส์

1.1 เริ่มต้นด้วยพยัญชนะที่มีลักษณะการเขียนและเสียงคล้ายกัน (s, m, p)

1.2 ไม่ควรสอนพยัญชนะที่คล้ายกันพร้อมกันในครั้งเดียว เพราะจะทำให้เกิด

ความสับสน (b,d,p,m,n)

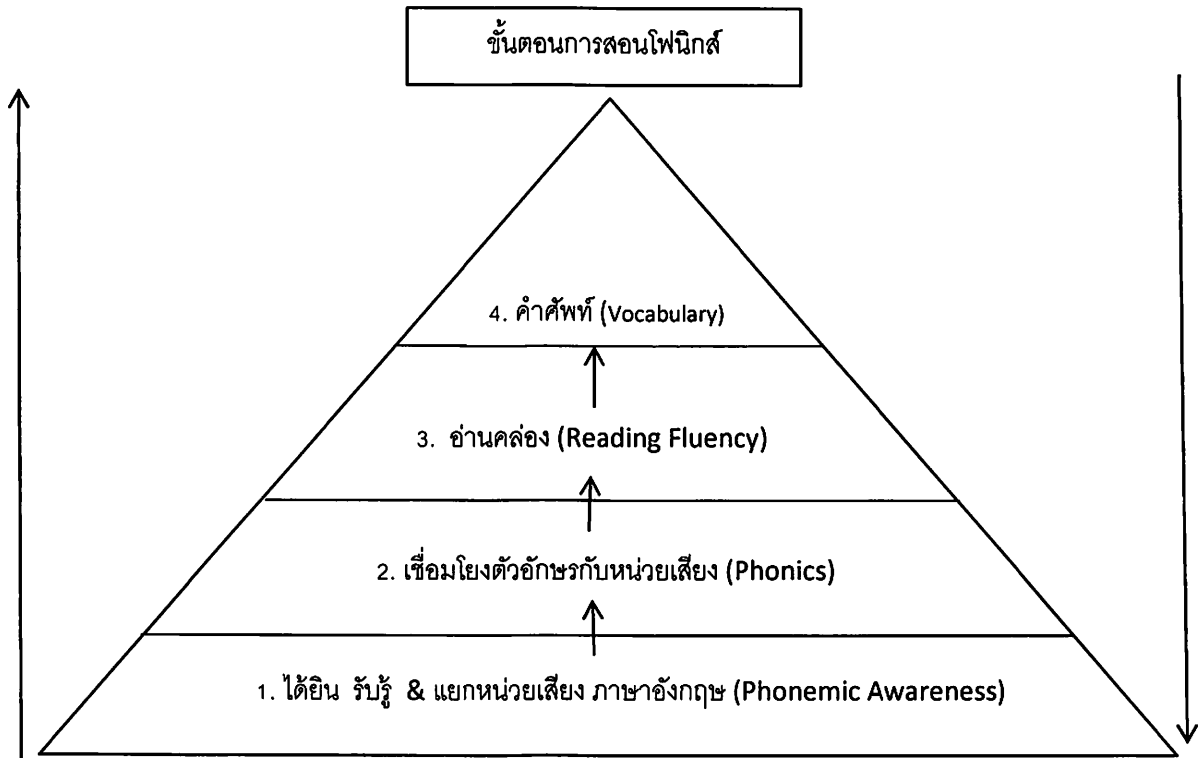
- 1.3 ควรสอนพยัญชนะที่มีเสียงไม่ชัดเจนในตอนท้าย (c,g,h,w)
2. เริ่มต้นด้วยการสอนพยัญชนะต้น
3. สอนเสียงเดี่ยวก่อนเสียงพยัญชนะคู่ (sh, ch, th, ph)
4. สอนพยัญชนะคู่พยัญชนะประสม (bl, fr, str, sl)

การสอนแบบโฟนิกส์ ควรเริ่มจากกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง

นักเรียนได้ฝึกการฟังและการแยกแยะความแตกต่างของเสียงต่างๆ การฝึกลักษณะนี้ควรทำโดยอาศัยบริบทนักเรียนจะไม่ได้ประโยชน์เลยถ้าได้รับการฝึกจากเสียงที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงควรฝึกด้วยการใช้บริบทหรือฝึกเป็นคำนั่นเอง

3.4 ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์

สถาบัน National Institute for Literacy ในสหรัฐอเมริกา ได้เสนอวิธีสอนโฟนิกส์ที่เรียกว่า The Research Building Block on How to Teach Children to Read โดยมี 4 ขั้นตอนในการสอนอ่าน ที่เป็นแบบล่างไปบน (Bottom-up) ซึ่งเริ่มจาก 1. Phonemic Awareness ความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemes) ต่างๆ ของภาษาอังกฤษได้ ตลอดจนสามารถควบคุมการใช้ (Manipulate) หน่วยเสียงของบทพูด (Speech Sound) ที่ประกอบเป็นพยางค์ (Syllables) และคำ (Words) 2. Phonics องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง (Letters Sound Correspondence) 3. Fluency Instruction กลยุทธ์การสอนอ่านให้คล่อง 4. Vocabulary กลยุทธ์การสอนคำศัพท์

ภาพ 1 วิธีสอนแบบโฟนิกส์จากล่างไปบน

The Research Building Block on How to Teach Children to Read,
National Institute for Literacy (USA) (www.nifl.gov)

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก ถ้าผู้เรียนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับอักษรและเสียงต่างๆ ไปวิเคราะห์คำอื่นๆ ที่พบ อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนต้องมาจากความร่วมมือของครูและนักเรียน ครูต้องเป็นผู้ชักจูงทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน และในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูต้องคำนึงถึงความต้องการและความแตกต่างของผู้เรียนด้วย ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนย่อมมีความแตกต่างกันตามสถานการณ์และสภาพของผู้เรียน ครูต้องนำแนวการสอนไปใช้ในวิธีของตนเพื่อให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนให้มากที่สุด

โดยสรุปขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนโฟนิกส์ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up) เป็นขั้นตอนที่ปรับและเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยใช้กิจกรรมสนุกสนานและสร้างความสนใจของผู้เรียน

2. **ขั้นนำเสนอ (Presentation)** ผู้เรียนได้รับการอธิบายเนื้อหาของหน่วยเสียง พยัญชนะ สระ และการลงเสียงเน้นหนักในคำ ผู้เรียนจะฝึกฟังก่อนจำแนกเสียงซึ่งครูอาจใช้ chart ประกอบคำอธิบายกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องและการกำเนิดเสียง

3. **ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)** ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ เริ่มจากการออกเสียงแต่ละตัว ออกเสียงเป็นคำ วลี และประโยค

3.1 ผู้เรียนฝึกออกเสียงซ้ำๆ ของคำ วลี และประโยคโดยการฝึกในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผู้สอนจะออกเสียงให้ผู้เรียนฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือให้นักเรียนฟังจากเทปที่มีเจ้าของภาษาโดยให้เป็นไปตามบริบท ที่ใช้ภาษานั้น

3.2 ผู้เรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงและเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์

4. **ขั้นนำไปใช้ (Production)** หรือขั้นแสดงออกทางภาษา (Expressing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง

3.5 ประโยชน์ของวิธีสอนโฟนิกส์

ประโยชน์ของวิธีโฟนิกส์ซึ่งใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ มีหลักการในการแก้ปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียน เพราะวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนอ่านเป็นคำที่เรียกว่า การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole language) ซึ่งใช้มาเป็นเวลานานไม่ได้ผลเท่าที่ควรเพราะทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านคำใหม่ๆ เพราะระบบการสอนเป็นคำ สอนให้นักเรียนอ่านด้วยความจำ และเมื่อพบคำใหม่ก็มักอ่านด้วยการเดา (Guess word)

วิธีโฟนิกส์เริ่มต้นด้วยการสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษหรือ ถอดรหัสเสียงซึ่งมีทั้งหมด 12 เสียง (Phonemic Awareness/Decoding) ก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร (Letter Sound Correspondence หรือ Phonics) นักเรียนก็จะสามารถที่จะอ่านเป็นคำได้ง่ายดาย และขัดถ้อยขัดคำการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ต้องสอนอย่างเป็นระบบ เป็นลำดับตามขั้นตอน ผลสรุปนี้ได้รับการยืนยันจากงานวิจัยทางด้านการเรียนรู้ทางด้านสมอง (Brain-based Learning/Neuron-scientific Research) ของมหาวิทยาลัยเยล ที่ได้จากการทำการสแกนสมองของผู้เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการของโฟนิกส์ และวิธีการเดิม ซึ่งงานวิจัยนี้ได้สรุปว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในรูปแบบดังกล่าว ช่วยกระตุ้นเซลล์สมองทำให้สมองมีการสร้างเส้นใยสมองใหม่ และใยสมองเดิมแตกตัวมีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาสูง เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีอื่น (อินทริรา ศรีประสิทธิ์, 2007 Online)

กล่าวโดยสรุป วิธีการโฟนิกส์นั้นมีประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษทุกทักษะ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน เขียนและสะกดคำ ซึ่งเมื่อผู้เรียนแยกแยะหน่วยเสียงเป็น จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเวลาฟังเจ้าของภาษาพูด (Listen) เมื่อเข้าใจก็สามารถโต้ตอบได้ (Speaking) และเมื่อผู้เรียนพบคำใหม่ ก็ให้หลักแยกแยะหน่วยเสียงอ่านได้ (Reading) ซึ่งเมื่อผู้เรียนอ่านได้ก็จะสามารถเขียนคำตามที่ได้ (Spelling และ Writing)

4. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

4.1 กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง

พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ (2555 หน้า 324) ให้ความหมายของกิจกรรม (activity) คือ

1. ภารกิจที่ผู้สอนหรือผู้เรียนปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาทั้งในและนอกชั้นเรียน

2. กระบวนการเรียนรู้หรือสร้างนิสัยที่มีลำดับขั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และให้ความหมายของ การเรียนรู้ (learning) ไว้ว่า "กระบวนการหรือวิธีการเรียนรู้ที่บุคคลใช้ในการสร้างความหมายของข้อมูลและสิ่งเร้าต่างๆ ที่รับเข้ามาทางประสาทสัมผัส ให้เกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจทักษะ เจตคติ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ทิศนา ขัมมณี (2545 หน้า 1 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558, หน้า 60) การเรียนรู้ (Learning) ที่ครอบคลุมความหมาย 2 ประการ คือ การเรียนรู้ในความหมายของ "กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)" ซึ่งหมายถึงการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ในความหมายของ "ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)" ซึ่งได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในสาระต่างๆ ความสามารถในการกระทำ การใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกหรือเจตคติอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้หรือการใช้วิธีการเรียนรู้ กล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การเรียนรู้มีลักษณะเป็นทั้งผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายปลายทาง (end) และวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (mean) ซึ่งลักษณะทั้งสองเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันและส่งผลกระทบต่อกัน หากบุคคลมีกระบวนการแสวงหาความรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับตน บุคคลนั้นก็ย่อมมีโอกาสที่จะเกิดความรู้ ความเข้าใจในสาระหรือกระบวนการต่างๆ ได้อย่างกระจ่างต้องแท้และลึกซึ้ง โดยเกิดความรู้สึก หรือเจตคติไปในทางที่เหมาะสมและเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านกรกระทำ หรือพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558 หน้า 60) การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผล
เนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นค่อนข้าง
ถาวร หรือถาวร

สุภาวณี บุญรอด (2557 หน้า 22) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆที่เกี่ยวกับการ
การเรียนการสอนที่เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนและผู้เรียน หรือการวางแผนการสอนให้เป็นไปตาม
ศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้รับความรู้
และความสนุกสนานเพลิดเพลิน และบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

ณัฐวุฒิ สิงโตทอง (2557 หน้า 20) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆเพื่อให้
การเรียนรู้นั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นงานที่ผู้เรียนทำแล้ว
เกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียน

ชนาธิป พรกุล (2555 หน้า 7) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง งานที่ผู้เรียนทำแล้วเกิดการ
เรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงเป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้

บัญชา พิพัฒน์ โสดา (2557 หน้า 26) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้
ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง

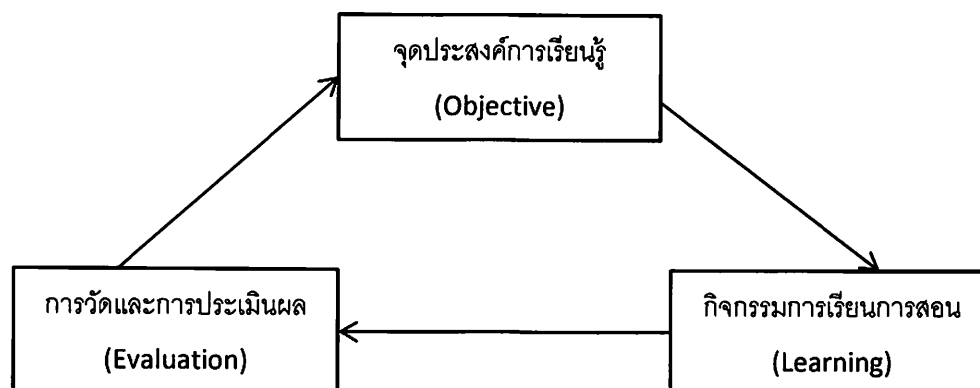
จากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง
กระบวนการหรือวิธีการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนโดยจากความร่วมมือกันระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อ
พัฒนาผู้เรียนให้เกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ ความรู้สึก และมีคุณลักษณะที่พึง
ประสงค์ โดยแสดงเป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้และการเรียนรู้ของ
นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

4.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มี 3 ส่วนประกอบหลัก ได้แก่

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) คือ สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Learning) คือ กระบวนการที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่
กำหนดไว้
3. การวัดและการประเมินผล (Evaluation) คือ สิ่งที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียนว่าเกิดการ
เรียนรู้และมีพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่อย่างน้อย
เพียงใด

องค์ประกอบหลักสำคัญในการจัดทำแผนการเรียนดังกล่าว เรียกโดยย่อว่า OLE ซึ่งมี
ความประสานสัมพันธ์กันดังนี้ (จิราพร บุญประเสริฐ และคณะ, 2550, หน้า 55)

ภาพ 2 แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักสำคัญ
ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

จากแผนภูมิ OLE จะเห็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเป็นกระบวนการ จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นตัวตั้งหรือเป็นตัวเริ่มต้น การเรียนการสอนเป็นตัวกลางนำไปสู่การบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

1. สาระสำคัญ
2. เนื้อหาวิชา
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อการเรียนการสอน

การวัดและการประเมินผล เป็นตัวสรุปเพื่อบ่งชี้ถึงความสำเร็จว่าการจัดกระบวนการเรียน การสอน หรือการจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล ซึ่งการวัดประเมินผลจะเป็นตัวบ่งชี้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

4.3 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

จิราพร บุญประเสริฐ และคณะ จากแผนภูมิของ OLE ขั้นตอนสำคัญของการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผล จุดประสงค์การเรียนรู้ใน 3 ด้าน ได้แก่

1. พุทธิพิสัย (Cognitive) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง

(Brain) ความรอบรู้ในเนื้อหาสาระ หรือในทฤษฎี

2. ทักษะพิสัย (Skill) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ (Hand)
3. จิตพิสัย (Affective) จุดประสงค์ที่เน้นคุณธรรม เจตคติ ความรู้สึกในด้าน

จิตวิญญาณ

ขั้นที่ 2 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน (Instruction)

การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดการเรียนรู้จากขั้นที่ 1 ซึ่งในขั้นนี้จะกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้จุดประสงค์การเรียนรู้บรรลุผล ได้แก่ การกำหนดหัวข้อรายละเอียดที่จำเป็นในการจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ เช่น สาระสำคัญ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ ฯลฯ

ในขั้นที่ 2 นี้ เป็นการจัดการเรียนการสอน (Instruction) ซึ่งผู้สอนจะต้องเตรียมการวางแผนในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบว่าในแผนการสอนมีจุดเน้น สาระ เนื้อหา ที่สำคัญจะใช้รูปแบบถ่ายทอดความรู้ หรือรูปแบบที่จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบใด เช่น การอภิปราย การสาธิต การสืบค้น การจัดทำโครงการ การวิจัย การทดลองปฏิบัติจริง ฯลฯ

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล (Evaluation)

การวัดผลและการประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่จะต้องกำหนดไว้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของการวัดผลและประเมินผลประกอบด้วย

การวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะและเจตคติ เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ด้วยการใช้เครื่องมือวัดผลแบบด้านต่างๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การตรวจแบบฝึกหัด การใช้แบบทดสอบ การประเมินด้วยแฟ้มผลงานของนักเรียน

การประเมินผล (Evaluation) คือ การตัดสินคุณภาพของผู้เรียนว่าอยู่ระดับใด เมื่อนำผลจากคะแนนหรือการปฏิบัติงานมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ผ่านเกณฑ์การประเมิน ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ดีมาก ดี พอใช้ ต้องปรับปรุง ต้องแก้ไข

ปัจจุบันการประเมิน กำหนดไว้ 4 ประเภทหลักๆ ได้แก่

1. การประเมินผลก่อนเรียน (Placement Test) เป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนที่จะเริ่มเรียนว่าอยู่ระดับใด จะต้องพัฒนาเรื่องใดบ้าง
2. การประเมินเพื่อปรับปรุงผลการเรียนรู้ (Formative Evaluation) เป็นการ

ประเมินผลระหว่างการเรียนรู้การสอนเพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนและของผู้สอนไปพร้อมๆกัน

3. การประเมินเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง (Diagnostic Evaluation) ได้แก่การประเมินผลที่ผู้สอนประเมินผลผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวิชาการ เพื่อค้นหาสาเหตุสำหรับการแก้ไขดังกล่าว

4. การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลระหว่างช่วงเวลาที่กำหนด เช่น กลางภาค สิ้นภาคเรียน และสิ้นปีการศึกษา เป็นต้น

4.4 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 73-76) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักสูตรฉบับปัจจุบันมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย สามารถคิดค้นคว้าแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นคนใฝ่เรียนรู้ และรักการเรียนรู้ ผู้สอนจึงต้องสอนวิธีการคิด วิธีการทำ วิธีการแก้ปัญหา และสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่หลักสูตรมุ่งหวัง ผู้สอนจึงต้องศึกษาหลักสูตร แล้วจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน คือ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าจุดประสงค์การสอนในครั้งนั้นมุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด เช่น สอนชั้น ป.3 เรื่องการเย็บกระดุม 4 มุม มีจุดประสงค์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเย็บกระดุมได้สวยงามถูกต้องตามขั้นตอนและรูปแบบที่กำหนด การสอนครั้งนี้มีจุดประสงค์เน้นพฤติกรรมด้านทักษะ ดังนั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ

3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษาชอบเรียนปณเฑาะว์ ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาท ได้แข่งขัน ได้เล่นเกม ได้ร้องเพลง ได้เต้น ให้ได้แสดงออกตามวัย ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุกเพลิดเพลิน ดีกว่านั่งฟังครูอธิบายแต่เพียงอย่างเดียว เช่น การสอนเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทงในชั้น ป. 3 ผู้สอนอาจจัดให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียนได้โดยให้นักเรียนส่วนหนึ่งออกมารำวง อีกส่วนหนึ่งร้องเพลงลอยกระทง ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุกและด้วยความสนใจ

4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชามีหลายประเภท เช่น

ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชาแต่ ละประเภทต้องอาศัยเทคนิควิธีสอน หรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นประเภททักษะ ก็ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนอย่างมีขั้นตอน จึงจะเกิดทักษะได้ ยกตัวอย่าง การสอนคัดเขียนไทย นักเรียนจะคัดเขียนตัวอักษรไทยได้สวยงาม ต้องได้ฝึกการคัดบ่อยๆ ตามลำดับขั้นตอน และมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง จนสามารถคัดได้อย่างสวยงามใน เวลาที่กำหนดหรือถ้าเป็นเนื้อหาวิชาประเภทการแก้ปัญหาก็ต้องให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหา และเปิด โอกาสให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหานั้น

5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องไม่ สับสน และสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้ การจัดลำดับขั้นตอนควรเริ่มจากง่ายไป ยาก รูปธรรมไปนามธรรม ใกล้เคียงไปไกลตัว และส่วนรวมไปส่วนตัว จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

6. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอนสามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่

6.1 สื่อบุคคลและของจำลอง หมายถึง ผู้สอน ผู้ช่วยสอน วิทยากรพิเศษ หรือ ของจริงต่างๆ เพื่อช่วยในการประกอบการสอน เป็นต้น

6.2 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องฉาย เช่น ภาพยนตร์ แผ่นโปร่งใส สไลด์ फिल्म สคริป ฯลฯ

6.3 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องเสียง เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง ฯลฯ

6.4 สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ สารสาร รูปภาพ ฯลฯ

6.5 วัสดุที่ใช้แสดง เช่น แผนที่ ลูกโลก ของจำลองต่างๆ

7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากการทำกิจกรรม ทั้งนี้เพราะว่า ระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนจะได้รับผล คือ เกิดการพัฒนาตนเองทางการคิด การปฏิบัติ การ แก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการ และเทคนิควิธีการต่างๆ ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีการ หาความรู้ (Learn how to learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าความรู้

8. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ฝึกฝนวิธีการ แสวงหาความรู้ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าสิ่งที่เรียนและได้รับ ประโยชน์จากการเรียนอย่างแท้จริง เช่น จัดกิจกรรมให้ได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร จาก การสัมภาษณ์ จากการศึกษาเอกสารที่ จากการเข้าร่วมรับฟังการอภิปราย การสัมมนา การ จัดนิทรรศการ แสดงละคร จัดโต้วาที การแข่งขันการแต่งกลอนสด จัดประกวดเรียงความ จัด

ป้ายนิเทศ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นทั้งกิจกรรมในวิชาที่เรียน และกิจกรรมเสริมประกอบการเรียน ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัด และพัฒนาศักยภาพส่วนตัวของผู้เรียน

9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ในการสอนแต่ละเนื้อหาและแต่ละครั้ง ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีการเดียวกันตลอด ควรคิดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ เลือกใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ผู้เรียนได้คิดคำนวณ ได้แก่ปัญหา ได้ทดลอง ได้สืบเสาะหาความรู้ ดังนั้น ผู้สอนอาจเลือกใช้วิธีแบบทดลอง แบบวิทยาศาสตร์ แบบแก้ปัญหา หรือแบบสืบสวนสอบสวน ตามความเหมาะสม เป็นการเปลี่ยนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย โดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ผู้เรียนก็จะเรียนด้วยความกระตือรือร้น และเกิดการเรียนรู้ได้ดี

10. จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนาน และเป็นกันเอง เพราะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข สบายใจ ไม่ตึงเครียด อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน บรรยากาศจะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้สอนเป็นสำคัญ ถ้าผู้สอนเข้มงวด เคร่งขรึม และเคร่งเครียด บรรยากาศจะตึงเครียด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจในการเรียน แต่ถ้าผู้สอนเข้าใจผู้เรียน ให้ความเมตตา มีบุคลิกภาพที่ร่าเริง แจ่มใส ไม่เข้มงวด ดุดัน ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการซักถามปัญหา และปรึกษาหารือกันระหว่างทำกิจกรรม โดยไม่ห่วงวายสับสน มีวินัยในตนเอง ก็จะเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมได้ดี

11. จัดกิจกรรมแล้วต้องมีการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง เพื่อค้นหาข้อดีข้อบกพร่อง แล้วนำผลไปปรับปรุงแก้ไขใช้ในครั้งต่อไป ในการวัดผลควรมีทั้งการวัดผลระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรม และภายหลังการทำกิจกรรม โดยครูอาจใช้วิธีสังเกต ซักถาม ตรวจสอบผลงานหรือทดสอบ เมื่อวัดผลแล้วพบว่ากิจกรรมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีก็สามารถนำไปใช้ได้ต่อ แต่ถ้าผู้เรียนพบปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนควรได้วิเคราะห์หาสาเหตุ แล้วแก้ไขให้ตรงจุด กิจกรรมนั้นอาจยากเกินระดับความสามารถของเด็ก สถานการณ์สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยหรือผู้เรียนยังขาดประสบการณ์พื้นฐาน ก็จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดให้มีความสอดคล้องกับเจตนาารมณ์ของหลักสูตร ลักษณะของเนื้อหาวิชา เหมาะสมกับวัย ความสามารถความสนใจของผู้เรียน จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ทำทนาย

ความคิดความสามารถของผู้เรียนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย และมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน เป็นกันเอง

4.5 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

4.5.1 ความหมายของการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือ ชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่ จะผลิต ออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

4.5.2 ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 494) ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้น 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือ ทดลองกับผู้เรียน 3 คน โดยทดลองกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนอ่อน 1 ปานกลาง 1 และเก่ง 1 นำผลที่ได้มาปรับปรุง นำชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงไปทดลองกับผู้เรียนแบบกลุ่มต่อไป ในขั้นนี้ ค่า E1/E2 จะต่ำกว่าเกณฑ์
2. ขั้น 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือ การทดลองกับผู้เรียน 6 - 12 คน โดยเลือกผู้เรียนที่อ่อน ปานกลาง และเก่ง คละกันไป นำผลที่ได้มาปรับปรุง โดยใช้การพิจารณาส่วนของชุดกิจกรรมที่ต้องปรับปรุงแบบเดียวกันในขั้น 1 : 1 ในขั้นนี้ค่า E1/E2 จะสูงขึ้นกว่าในขั้นแบบเดี่ยว
3. ขั้น 1 : 100 (ภาคสนาม) คือ ในขั้นนี้จะทำการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 30 - 40 คน ชั้นเรียนที่เลือกมาทดลองจะต้องเป็นชั้นเรียนที่มีผู้เรียนคละกันไปทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน ในขั้นนี้ค่า E1/E2 จะใกล้เคียงหรือเท่ากับเกณฑ์

เผชิญ กิจระการ (2544, หน้า 49) ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ E₁ แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหรือ
การทำกิจกรรมในขณะที่เรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือกิจกรรมในขณะที่เรียน

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum Y}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum Y$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบหลังเรียนหรือหรือการทำกิจกรรมหลังการเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียนหรือการทำกิจกรรมหลังการเรียน

ล้วน สายยศ (2545, หน้า 494) กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดกิจกรรมจะพึงพอใจว่าหากชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพถึงขั้นนั้นแล้วชุดกิจกรรมมีคุณค่าพอที่จะนำไปสอนนักเรียน และคุ้มค่าต่อการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมต่อเนื่องหรือกระบวนการ โดยการกำหนดประสิทธิภาพเป็น E_1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือประเมินต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆ หลายๆ พฤติกรรมเรียกว่ากระบวนการ (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม รายงานกลุ่ม รายงานรายบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. พฤติกรรมขั้นสุดท้ายหรือผลลัพธ์ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2 ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือ ประเมินผลลัพธ์ (Products) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สรุปว่า ในการสร้างหรือพัฒนาชุดกิจกรรม ต้องนำชุดกิจกรรมที่ผลิตขึ้นไปทดลองหาประสิทธิภาพก่อน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพโดยทั่วไปนั้น มี 3 ขั้นตอนด้วยกัน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทำการทดลองกับนักเรียน 3 กลุ่ม คือ ครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียน 3 คน ครั้งที่ 2 ทดลองกับนักเรียน 9 คน ครั้งที่ 3 ทดลองกับ

นักเรียน 30 คน ซึ่งในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำมาทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

5. แผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้

5.1 ความหมายแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, หน้า 249) ได้ให้ความหมายของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผลได้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวยกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการสอนเป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากเครื่องมือครูหรือแนวทางการสอนจากกรมิวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่า จะสอนเนื้อหาอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดประเมินผลโดยวิธีใด

สุวิทย์ มูลคำ (2549, หน้า 58) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า หมายถึง แผนการเตรียมการสอนหรือดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใดก็ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ และจะประเมินผลอย่างไร

ชวลิต ชูกำแหง (2551, หน้า 93) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการสอนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้สอน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามศักยภาพ

กรมวิชาการ (2546, หน้า 1-2) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง แผนซึ่งครูเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน โดยวางแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนหรือแหล่งเรียนรู้ แผนการวัดผลประเมินผลโดยการวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนดอันสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

พจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า หมายถึง คำโครงหรือรายละเอียดของการสอนในช่วงเวลาหนึ่ง ที่ได้รับการวางแผนออกแบบไว้ก่อนการสอน เพื่อเป็นแนวทางดำเนินการสอนจริง โดยทั่วไป มีรายละเอียดที่สำคัญประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ระยะเวลา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

โคล และซาน (ชาญชัย ยมดิษฐ์, 2548, หน้า 358 อ้างอิงใน สำรอง เสนงาม, 2554, หน้า 44) กล่าวไว้ว่า การวางแผนการจัดกิจกรรมการสอนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเลือกสรรและการออกแบบวิธีการที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับความคิดด้านการสอนและรายการ และความคิดรวบยอดที่ถูกจัดเป็นสาระสำคัญออกมาให้เห็นการวางแผนและการเตรียมการสอน

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการสอนไว้ล่วงหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นแนวทางในการสอนจริงโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา เวลา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

5.2 ความสำคัญของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรประเสริฐ (2549, หน้า 249-250) ได้สรุปความสำคัญของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า การวางแผนการเรียนรู้เป็นงานสำคัญของผู้สอน การสอนจะประสบความสำเร็จด้วยดีหรือไม่ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งถ้าผู้สอนมีการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีเท่ากับบรรลุผลจุดหมายปลายทางไปแล้วครึ่งหนึ่ง

สุวิทย์ มูลคำ (2549, หน้า 58) ได้สรุปความสำคัญของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดีเกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าผลการสอนของตนได้เดินทางไปในทิศทางใดหรือทราบว่าสอนอะไร
4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ ทั้งในเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ จะจัดและใช้สื่อแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้และพัฒนาแล้วเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษา
7. เป็นผลงานทางวิชาการที่จะแสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะให้สูงขึ้น

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปความสำคัญของแผนการสอน คือ ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือจัดการเรียนรู้ที่ทำล่วงหน้าด้วยตนเอง ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเป้าหมาย ตลอดจนสามารถพัฒนาวงการศึกษา

5.3 ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

สุวิทย์ มูลคำ (2549, หน้า 59) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจนในการสอนเรื่องนั้นๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไรหรือด้านใด
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ อะไรบ้าง และใช้อย่างไร
4. กำหนดวิธีการวัดและการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดประเมินผลอย่างไร เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อนำไปใช้ หรือไม่สามารถกำหนดแผนจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นก็สามารปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบการสอนและผลการเรียนรู้
6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่างๆ และสอดคล้องกับสภาพจริงที่ผู้เรียนดำเนินอยู่
7. แปลความหมายได้ตรงกัน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เขียนขึ้น จะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนจัดการเรียนรู้
8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนช่วงต่อไป

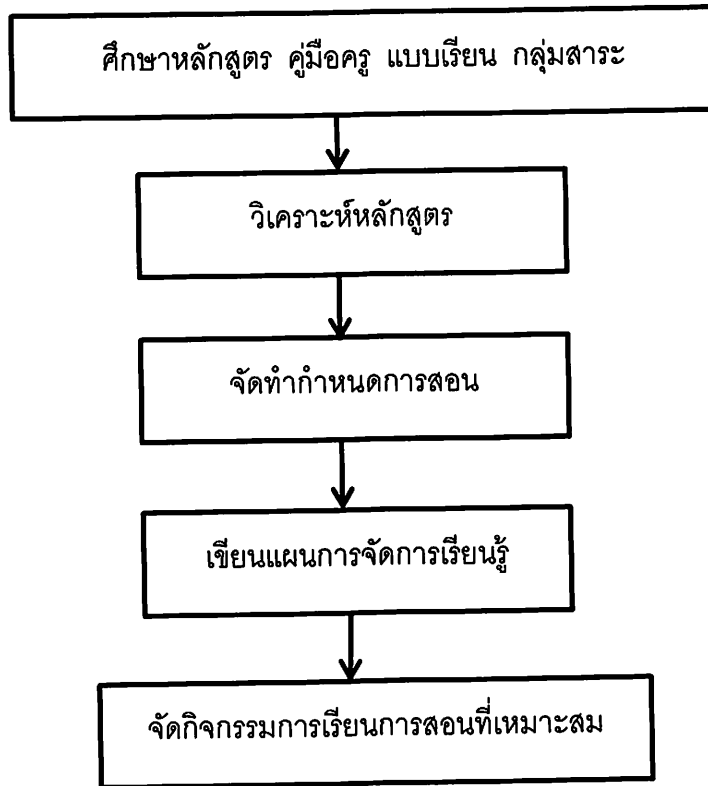
วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 300) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

1. สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระจ่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้

จากข้อความข้างต้นพอสรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี คือ กำหนดจุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน สอดคล้องกับหลักสูตร นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ แปลความหมายตรงกันผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้จริง มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้ โดยไม่กระทบการสอนและผลการเรียนรู้

5.4 กระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ทวี ภูศรีโสม (2544 , หน้า 31-34) กล่าวว่า การทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอน เพื่อใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร อันจะนำไปสู่พัฒนาการด้านต่างๆ ของนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมสนองปัญหาและความต้องการของนักเรียน ชุมชน และสังคม กระบวนการทำแผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนดังภาพ 3

ภาพ 3 แผนภูมิขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้

จากภาพ 3 จะเห็นว่าการทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตร การศึกษาหลักสูตรเพื่อทำแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องศึกษา ส่วนประกอบของหลักสูตร ตั้งแต่หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา เวลาเรียน แนวดำเนินการ สิ่งสำคัญ คือ ศึกษาการจัดการเรียนการสอนตามที่หลักสูตรต้องการ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์หลักสูตร เพื่อศึกษาจุดประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา เพื่อจะนำไปจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึง สภาพของนักเรียนด้วย

ขั้นที่ 3 จัดทำกำหนดการสอน และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นการวางแผนการ จัดการเรียนรู้ตลอดภาคเรียน ตลอดปีการศึกษาให้เป็นไปตามลำดับว่า จะทำการสอนแต่ละครั้งมี เขตเนื้อหาแค่ไหน ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนอะไร และเพื่อให้นักเรียนบรรลุในเรื่องอะไรใน การสอนแต่ละครั้ง ส่วนประกอบของการกำหนดการสอน มีดังนี้

1. หัวข้อเรื่องย่อย เป็นเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาซึ่งอาจค้นคว้าจาก หนังสืออ้างอิงประกอบ หรือใช้หัวข้อปัญหาในชีวิตประจำวันตามความต้องการของชุมชน
2. จำนวนชั่วโมง ให้กำหนดจำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ในการสอนแต่ละหัวข้อเรื่องย่อยโดย

คำนวณจากจำนวนชั่วโมงที่มีจริงตลอดภาคเรียนตามหัวข้อกำหนดของหลักสูตรและพิจารณา
น้ำหนักของเรื่องราวที่จะสอนในหัวข้อเรื่องย่อยๆ นั้น

3. กิจกรรมในชั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องระบุกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะสอนในแต่ละ
หัวข้อเรื่องย่อยที่วิเคราะห์ไว้ให้เป็นกระบวนการ โดยจัดให้เด็กได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อย่าง
เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เหมาะสมกับธรรมชาติวิชา และวัยของเด็ก เหมาะสมกับ
ลักษณะเนื้อหาวิชา และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริงของผู้เรียน

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ให้เขียนในลักษณะจุดประสงค์นำทาง การเขียนจุดประสงค์นำ
ทางมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สอนได้พิจารณาถึงผลการเรียน หรือพฤติกรรมต่างๆ ที่ควรเกิดขึ้นใน
ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน ในแต่ละเรื่องย่อยอย่างมีรูปแบบของการกำหนดการสอน

ขั้นที่ 4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สาระสำคัญ
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
7. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
8. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา
9. บันทึกผลหลังสอนของครู

จากส่วนประกอบของรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้มองเห็นแนวทางใน
การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

5.5 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ชัยชาญ วงศ์สามัญ (2543 , หน้า 41-42) กล่าวถึงองค์ประกอบและข้อมูลในแต่ละส่วน
ของแผนการสอนดังนี้

1. ชื่อวิชา ควรระบุว่าแผนการสอนนั้นจัดเตรียมสำหรับวิชาใด
2. กลุ่มผู้เรียน ระบุแผนการสอนนั้นใช้สอนผู้เรียนชั้นใด
3. ชื่อบทเรียน ระบุว่าแผนการสอนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนใด
4. ชื่อหัวข้อ ระบุว่าแผนการสอนนั้นจัดเตรียมขึ้นสำหรับสอนหัวข้ออะไร
5. เวลาเรียน ระบุว่าแผนการสอนนั้นต้องใช้เวลาสอนเท่าใด

6. หัวข้อย่อย ในแต่ละหัวข้อควรแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อยๆ เพื่อความสะดวกในการเตรียมเนื้อหา จัดลำดับเนื้อหา และง่ายต่อการสอน
7. วัตถุประสงค์ของการเรียน ระบุเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแยกเป็นข้อว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทักษะและทักษะอะไรบ้างจากหัวข้อที่สอน
8. วิธีสร้างความสนใจ ระบุวิธีที่ผู้สอนจะใช้ในการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในหัวข้อที่สอน เช่นการให้ดูตัวอย่างของจริงหรือการใช้สื่อต่างๆ การเล่าเรื่องที่นำสนใจการถามผู้เรียนถึงความสำคัญของหัวข้อที่จะสอนหรือกล่าวถึงสถิติที่นำสนใจ เป็นต้น
9. เนื้อหาวิชา ประกอบด้วยเนื้อหาวิชาทั้งหมดที่ใช้สอน ซึ่งได้ค้นคว้าและคัดเลือกจากแหล่งต่างๆ เรียงลำดับเนื้อหาตามหัวข้อย่อยที่กำหนดไว้
10. กิจกรรมของผู้เรียน ควรมีการกำหนดว่าจะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอะไรบ้างเพื่อให้สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ ทักษะ และทักษะที่คาดหวังเอาไว้
11. สื่อการสอน เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องผลิตขึ้นหรือจัดหาจากแหล่งต่างๆ เช่น ตัวอย่างของจริง แผ่นใส แผ่นพลิก เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เทปโทรทัศน์ สไลด์หรือเอกสารประกอบการสอน ควรระบุให้แน่ชัดว่าสื่อที่ใช้มีอะไรบ้าง และต้องจัดเตรียมไว้ก่อนที่จะสอนหัวข้อนั้นๆ
12. การประเมินผล ควรระบุถึงวิธีการประเมินที่จะใช้ เช่น อาจจะใช้ข้อสอบ การสังเกต การสอบถามหรือตรวจผลงาน เป็นต้น ถ้าจะให้ดีควรจะออกข้อสอบสำหรับแต่ละแผนการสอนเอาไว้ล่วงหน้า และมีการกำหนดวิธีการสังเกตหรือมาตรฐานของผลงานแต่ละอย่างให้แน่ชัด เพื่อจะได้สะดวกในการประเมินว่าผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด
13. เอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรม ควรระบุชื่อเอกสารหรือแหล่งข้อมูลที่ใช้เตรียมแผนการสอนทั้งนี้ ความสะดวกในการค้นหาเพิ่มเติมภายหลังโดยเฉพาะในกรณีที่ผู้เรียนถามบางอย่างแล้วผู้สอนไม่สามารถให้คำตอบได้ ซึ่งอาจจะหาคำตอบได้จากเอกสารฉบับที่ค้นคว้ามาแล้ว นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการสอนในอนาคตด้วยนักศึกษา นักวิชาการ ทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยมีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่คล้ายกันในองค์ประกอบหลัก แต่แตกต่างกันออกไปในบางประเด็น ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้

สรศักดิ์ แพรดำ(2545, หน้า 245-246) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. หัวเรื่อง (Heading)

2. สาระสำคัญ (Concept)
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)
4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material & Media)
7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

ถวัลย์ มาตจรัส (2545, หน้า 169-170) ได้สรุปส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. จุดประสงค์ปลายทาง
4. จุดประสงค์นำทาง
5. เนื้อหาสาระ
6. สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน
7. กิจกรรมการเรียนการสอน
8. การวัดและประเมินผล
9. กิจกรรมเสนอแนะ
10. บันทึกผลหลังสอน

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบใหญ่ที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้จะมี 3 ส่วนประกอบหลักได้แก่

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) คือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Learning) คือกระบวนการที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ประกอบไปด้วยสาระสำคัญเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน
3. การวัดและประเมินผล (Evaluation) คือสิ่งที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีพฤติกรรม หรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด เป็นตัวสรุปเพื่อบ่งชี้ถึงความสำเร็จว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอนหรือการจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

จากการศึกษากระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้จากนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. กลุ่มสาระวิชา
2. รหัสวิชา
3. หน่วยการเรียนรู้
4. เวลาเรียนทั้งหมด
5. ชื่อบทเรียน
6. เวลาเรียนแต่ละบทเรียน
7. กลุ่มผู้เรียน
8. สาระสำคัญ
9. มาตรฐานการเรียนรู้
10. ตัวชี้วัด
11. สาระการเรียนรู้
12. จุดประสงค์การเรียนรู้
13. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
14. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
15. กิจกรรมการเรียนรู้
16. สื่อและแหล่งเรียนรู้
17. การวัดและประเมินผล
18. บันทึกผลหลังสอน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) ทำวิจัยเรื่อง การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการ วิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2552 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้

วิธีสอนโฟนิกส์ จำนวน 6 แผน แผนละ 3 คาบ รวมทั้งหมด 18 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดการออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การวัดการออกเสียงภาษาอังกฤษและการวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธี สอนโฟนิกส์ คิดเป็นค่าร้อยละเท่ากับ 71.66 มีระดับคุณภาพดี 2) นักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.43 มีระดับคุณภาพดีมาก

ธีรภรณ์ พลายเหล็ก (2555) ทำการวิจัยเรื่อง "การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา" ผลการวิจัยพบว่า 1) เสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด คือ เสียงที่อยู่ในกลุ่มเสียดแทรก (Fricatives) ได้แก่ /θ/, /ð/ และ /z/ คิดเป็นร้อยละ 100 , 100 และ 96.67 รองลงมาคือกลุ่มเสียงข้างลิ้น (Literal) ได้แก่หน่วยเสียง /l/ คิดเป็นร้อยละ 93.33 และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap) ได้แก่หน่วยเสียง /r/ คิดเป็นร้อยละ 86.76 2) นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นหลังจากให้ชุดการเรียนรู้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมหลังการเรียนรู้คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.77 (S.D. = 14.22) 3) จากการเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ โดยเปรียบเทียบหลังการเรียนรู้ นักเรียนมีทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรุณศรีมี แก้วลอย และ วรณณกานต์ ลิขิตรัตน์พร (2555) วิจัยเรื่อง

"การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนภาษาฟัง – พูดและหลักการทางสรีรศาสตร์" เพื่อพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาผลการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนภาษาแบบฟัง-พูด และหลักการทางสรีรศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเทพศิลา กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ 4 แผน และแบบทดสอบการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test (dependent samples) ผลการวิจัยพบว่าผลการทดสอบหลังเรียนโดยวิธีสอนภาษาแบบฟัง-พูดและหลักการทางสรีรศาสตร์

สามารถพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรก ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเทพศิลาได้ดีกว่าผลการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สุทธิวรรณ ไชยเมือง (2556) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูพระบาท วิทยา ตำบลเมืองพาน อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ที่เรียนภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2552 จำนวนนักเรียน 24 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการออก เสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการสอน ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียน โดยได้ ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 120.17 คิดเป็นร้อยละ 50.07. และหลัง เรียนได้ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 199.13 คิดเป็นร้อยละ 82.97 โดยความสามารถในการออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางระดับสถิติที่ระดับ .01 และ พบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอนออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษโดย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เท่ากับ 4.67 แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการสอนออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอน แบบโฟนิกส์โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ชลลดา กัวหา (2556) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการ สอนแบบโฟนิกส์ กับการสอนอ่านเป็นคำ เพื่อเปรียบเทียบ 1) ความสามารถในการอ่านออก เสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ 2) ความสามารถในการ อ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนอ่านเป็นคำ 3) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ และการสอนอ่านเป็น คำ และ 4) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังได้รับการ สอนแบบโฟนิกส์กับการ สอนอ่านเป็นคำ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2555 โรงเรียนชุมชนวัดดักคะนน และโรงเรียน วัดศรีวิชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยนาท เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ 2) แผนการ จัดการการเรียนรู้ด้วยการสอนอ่านเป็นคำ 3) แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น 0.917 4) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าความ เชื่อมั่น 0.831 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนแบบโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการสอน แบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาเกต ทองเที่ยง (2557) ได้วิจัยเรื่อง การใช้วิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงและความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติเปรม ตินสุลลานนท์ จำนวน 18 คน ในภาคเรียนที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2556 โดยนักเรียนทั้งหมดเรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่สอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี สอนโฟนิกส์ ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ จำนวน 6 แผน แผนละ 4 คาบ รวมทั้งหมด 24 คาบ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม ข้อมูลคือแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษและการทดสอบ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือ เล่มใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นหลังได้รับ การสอนด้วยวิธี สอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่จากระดับผ่านเป็นระดับดี 2) นักเรียนมี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธี สอนโฟนิกส์ร่วมกับ หนังสือเล่มใหญ่จากระดับพอใช้เป็นระดับดีเยี่ยม

นฤมล สุปินโน (2557) วิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษและเจตคติ ต่อการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาป่าแปก จังหวัดแม่ฮ่องสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาป่าแปก ปี การ ศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ การสอนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอน แบบโฟนิกส์ จำนวน 16 แผน (2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษา อังกฤษ และ (3) แบบวัดเจตคติต่อ

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาป่าแปกที่เรียนด้วยวิธีการ สอนแบบโฟนิกส์ มีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาป่าแปกมีเจตคติต่อการมีเจตคติต่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับดี

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Pihko (1997) ศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษของชาวฟินแลนด์ โดยให้เข้าลักษณะการพูดภาษาอังกฤษที่หลากหลายของเจ้าของภาษาและไม่ใช่เจ้าของภาษา เป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ว่าควรจะเตรียมผู้เรียนให้สามารถสื่อสารกับผู้พูดภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา โดยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศชาวฟินแลนด์จำนวน 311 คน ในระดับมัธยมศึกษาฟังภาษาอังกฤษที่มีความหมายหลากหลายจำนวน 9 แบบ ในรูปแบบการทดสอบ dictation ที่สามารถประเมินความหลากหลายในการพูดได้ดี โดยการวิเคราะห์ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคม และจิตวิทยาสังคม มีกลุ่มควบคุมที่เป็นเจ้าของภาษาจำนวน 61 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาษาอังกฤษทั้ง 9 แบบ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวฟินแลนด์ และที่ยากที่สุดภาษาอังกฤษแบบแอฟริกาและภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน แบบต่างๆ จะทำให้เข้าใจได้มากที่สุด ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำมีปัญหาด้านความเข้าใจในการฟังมากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูง

Brown (1998) ศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบอเมริกันโดยวิธีการให้บอกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน ให้กับนักเรียนชาวญี่ปุ่น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยอธิบายถึงผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวญี่ปุ่น ว่ามีความสับสนกับการบอกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินและการออกเสียง ได้กำหนดรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิคให้ดูรูปอวัยวะในการออกเสียงและเทคนิคในการสื่อสาร ทำให้มีผลต่อการพัฒนาการการบอกความหมายแตกต่างของการออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชาวญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาในวิทยาลัย Lewis-Clack State ของเมือง Indaho ทดลองโดยใช้กลุ่มควบคุมจำนวน 12 คน ได้รับการทดสอบก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 13 คน ทดลองโดย ใช้วิธีสอนแบบ the balance approach และได้รับการสอน KatanabARRIER emphasis กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวนนักเรียน 13 คน สอนโดยวิธีสอนแบบ the balance approach โดยไม่ได้รับการสอน KatanabARRIER emphasis เครื่องมือที่ใช้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบบอกความแตกต่างของเสียงพยัญชนะทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มี 7 บทเรียน ซึ่งมีหน่วยเสียงดังนี้ /r/, /l/, /f/, /wh/, /b/, /s/, /sh/, /z/, /th/, /s/, /th/, /j/ และ /ch/ ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มที่ 2 พัฒนาการฟังบอกความแตกต่างของเสียงได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 พัฒนาได้ดีกว่ากลุ่มที่ 1 ผู้วิจัยอภิปรายผลว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นทำให้ออกเสียงได้ถูกต้องและทำให้มีทักษะในการบอกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยิน ในระยะเวลาที่รวดเร็วสำหรับนักศึกษาชาวญี่ปุ่น

Stapp (1999 อ้างอิงใน วนิตา โนนคำ, 2554, หน้า 51) ได้ศึกษาทฤษฎี Neural Plasticity กับการภาวการณ์เลียนเสียงในการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ จุดประสงค์ในการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาความสามารถในการเลียนเสียงคำภาษาต่างประเทศ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการเลียนเสียงกับทฤษฎี Neural Plasticity กับกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวญี่ปุ่น 28 คน อายุ 4-17 ปี ที่ใช้ monolingual โดยให้อ่านคำภาษาอังกฤษที่ /r/ และ // อยู่ในคำ โดยกำหนดเป็นช่วงอายุ คือ เด็ก อายุ 4-11 ปี และช่วงวัยรุ่น 13-17 ปี ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่ามีวัยรุ่นเพียงคนเดียวที่มีคะแนนสูงอยู่ในเกณฑ์เลียนเสียงได้ดี และยังพบอีกว่าความสามารถในการเลียนเสียงไม่เกี่ยวข้องกับอายุ แต่ขึ้นอยู่กับพรสวรรค์ของแต่ละคนที่มีมาแต่เกิดจนตลอดชีวิต ซึ่งแตกต่างจากทฤษฎี Neural Plasticity

Seubsunk (1999) ได้ศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีภาษาถิ่นแตกต่างกัน 2 ภาษา พบว่าภาษาถิ่นมีผลต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ 2 เป็นไปตามทฤษฎี Markedness Differential Hypothesis (MDH) ในการวิจัยมุ่งเน้นที่การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำในตำแหน่งแรกที่เป็นเสียงกัก ตามด้วยเสียงข้างลิ้น และเสียงกักตามด้วยเสียงเลื่อนในตำแหน่งต้นคำ (Stop-liquid and stop-glide clusters in word-initial position) โดยมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 13 คน จากภาษาถิ่นที่ 1 จำนวน 6 คน ภาษาถิ่นที่ 2 จำนวน 7 คน โดยให้ภาระงาน 3 ชิ้น คืออธิบายรูปภาพ อ่านประโยค และอ่านคำศัพท์เดี่ยวๆ ผลปรากฏว่า ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยนำโครงสร้างภาษาถิ่นของตนเองแทรกเข้าไป เป็นไปตามทฤษฎีการถ่ายโอนภาษา และทฤษฎี Markedness Differential Hypothesis มีบทบาท ได้ค้นพบว่าชนิดของภาระงานหรือข้อสอบไปใช้วัด มีผลต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษ ข้อเสนอแนะคือเพื่อให้การออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ครูควรจะมีความรู้ด้านภาษาถิ่นที่มีความแตกต่างและมีบทบาทกับการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างไร และเพื่อให้ประสบผลสำเร็จแนะนำว่าครูควรรวบรวมตัวอย่างภาษาของนักเรียน แล้วนำมาวิจัยปัญหาของนักเรียนพัฒนาในกลุ่มเล็กๆ ก่อน ครูควรจะช่วยให้ผู้เรียนที่ออกเสียงไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ล้มเหลวในการสื่อสาร

Kim (2000 อ้างอิงใน ภูเบต ไชยชัยภูมิ, 2552, หน้า 65) สำรวจเสียงพูดและปัจจัยในการออกเสียงคำศัพท์ที่สัมพันธ์กับรูปแบบการออกเสียงสูงต่ำภาษาอังกฤษของคนเกาหลี ที่อยู่ทาง

ภาคตะวันตกของประเทศไทยโดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาเกาหลี การใช้เสียงสูงต่ำ ความแตกต่างของการเปล่งเสียง การเชื่อมคำ โดยการวิเคราะห์ธรรมชาติการพูดเสียงพยัญชนะต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ คุณภาพเสียง ความยาวของเสียงสระ ผลการวิจัยพบว่า เสียงพยัญชนะต้นคำภาษาเกาหลีมีความถี่มากที่สุด เสียงพยัญชนะต้นคำภาษาอังกฤษ มีความถี่น้อยกว่าภาษาเกาหลีอย่างมีนัยสำคัญทำให้สามารถทำนายจากชนิดของพยัญชนะต้นคำที่สำคัญ เสียงสูงต่ำนี้มีความคล้ายคลึงกันทั้งภาษาเกาหลีและภาษาอื่นๆ และได้วิเคราะห์การออกเสียงคำศัพท์ที่แตกต่างกันระหว่างภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ

เอริ นันส์ สธาห์ และวิลโลว์ (Ehri, L.C., Nunes, S.R., Stahl, S.A., & Willows, D.M., 2001: บทคัดย่อ) ได้นำเสนอว่า การเรียนการสอนการออกเสียง (โฟนิกส์) เมื่อเปรียบเทียบกับระบบการเรียนการสอนไม่มีระเบียบ หรือไม่มีการออกเสียงด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ ในการเรียนรู้ที่จะอ่านได้ดำเนินการ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมจำนวน 66 คน กับกลุ่มทดลองจำนวน 38 คน โดยภาพรวม การสอนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ ในการอ่านสำหรับเด็กในเกรดหนึ่ง อยู่ในระดับปานกลาง ผลหลังสอนสูงกว่าแรกสอน การสอนแบบโฟนิกส์ มีประโยชน์ต่อการถอดรหัสอ่านคำ เข้าใจข้อความ และการสะกดคำแก่ผู้อ่านจำนวนมาก โฟนิกส์ เป็นวิธีการสอนที่ช่วยผู้อ่าน ที่มีความสามารถในการอ่านในระดับต่ำ ระดับปานกลาง นักเรียนที่มีอายุน้อยที่มีความเสี่ยง ต่อการบกพร่องในการอ่าน (RD) และนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการอ่านที่แก่ แต่มันไม่ได้ช่วยผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านในระดับต่ำ ที่มีข้อจำกัดทางความคิดสังเคราะห์ ระบบการออกเสียง (โฟนิกส์) และหน่วยใหญ่ของโปรแกรมการออกเสียงที่สร้างขึ้น มีความได้เปรียบ ที่คล้ายกันในการอ่าน การจัดการเรียนการสอนให้กับกลุ่มขนาดเล็กและขนาดชั้นเรียนไม่ได้ มีประสิทธิภาพน้อยกว่าการทบทวน การเรียนการสอนการออกเสียงเป็นระบบช่วยให้เด็กเรียนรู้ ที่จะอ่านได้ดีกว่าทุกรูปแบบการเรียนการสอนในกลุ่มควบคุมรวมทั้งการสอนภาษาทั้งหมด สรุปได้ว่าการเรียนการสอนการออกเสียงอย่างเป็นระบบ (โฟนิกส์) พิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ และควรจะดำเนินการเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการเรียนรู้ที่จะสอนให้กับเด็กที่เริ่มต้นการอ่าน เช่นเดียวกับการป้องกันการอ่านไม่ออก การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีการสอนอ่าน ที่มุ่งเน้นความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษร ในระหว่างการเรียนการสอนการออกเสียงของเด็ก

นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Evans (1985) จากมหาวิทยาลัย Guelph ใน Canada และ Carr (1985, cited in Rayer. 2002) แห่งมหาวิทยาลัย Michigan ซึ่งได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสอน 2 แบบ ที่ใช้ในห้องเรียนในระดับเกรด 1 จำนวน 20 ห้อง นักเรียนกลุ่มแรกใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนกลุ่มที่ 2 ใช้วิธีการสอนอ่านแบบดั้งเดิม นักเรียนสองกลุ่มนี้ใช้เวลา

เท่ากันในการเรียนรู้การอ่าน หลังจากการเรียนรู้และการทำกิจกรรมต่างๆแล้ว นักวิจัยจึงทำการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มแรกมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่สองและในงานวิจัยของ Adams (1990) พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำ และเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งทักษะทั้ง 3 นี้ยังเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการอ่านและการเรียนรู้ภาษา นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบอีกว่านักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านทักษะการออกเสียง

จากงานวิจัยข้างต้นพบว่า การวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเสียงที่เป็นปัญหาภาษาอังกฤษพยัญชนะท้ายคำ ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยนั้น เป็นปัญหาทั้งที่อยู่ตำแหน่งต้นคำ และท้ายคำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นควรว่าควรพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาให้ครอบคลุมทั้งหมดทุกตำแหน่งทั้งพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษานครหงส์ อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. วิธีดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

1.1 ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียง พยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 คน เพื่อดูความสอดคล้องของผู้ประเมิน และหาค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (Rater Agreement Index= RAI) คือ

1.1 นายไกรราศ บังคะบุตร ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านห้วยอาลัย อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษาเลย เขต 1

1.2 นางเพลินพิศ วินานนท์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม อำเภอ ปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษาเลย เขต 1

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนในกลุ่ม พัฒนาคุณภาพการศึกษานครหงส์ อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

เป็นแบบทดสอบเพื่อวิเคราะห์เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่มีปัญหาคล้ายคลึงกัน จำนวน 6 ชุด แต่ละชุดจำแนกตามกลุ่มเสียงดังนี้ (1) เสียงหยุดหรือกัก (Stops) (2) เสียงเสียดแทรก (Fricatives) (3) เสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates) (4) เสียงนาสิก (Nasals) (5) เสียงกระดก ลิ้น (Tap or Flap) (6) เสียงข้างลิ้น (Lateral) แบบทดสอบแต่ละชุดประกอบด้วยคำศัพท์หน่วย เสียงละ 8 คำ โดยแต่ละเสียงแยกเป็นคำพยัญชนะต้นคำ จำนวน 4 คำ และพยัญชนะท้ายคำ จำนวน 4 คำ ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา และบทความที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ ตลอดจนลักษณะเฉพาะและวิธีการประเมิน

2. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และขอบข่าย เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ในหน่วยการเรียนรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. สร้างแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายที่เป็นปัญหา เลือกคำศัพท์ ที่มีพยัญชนะต้นคำและท้ายคำตามกลุ่มเสียงที่ต้องการศึกษาในการออกเสียงทั้ง 6 กลุ่มเสียง จาก บัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และจากหนังสือเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 160 คำ

4. ทำตารางวิเคราะห์เสียงพยัญชนะเพื่อวิเคราะห์เสียงและเกณฑ์การให้คะแนนในการ อ่านออกเสียงเพื่อทดสอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่าน ออกเสียงที่ปรับมาจากการศึกษาการประเมินผลการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักการ ศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินผลของแต่ละท่านมาวิเคราะห์ เพื่อสรุปและปรับ เกณฑ์การวัดให้เหมาะสมกับการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษพยางค์เดียว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่ง การวัด การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์โดย มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนเต็ม 3 คะแนน

คะแนน 3 คะแนน อ่านออกเสียงถูกต้องตามลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง น้ำเสียงชัดเจน

มีความคล่องแคล่ว

คะแนน 2 คะแนน อ่านออกเสียงเกือบถูกต้องตามลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง

น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกักเล็กน้อย

คะแนน 1 คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง แต่พอเดา

ความหมายคำที่อ่านได้ น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ มา หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ เพื่อให้ได้มาซึ่งเสียงที่เป็นปัญหา

5. นำคำศัพท์และตารางวิเคราะห์เสียงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำ

6. นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็น ปัญหาพร้อมเกณฑ์การประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน คือ

1. นายไกรรศ บึงคะบุตร ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านห้วยอาลัย อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

2. นางเพลินพิศ วินานนท์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

เพื่อนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่เคยเรียนเรื่องนี้มาแล้ว ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแก่งจันทร์โมเดล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 คน เพื่อดูความสอดคล้องของผู้ประเมิน และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (Rater Agreement Index) ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.79

7. นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน เพื่อดูความสอดคล้องของผู้ประเมิน และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (Rater Agreement Index) และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 โดยดัชนีนี้จะมีค่าตั้งแต่ 0-1 เมื่อใดที่มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าผู้ประเมินสามารถให้คะแนนได้อย่างสอดคล้องกันสูงมาก (สุรชัย มีชาญ, 2547, หน้า 118-119)

8. จัดพิมพ์แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งเสียงที่เป็นปัญหา และได้รับการพัฒนาด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม จำนวน 18 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยใช้แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ เพื่อทดสอบศึกษาเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. นำคะแนนจากการทดสอบ มาหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ เพื่อให้ได้มาซึ่งเสียงที่เป็นปัญหา ได้แก่ เสียงที่ได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์เท่ากับร้อยละ 75 เป็นเสียงที่เป็นปัญหา และเสียงที่ไม่เป็นปัญหาหรือเป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ ได้คะแนนระดับร้อยละ 75 ขึ้นไป การทดสอบครั้งนี้เสียงที่เป็นปัญหามากที่สุดได้แก่ 1) กลุ่มเสียงเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap) คิดเป็นร้อยละ 38.19 2) กลุ่มเสียงเสียงเสียดแทรก (Fricatives) คิดเป็นร้อยละ 41.36 3) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) คิดเป็นร้อยละ 42.82 และ 4) กิ่งเสียดแทรก (Affricates) คิดเป็นร้อยละ 44.56

ส่วนกลุ่มเสียงที่นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือเสียงนาสิก (Nasals) คิดเป็นร้อยละ 78.06 และกลุ่มเสียงหยุด (Stops) คิดเป็นร้อยละ 75.16

1.2 ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้ กำหนดรายละเอียดผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ไว้ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ มี ประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 10 ปี คือนางจันสุดา บุตรมาตย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียน เชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา มี ประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 10 ปี คือ ดร.พนิดา ตาสี อาจารย์ภาคภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดเลย

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เป็นศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ มี ประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 10 ปี คือ ดร.จ่านง ศรีมังกร ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มพัฒนาคุณภาพ การศึกษานครหงส์ อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้น ดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นตอนทดลองแบบเดี่ยว นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคกแก้ว ซึ่งเป็นโรงเรียนใกล้เคียงโดยการขอความอนุเคราะห์แบบ กัลยาณมิตร จำนวน 3 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ตั้งเกณฑ์ ประสิทธิภาพไว้ที่ 75/75

2.2 ชั้นทดลองกลุ่ม นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่แก้ไขปรับปรุงมาทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปากมั่ง ซึ่งเป็นโรงเรียนใกล้เคียงโดยการขอความอนุเคราะห์แบบกัลยาณมิตร จำนวน 9 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ 75/75

2.3 ชั้นทดลองภาคสนาม นำกิจกรรมฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่แก้ไขปรับปรุงมาทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่งจันทร์โมเดล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 30 คน ตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ 75/75

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

เป็นการพัฒนากิจกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ได้จากแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักเรียน และเลือกกลุ่มเสียงที่นักเรียนมีปัญหาคล้ายคลึงกันในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำมากที่สุด จำนวน 4 กลุ่มเสียง รวมทั้งหมด 12 หน่วยเสียง นำมาจัดเป็นกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการของสถาบัน National Institute for Literacy ในสหรัฐอเมริกา ที่ได้เสนอวิธีสอนแบบโฟนิกส์ที่เรียกว่า The

Research Building Block on How to Teach Children to Read โดยมี 4 ขั้นตอนในการสอนอ่าน ที่เป็นแบบล่างไปบน (Bottom-up) ซึ่งเริ่มจาก

ขั้นที่ 1. Phonemic Awareness ความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemes) ต่างๆ ของภาษาอังกฤษได้ ตลอดจนสามารถควบคุมการใช้ (Manipulate) หน่วยเสียงของบทพูด (Speech Sound) ที่ประกอบเป็นพยางค์ (Syllables) และคำ (Words)

ขั้นที่ 2. Phonics องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง (Letters Sound Correspondence)

ขั้นที่ 3. Fluency Instruction กลยุทธ์การสอนอ่านให้คล่อง

ขั้นที่ 4. Vocabulary กลยุทธ์การสอนคำศัพท์

1.1 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษโดยละเอียดทั้งทฤษฎี แนวคิด หลักการสำคัญในการสร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์นี้ไปพัฒนาเป็นกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ดังนี้

การจัดกิจกรรมฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์

ขั้นที่ 1 Phonemic Awareness ได้ยิน รับรู้ และ แยกแยะหน่วยเสียง ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นขั้นที่ปรับและเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยใช้ กิจกรรมที่เร้าใจ สนุกสนาน เช่น การใช้เพลงและการเล่นเกม เพื่อเป็นการสร้างความกระตือรือร้น และความสนุกสนานเพื่อเชื่อมโยงต่อการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะหรือสระภาษาอังกฤษที่ ผู้เรียนกำลังจะเรียน

ขั้นที่ 2 Phonics เชื่อมโยงหน่วยเสียงกับตัวอักษร ขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้รับการอธิบายเนื้อหาของการกำเนิด เสียงทั้งหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และหน่วยเสียงพิเศษ คือ การลงเสียงเน้นหนักในคำ โดยผู้สอน จะใช้ chart และ sheet มาประกอบคำอธิบาย ต่อจากนั้น ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฟังก่อนจำแนกเสียง โดยเริ่มจากการศึกษาแบบควบคุมจากกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ออกเสียงแล้วให้ ผู้เรียนแสดงการแยกแยะความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินแต่ยังไม่ออกเสียง

ขั้นที่ 3 Fluency Instruction กลยุทธ์อ่านคล่อง ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกออกเสียง เริ่มจากการออกเสียงตัวอักษร พยัญชนะ สระ แล้วออกเสียงเป็นคำ วลี และประโยค ฝึกออกเสียงซ้ำๆ จนผู้เรียนคล่องโดยใช้แบบ ฝึกการออกเสียงในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกออกเสียงแบบคู่ เทียบเสียง การฝึกพูดซ้ำๆจนคล่อง การฝึกพูดต่อกันเป็นลูกโซ่ และการฝึกแทนคำ พร้อมไปกับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ออกเสียงโดยกิจกรรมที่หลากหลายในรูปแบบของเกมที่สนุกสนานที่ผู้สอนจัดให้ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยสังเกต ดูแล และช่วยเหลือ เมื่อมีผู้เรียนยังออกเสียงไม่ได้หรือออกเสียงยังไม่คล่อง ผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึก ไม่ว่าจะฝึกแบบคู่หรือฝึกแบบกลุ่มจนกว่าจะให้ผู้เรียนออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่ว

ขั้นที่ 4 Vocabulary คำศัพท์ ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกการเน้นเสียงหนักเบา ทั้งแบบคำและแบบประโยค เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ และนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกนำไปใช้ในการ ฝึกฝนด้วยตนเอง เช่น การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนไป การออกเสียง คำศัพท์ที่คิดขึ้นเอง เป็นต้น

1.3 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.4 วิเคราะห์ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และเวลาเรียน ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 15 ชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และ จำนวนชั่วโมง จากหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม การเรียนการสอน	เวลา (ชั่วโมง)
1.อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	-การออกเสียงพยัญชนะต้น คำและพยัญชนะท้ายคำ	เสียงเสียดแทรก	9
		เสียงกึ่งเสียดแทรก	2
		เสียงกระดกลิ้น	1
		เสียงข้างลิ้น	1
		ทดสอบหลังทำกิจกรรม	2

1.5 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดให้ สื่อ/อุปกรณ์ รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้ง สร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นที่ 1 ได้ยิน รับรู้ และ แยกแยะหน่วยเสียง (Phonemic Awareness)

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงหน่วยเสียงกับตัวอักษร (Phonics)

ขั้นที่ 3 กลยุทธ์อ่านคล่อง (Fluency Instruction)

ขั้นที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary)

1.6 ดำเนินการวางแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผนการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาในการดำเนินการเรียน จำนวน 15 คาบ คาบละ 60 นาที ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้	1 เรื่อง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์	จำนวน	1 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้	2 เรื่อง	เสียงเสียดแทรก /f / , /v /	จำนวน	2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้	3 เรื่อง	เสียงเสียดแทรก /s / , /z /	จำนวน	2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้	4 เรื่อง	เสียงเสียดแทรก /th / , / th /	จำนวน	2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ 5 เรื่อง เสียงเสียดแทรก /sh /, /ch / จำนวน 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ 6 เรื่อง เสียงเสียดแทรกและ

เสียงกึ่งเสียดแทรก จำนวน 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ 7 เรื่อง เสียงกระดกลิ้น และเสียงข้างลิ้น จำนวน 2 คาบ

ทดสอบหลังทำกิจกรรม จำนวน 2 คาบ

1.7 ดำเนินการสร้างคู่มือในการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) คำชี้แจงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2) การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ

3) ข้อปฏิบัติในการใช้คู่มือ

4) คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน

1.8 นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรม โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสม

1.9 นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1.9.1 ชั้นทดลองแบบเดี่ยว นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคกเว้า จำนวน 3 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75 ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม

1.9.2 ชั้นทดลองแบบกลุ่ม นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปากม้ง จำนวน 9 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75 ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม

1.9.3 ขั้นทดลองแบบภาคสนาม นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่งจันทร์โมเดล จำนวน 30 คน เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75

1.10 พัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1 ศึกษา เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผู้วิจัยได้ทำเอาไว้ก่อนแล้วมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

2.2 กำหนดจุดประสงค์ในการประเมิน

2.3 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมินดังนี้

- 1) ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม
- 3) ด้านความสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
- 4) ด้านวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
- 5) ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 สร้างแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.5 นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา และความถูกต้องตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำรายการที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วมาจัดพิมพ์และนำไปเก็บข้อมูล

3. แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1 ศึกษา เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผู้วิจัยได้ทำเอาไว้ก่อนแล้วมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

3.2 กำหนดจุดประสงค์ในการประเมิน

3.3 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมินดังนี้

3.3.1 คู่มือการใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์

3.3.2 บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน

3.3.3 แผนการจัดการเรียนรู้

- 1) ด้านผลการเรียนรู้
- 2) ด้านสาระสำคัญ
- 3) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 5) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้
- 6) ด้านการวัดและประเมินผล

3.3.4 แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ

ภาษาอังกฤษ

3.4 สร้างแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.5 นำแบบประเมินที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา และความถูกต้องตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำรายการที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วมาจัดพิมพ์และนำไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.1 ติดต่อ ประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อทำการออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมคู่มือการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.2 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.3 ส่งคู่มือการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้ผู้เชี่ยวชาญ

1.4 รั้บคู่มือการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและแบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คืบมาจากผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์นิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านคกแก้ว จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และการใช้เวลาในการศึกษา ปัญหาที่พบคือด้านภาษาบางส่วนพิมพ์ผิด ด้านความเหมาะสมของเนื้อหาบางส่วนยังไม่เหมาะสมกับเนื้อหา จึงปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนให้มีเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา แก้ไขคำผิด ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.13 / 74.92 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพกลุ่มต่อไป

2.2 นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่แก้ไขปรับปรุงมาทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านปากม้ง จำนวน 9 คน พบว่า กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.93/77.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพภาคสนามต่อไป

2.3 นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่แก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพภาคสนามโดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนแก่งจันทร์โมเดล จำนวน 30 คน พบว่า กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.06/77.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและคู่มือกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและคู่มือการกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ โดยมีเกณฑ์ระดับการประเมินดังนี้

คู่มือและกิจกรรม มีความเหมาะสมมากที่สุด	ได้ระดับ 5
คู่มือและกิจกรรม มีความเหมาะสมมาก	ได้ระดับ 4
คู่มือและกิจกรรม มีความเหมาะสมปานกลาง	ได้ระดับ 3
คู่มือและกิจกรรม มีความเหมาะสมน้อย	ได้ระดับ 2
คู่มือและกิจกรรม มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ได้ระดับ 1

1.2 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมและคู่มือการกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมิน ในแต่ละรายข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือและกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกันนี้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 105-106)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากสูตร E_1/E_2 ดังนี้

2.1 หาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสำหรับนักเรียนในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ได้แก่ แบบฝึกหัดแต่ละกิจกรรมการการเรียนรู้ (E_1)

2.2 หาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสำหรับนักเรียนที่ได้จากหลังการทำแบบวัดความสามารถ (E_2)

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ กับเกณฑ์ร้อยละ 75

แหล่งข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม อำเภอปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 15 คาบ คาบละ 60 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
  2. แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ
1. แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ

แบบวัดความสามารถหลังการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียนรายบุคคล หลังการพัฒนาทักษะการเรียนรู้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา กลุ่มเสียงที่เป็นปัญหานั้นคือ กลุ่มเสียง Fricatives, Affricates, Tap or Flap และ Lateral

เนื้อหาของแบบวัดความสามารถ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นคำศัพท์ มีทั้งหมด 46 คำ คะแนน 138 คะแนน ตอนที่ 2 เป็นประโยค มีทั้งหมด 24 ประโยค คะแนน 72 คะแนน คะแนนรวม 210 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. คัดเลือกคำศัพท์และประโยค แต่ละกลุ่มเสียง จำนวนหน่วยเสียงละ 4 คำ แยกเป็นพยัญชนะต้นคำ จำนวน 2 คำ และพยัญชนะท้ายคำ จำนวน 2 คำ และคำศัพท์ระดับประโยค หน่วยเสียงละ 2 ประโยค แยกเป็นพยัญชนะต้นคำ จำนวน 1 ประโยค และพยัญชนะท้ายคำ จำนวน 1 ประโยค จากแผนการสอนกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. ทำตารางวิเคราะห์เสียงพยัญชนะและเกณฑ์การให้คะแนนในการอ่านออกเสียงเพื่อทดสอบ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการออกเสียงที่ปรับมาจากจากการศึกษาการประเมินผลการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินผลของแต่ละท่านมาวิเคราะห์ เพื่อสรุปและปรับเกณฑ์ การวัดให้เหมาะสมกับการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษพยางค์เดียวและคำศัพท์ระดับประโยคที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งการวัดการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในครั้งนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านคำศัพท์ระดับคำและระดับประโยค ดังนี้

เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ระดับคำ คะแนนเต็ม 3 คะแนน
คะแนน 3 คะแนน อ่านออกเสียงถูกต้องตามลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง น้ำเสียงชัดเจน

มีความคล่องแคล่ว

คะแนน 2 คะแนน อ่านออกเสียงเกือบถูกต้องตามลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง

น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกักเล็กน้อย

คะแนน 1 คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง แต่พอเดา

ความหมายคำที่อ่านได้ น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

- เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียง ระดับประโยค คะแนนเต็ม 3 คะแนน
 คะแนน 3 คะแนน ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง
 ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่างสมบูรณ์ อ่านต่อเนื่องไม่ติดขัดชัดเจน
- คะแนน 2 คะแนน ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียง
 เน้นหนักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่ อ่านตะกุกตะกักไม่ต่อเนื่อง
- คะแนน 1 คะแนน ออกเสียงคำศัพท์สำคัญถูก และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ขาดการออก
 เสียงเน้นหนัก อ่านตะกุกตะกักไม่ต่อเนื่อง
5. นำคำศัพท์และตารางวิเคราะห์เสียงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปรับปรุงแก้ไขตาม
 คำแนะนำ
6. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ พร้อม
 เกณฑ์การประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน คือ
1. นายไกรราศ บังคะบุตร ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
 สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านห้วยอาลัย อำเภอปากชม
 จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
  2. นางเพลินพิศ วินานนท์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
 สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเทียม อำเภอ
 ปากชม จังหวัดเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
- เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มทดลองที่เคยเรียนการออกเสียงแบบโฟนิกส์มาแล้ว ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนปากชม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 คน เพื่อดูความสอดคล้องของผู้ประเมิน และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (Rater Agreement Index) ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.71
7. นำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนปากชม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน เพื่อดูความสอดคล้องของผู้ประเมิน และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน (Rater Agreement Index = RAI) และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 โดยค่าดัชนีนี้จะมีค่าตั้งแต่ 0-1 เมื่อใดที่มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าผู้ประเมินสามารถให้คะแนนได้อย่างสอดคล้องกันสูงมาก (สุรชัย มีชาญ, 2547, หน้า 118-119)
8. จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวและวัดผลหลังเรียน (One Group Posttest Only Design) เกียรติสุดา ศรีสุข (2548, หน้า 17) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

กลุ่มทดลอง	การจัดกระทำ	ทดสอบหลังเรียน
G _n	X	T

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

G_n แทน กลุ่มเดี่ยว

X แทน การเรียนโดยใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

T แทน การทดสอบหลังเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบ

2. ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 คาบ คาบละ 60 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรม ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมผู้วิจัยสังเกตและคอยช่วยเหลือ และเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ระดับคำศัพท์และระดับประโยค รายบุคคล

ตาราง 5 แสดงจำนวนครั้งที่ทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ครั้งที่	ชั่วโมงที่	การดำเนินการทดลอง
1	1	กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์
2	2-3	เรื่อง เสียงเสียดแทรก / f / , / v /
3	4-5	เรื่อง เสียงเสียดแทรก / s / , / z /
4	6-7	เรื่อง เสียงเสียดแทรก / θ / , / ð /
5	8-9	เรื่อง เสียงเสียดแทรก / ʃ / และกึ่งเสียดแทรก / ʒ /
6	10-11	เรื่อง เสียงเสียดแทรก / ʒ / และเสียงกึ่งเสียดแทรก / dʒ /
7	12-13	เรื่อง เสียงกระดกลิ้น / r / และเสียงข้างลิ้น / l /
8	14-15	ทดสอบหลังเรียน

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post - test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ คะแนนเต็ม 210 คะแนน

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล พัฒนาโดย ปกรณ์ ประจัญบาน ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดดังนี้

1. นำคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ทั้งระดับคำและระดับประโยคภาษาอังกฤษ มารวบรวมคะแนน และนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมด มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentages)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ทั้งระดับคำและระดับประโยค หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติทดสอบที แบบกลุ่มเดียว (t -test One Sample)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 ค่าเฉลี่ย มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของนวัตกรรม

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545, หน้า 194)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum y}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X$ แทน คะแนนรวมที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบ

$\sum Y$ แทน คะแนนรวมที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

- A แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบ
 B แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงและแบบวัดความสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ

3.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องกรณีที่มีพฤติกรรมบ่งชี้เพียงหนึ่งตัว นักเรียนคนเดียว และมีผู้ประเมิน 2 คน (Rater Agreement Index = RAI) มีสูตรดังนี้ (สุรชัย มีชาญ, 2547, หน้า 118-119)

$$RAI = 1 - \frac{|R_1 - R_2|}{I - 1} \dots\dots\dots 1$$

- เมื่อ RAI แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน
 R_1 แทน คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 1
 R_2 แทน คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 2
 I แทน จำนวนของคะแนนทั้งหมดที่เป็นไปได้

(ตามเกณฑ์การให้คะแนน)

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.1 สถิติทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (t-test One Sample) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ กับเกณฑ์ร้อยละ 75 (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 238)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S_x}{\sqrt{n}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที
 μ แทน เกณฑ์ที่กำหนด
 S_x แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาและพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล ดังนี้

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มประชากร

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E_1 แทน ประสิทธิภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้

E_2 แทน ประสิทธิภาพผลลัพธ์การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้

t แทน สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

*p แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ผลการวิเคราะห์กลุ่มเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

2. ผลการสร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. ผลการพิจารณาความเหมาะสมคู่มือการกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5. ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

1. ผลการวิเคราะห์กลุ่มเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียง ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์กลุ่มเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็น ปัญหาในการออกเสียง

กลุ่มเสียง	คะแนนการทดสอบ			
	รวม	เฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
เสียงหยุด stop (6 เสียง)	1688	93.83	10.14	75.16
เสียงเสียดแทรก Fricatives (8 เสียง)	1340	74.44	14.31	41.36
เสียงกึ่งเสียดแทรก Affricates (2 เสียง)	385	21.39	3.53	44.56
เสียงนาสิก Nasal (3 เสียง)	843	46.83	13.36	78.06
เสียงกระดกลิ้น Tap or Flap (1 เสียง)	165	9.17	2.32	38.19
เสียงข้างลิ้น Lateral (1 เสียง)	185	10.28	2.45	42.82

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ ที่ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้และเมื่อพิจารณาเรียงเสียงพบว่ากลุ่มเสียงที่เป็นปัญหาในการออกเสียงมากที่สุด 4 ลำดับแรกคือ 1) กลุ่มเสียงเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap) คิดเป็นร้อยละ 38.19 2) กลุ่มเสียงเสียงเสียดแทรก (Fricatives) คิดเป็นร้อยละ 41.36 3) กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) คิดเป็นร้อยละ 42.82 และ 4) กึ่งเสียดแทรก (Affricates) คิดเป็นร้อยละ 44.56 ส่วนกลุ่มเสียงที่นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือเสียงนาสิก (Nasals) คิดเป็นร้อยละ 78.06 และกลุ่มเสียงหยุด (Stops) คิดเป็นร้อยละ 75.16

2. ผลการสร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้าง
 ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน
ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง (Phonemic Awareness)	- เป็นขั้นได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemes) ต่างๆ ของภาษาอังกฤษได้ ตลอดจนสามารถ ควบคุมการใช้ (Manipulate) หน่วยเสียงของ บทพูด (Speech Sound) ที่ประกอบเป็น พยางค์ (Syllables) และคำ (Words) - การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่ปรับและ เตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน ชี้แจงว่า นักเรียนจะได้ทำอะไร จะเรียนรู้เรื่องอะไร โดยใช้กิจกรรมสนุกสนานและสร้างความสนใจของ ผู้เรียน เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม การ สอบถาม
ขั้นที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)	- เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้รับการอธิบายเนื้อหาของ หน่วยเสียงพยัญชนะ สระ ผู้เรียนจะฝึกฟัง เสียงจาก CD, You tube ที่เป็นเสียงจาก เจ้าของภาษาก่อนจำแนกเสียง ซึ่งครูอาจใช้ chart ประกอบคำอธิบายกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องและการกำเนิดเสียง

ตาราง 7 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน
ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านคล่อง (Reading Fluency)	- เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามหลักศาสตร์ เริ่มจากการออกเสียงแต่ละตัว ออกเสียงเป็นคำ วลี และประโยคฝึกเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม หรือเป็นคู่ - ผู้เรียนฝึกออกเสียงซ้ำๆ ของคำ วลี และประโยคโดยการฝึกในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผู้สอนจะออกเสียงให้ผู้เรียนฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือให้นักเรียนฟังจากเทปที่มีเจ้าของภาษาโดยให้เป็นไปตามบริบท ที่ใช้ภาษานั้น - ผู้เรียนฝึกทำกิจกรรมคู่เทียบเสียง Minimal pair - ผู้เรียนฝึกลิ้น (chain drill) - ผู้เรียนฝึก Tongue twister
ขั้นที่ 4 ขั้นคำศัพท์ (Vocabulary) หรือขั้นแสดงออกทางภาษา (Expressing)	- เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ โดยการอ่านออกเสียงและเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ และเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง ซึ่งในแต่ละกิจกรรมจะมีแบบฝึกหัดทำยบตให้นักเรียนได้ทดสอบ

จากตาราง 7 พบว่าการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1)ขั้นเตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ และแยกหน่วยเสียง 2) ขั้นเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง 3)ขั้นอ่านคล่อง และ 4) ขั้นคำศัพท์

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้			
1) สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.82	มาก
2) มีความน่าสนใจ	4.67	0.47	มากที่สุด
3) เห็นวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน	4.33	0.94	มาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.74	มาก
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม			
1) สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดในหลักสูตร	4.33	0.47	มาก
2) ระบุพฤติกรรมในการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจน	4.67	0.47	มากที่สุด
3) ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกัน	4.33	0.93	มาก
รวมเฉลี่ย	4.44	0.62	มาก
3. ด้านความสอดคล้องกับกิจกรรมการฝึกแบบโฟนิกส์			
1) ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ แยกแยะ (Phonemic Awareness)	4.33	0.47	มาก
2) ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)	4.67	0.47	มากที่สุด
3) ขั้นที่ 3 อ่านคล่อง (Reading Fluency)	4.33	0.94	มาก
4) ขั้นที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary)	4.33	0.47	มาก
รวมเฉลี่ย	4.44	0.58	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4. ด้านวิธีดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้			
1) ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
2) ความเหมาะสมกับผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3) เป็นลำดับขั้นตอน	4.00	0.00	มาก
4) ความชัดเจน	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.58	0.23	มากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้			
1) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
2) มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน	4.33	0.97	มาก
3) สามารถวัดและประเมินผลได้จริง	4.33	0.47	มาก
รวมเฉลี่ย	4.44	0.63	มาก
รวมเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน	4.44	0.56	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมของของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ด้านวิธีดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.23) และด้านที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือ ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.74)

4. ผลการพิจารณาความเหมาะสมคู่มือการกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. คู่มือการใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์			
1.1) อธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมอย่างละเอียดครบถ้วน	4.00	0.82	มาก
1.2) อธิบายข้อควรปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.33	0.47	มาก
1.3) ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.33	0.59	มาก
2. บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน			
2.1) อธิบายบทบาทของครูผู้สอนได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	0.47	มาก
2.2) ช่วยให้ผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.67	0.24	มากที่สุด
3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3.1) สาระสำคัญ			
3.1.1) สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
3.1.2) มีความถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่าย	4.00	0.00	มาก
3.1.3) มีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.44	0.31	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้			
3.2.1) สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ มาตรฐานการเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
3.2.2) มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.50	0.47	มากที่สุด
3.3 สาระการเรียนรู้			
3.3.1) สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	0.00	มาก
3.3.2) ตรงตามสาระการเรียนรู้การเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช	4.67	0.67	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.23	0.24	มาก
3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3.4.1) สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
3.4.2) กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการฝึก ออกเสียงตามแนวทางของการสอนแบบโฟนิกส์	4.00	0.00	มาก
3.4.3) กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม	4.67	0.47	มากที่สุด
3.4.4) เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและความสามารถของผู้เรียน	4.33	0.47	มาก
รวมเฉลี่ย	4.42	0.35	มาก
3.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้			
3.5.1) สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
3.5.2) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
3.5.3) เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4.00	0.82	มาก
รวมเฉลี่ย	4.42	0.35	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3.6 การวัดและการประเมินผล			
3.6.1) สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
3.6.2) ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
3.6.3) เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรม	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.56	0.47	มากที่สุด
4. แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษ			
4.4.1) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.47	มาก
4.4.2) เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.67	0.47	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.56	0.47	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.45	0.41	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ ด้านบทบาทและหน้าที่ครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.24) ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.47) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.47) และด้านที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ด้านสาระการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.24)

5. ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

5.1 ผลการนำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคกแก้ว จำนวน 3 คน ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ

โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบเดี่ยว จำนวน 3 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรม		ประสิทธิ	ร้อยละของ	ประสิทธิ	E1/E2
		ภาพ	คะแนนการ	ภาพ	
		กระบวนการ	ทดสอบหลังเรียน	ผลลัพธ์	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	69.55				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	68.31				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	75.96				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	73.77	73.13	74.92	74.92	73.13/74.92
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	74.83				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	75.96				

จากตาราง 10 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนแบบเดี่ยวจำนวน 3 คน มีค่าเท่ากับ 73.13/74.92 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

5.2 ผลการนำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปากม้ง จำนวน 9 คน ดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ

โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ
ท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
กับนักเรียนแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรม	ประสิทธิ ภาพ กระบวน การ	ร้อยละของ คะแนน การ ทดสอบ หลังเรียน	ประสิทธิ	
			ภาพ ผลลัพธ์	E1/E2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	74.50			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	74.86			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	76.32			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	77.41	75.93	77.83	77.83
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	77.10			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	75.41			

จากตาราง 11 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน มีค่าเท่ากับ 75.93/77.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.3 ผลการนำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่งจันทร์โมเดล จำนวน 30 คน ดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ
 โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ
 ทำยคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
 กับนักเรียนแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรม	ประสิทธิ ภาพ กระบวน การ	ร้อยละ ของ คะแนน การ ทดสอบ หลัง เรียน	ประสิทธิ ภาพ ผลลัพธ์	E1/E2	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	76.83				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	75.03				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	77.76				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	77.05	76.06	77.00	77.00	76.06 / 77.00
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	75.24				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	74.43				

จากตาราง 12 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มีค่าเท่ากับ 76.06/77.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ในการวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้นำกิจกรรมไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 18 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

เปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบวัดความสามารถหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 18 คน

	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	p
หลังเรียน	18	210	169.72	13.367	12.222	3.879*	.001

*p < 0.05

จากตาราง 13 พบว่า ความสามารถในการออกเสียงเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีบทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 กลุ่มเสียง ได้แก่ กลุ่มเสียงหยุด กลุ่มเสียงเสียดแทรก กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก กลุ่มเสียงนาสิก กลุ่มเสียงกระดก

ลื่น และกลุ่มเสียงข้างลื่น นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้ผู้ประเมิน 2 คน กับนักเรียนจำนวน 5 คน และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ กับนักเรียนโรงเรียนแก่งจันทร์โมเดล จำนวน 30 คน เมื่อได้แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงที่มีประสิทธิภาพแล้ว นำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม จำนวน 18 คน เพื่อวิเคราะห์เสียงที่เป็นปัญหาที่นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง โดยคัดเลือกกลุ่มเสียงที่เป็นปัญหาที่นักเรียนอ่านได้ที่คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 75 เพื่อให้ได้มาซึ่งเสียงที่เป็นปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ และการสร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ และแยกแยะหน่วยเสียง ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง ขั้นที่ 3 อ่านคล่อง ขั้นที่ 4 คำศัพท์ และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จำนวน 7 แผนการเรียนรู้ นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์และแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำกิจกรรมที่ฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์และแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของด้านต่างๆ นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์และแผนจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้น นำแผนการจัดการการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ไปทดลองแบบเดียวกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคกแก้ว จำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำไปทดลองแบบกลุ่มกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปากม้ง จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ และจากนั้นนำไปทดลองแบบภาคสนามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่งจันทร์โมเดล จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 18 คน เวลาเรียน 15 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าที (t-test Dependent) โดยใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ และแยกแยะหน่วยเสียง

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง

ขั้นที่ 3 อ่านคล่อง

ขั้นที่ 4 คำศัพท์

และมีแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ จำนวน 7 แผนการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 1 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์กลุ่มเสียงเสียดแทรก

/f/, /v/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์กลุ่มเสียงเสียดแทรก

/s/, /z/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 4 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์กลุ่มเสียงเสียดแทรก

/θ/, /ð/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 5 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์กลุ่มเสียงเสียดแทรก

และกลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก /j/, /tʃ/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 6 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์กลุ่มเสียงเสียดแทรก

และกลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก /3 / , /d3/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 7 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์กลุ่มกระดกลิ้น

และกลุ่มเสียงข้างลิ้น /r / , /l /

1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์และคู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และคู่มือการจัดการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ โดยพิจารณาและตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.3 ผลการประเมินประสิทธิภาพกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ทั้ง 7 แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.06/77.00

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากงานวิจัยดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นผ่านการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของกิจกรรมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พบว่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี หลักการ การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การจัดการกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ได้

ดำเนินการสร้างตามหลักการของสถาบัน National Institute for Literacy ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้เสนอวิธีสอนโฟนิกส์ที่เรียกว่า The Research Building Block on How to Teach Children to Read โดยมี 4 ขั้นตอนในการสอนอ่าน ที่เป็นแบบล่างไปบน (Bottom-up) การสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง สามารถทำให้ผู้เรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถ ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจนขึ้น แยกแยะหน่วยเสียงของภาษาอังกฤษเป็นมากขึ้น เพราะผู้เรียนได้รับการฝึกฝนที่เน้นการออกเสียงให้เกิดความคล่องแคล่วในรูปของคำ วลี และประโยค จึงสามารถลดปัญหาของการออกเสียงของตัวเองที่ผ่านมาได้ นอกจากนี้ผู้เรียนได้รับวิธีสอนที่เหมาะสมโดยวิธีสอนโฟนิกส์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความตระหนักในการได้ยิน รับรู้ และแยกแยะ หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) สามารถเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรหน่วยเสียง (Letters-sound Correspondence) ซึ่งเป็นความรู้ที่เป็นพื้นฐานนำไปสู่การถอดรหัสของสัญลักษณ์ ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นได้ เนื่องจากวิธีสอนโฟนิกส์มีหลักที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของเสียง และตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของเสียง ซึ่งมีหน่วยเสียงย่อยต่างๆ กัน เมื่อผู้เรียนได้รับการ สอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ ทำให้ได้รับการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะ สระ และการลงเน้นเสียงของคำที่ถูกต้อง จึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่างๆ ได้ง่ายขึ้น และถูกต้องขึ้น นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนสามารถแยกแยะหน่วยเสียงและเชื่อมโยงหน่วยเสียงได้ใน ขั้นนำเสนอแล้ว ขั้นตอนต่อไปผู้สอนได้ใช้วิธีสอนการออกเสียงให้คล่องแคล่ว (Fluency Instruction) ของวิธีสอนโฟนิกส์แบบ Bottom-up ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ผู้วิจัยนำเอาวิธีการฝึกฝนการออกเสียงมาใช้กับผู้เรียนในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกพูดซ้ำๆ จนคล่อง (Repetition Drilling) การฝึกพูดต่อกันเป็นลูกโซ่ (Chaining Drilling) ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณา คำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและได้นำมาให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงโดยเริ่มจากการ ฝึกในระดับคำ ไปสู่ระดับวลี และประโยค ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่ากิจกรรมการฝึก เหล่านี้ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน มั่นใจในการออกเสียง ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน และคล่องแคล่วมากขึ้นเป็นลำดับ

นอกจากนี้การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการทดลองกับนักเรียนแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.06/77.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของ ชัยยวงศ์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 494-495) กล่าวไว้ว่าการกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติ

เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 , 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น ค่า E_1 / E_2 ที่หาได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E_1 / E_2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับปรับปรุงประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5 % นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5 % แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5 % ก็สามารถยอมรับได้ว่ากิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพ จากผลการหาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มและแบบภาคสนาม จะพบว่าค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ เพื่อเป็นการส่งเสริมการฝึกให้น่าสนใจขึ้น สนุกสนานมากขึ้นเพื่อผู้เรียนจะได้ไม่เกิดการเบื่อหน่าย นั่นคือ นอกจากผู้เรียนจะทำการฝึกออกเสียงในรูปแบบที่ฟังแล้วผลิตเสียงออกมาเพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกม ร้องเพลง จับคู่ภาพกับคำศัพท์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการที่จะฝึกออกเสียงเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้ทั้งการออกเสียงและเรียนรู้คำศัพท์ไปในขณะเดียวกันในระหว่างการทำกิจกรรม ซึ่งครูผู้สอนก็ต้องคอยดูแลช่วยเหลือให้กำลังใจอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Vitanova (2002) ที่กล่าวว่า การจะส่งเสริมการสอนโฟนิกส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนั้น นอกจากการฝึกที่มีความสำคัญแล้ว ควรส่งเสริมการฝึกให้ได้ผลดีโดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย แบบฝึกที่หลากหลายประกอบการสอน เพื่อผู้เรียนจะได้รับ การฝึกฝนในหลายรูปแบบ น่าสนใจ และเป็น การส่งเสริมให้การฝึกฝนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะพบว่า ผลคะแนนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องมาจากการสอนด้วยวิธีสอนด้วยโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของตัวเองว่า สามารถออกเสียงได้ดีได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงหรือไม่ เพราะปกติผู้เรียนส่วนใหญ่จะไม่ค่อยคำนึงถึงว่าเสียงที่พูดออกมาของตัวเองจะเป็นอย่างไร มักจะเลียนเสียงผู้ที่อยู่รอบข้างได้โดยไม่วิเคราะห์ว่าคนเหล่านี้ ออกเสียงคำพูดต่างๆ จะเป็นอย่างไร แต่เมื่อผู้เรียนได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโฟนิกส์ โดยเฉพาะเรียนกับครูหรือเจ้าของภาษาที่ออกเสียงได้ดี ผู้เรียนก็จะออกเสียงได้ดี สามารถออกเสียงได้ถูกต้องโดยไม่ต้องกังวลใจ และมีความมั่นใจในการออกเสียงมากขึ้น จากกิจกรรมการฝึกออก

เสียงด้วยโฟนิกส์ ผู้เรียนได้รับการสอนออกเสียงเป็นที่ เป็นขั้นตอนที่ถูกต้อง เริ่มจากกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง เป็นการฝึกการฟังและการแยกแยะความแตกต่างของเสียงต่างๆ โดยอาศัยบริบทที่สัมพันธ์กัน สอดคล้องกับ Adams (1998) ที่กล่าวถึงวิธีสอนโฟนิกส์ว่า เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร รูปแบบการสะกดคำ และการเรียนรู้คำศัพท์ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านทักษะการออกเสียง และเช่นเดียวกับ Golf (1998) ที่กล่าวถึงวิธีสอนโฟนิกส์ว่า เป็นวิธีที่สามารถทำให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่าง ชัดถ้อยชัดคำด้วยความมั่นใจ เพราะสามารถออกเสียงโดยสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงตัวอักษร และยังสอดคล้องกับการนำเสนอวิธีการสอนโฟนิกส์ของ Lapp และ Flood (1992) ที่กล่าวว่า การฝึกในลักษณะเช่นนี้นอกจากจะเป็นการส่งเสริมความสามารถที่ทำให้ผู้เรียนแยกแยะหน่วยเสียงและเชื่อมโยงหน่วยเสียงได้ตามหลักของโฟนิกส์แล้วยังทำให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการดำเนินเสียงสามารถนำไปวิเคราะห์เมื่ออ่านคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ถูกต้องตามหลักของโฟนิกส์ ไม่เพียงแค่ว่าคำศัพท์ที่อยู่ในบทเรียนเท่านั้น ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์วิธีการออกเสียงที่ถูกต้องได้ก่อนจะเปล่งเสียงทำให้การเรียนรู้การออกเสียงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันสาเหตุเนื่องมาจาก ผู้สอนได้มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่อาศัยบริบทที่มีความสัมพันธ์กันกับการฝึกออกเสียงนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในขั้นเตรียมความพร้อม ผู้สอนควรใช้เวลาในการทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับโฟนิกส์ของผู้เรียนก่อนการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการปรับตัวและพร้อมที่จะเรียน ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้
2. ในขั้นการฝึกปฏิบัติ มีการฝึกออกเสียงเริ่มตั้งแต่ในระดับคำ วลี และประโยค ซึ่งผู้วิจัยได้พบปัญหาขณะทำการทดลองชั้นฝึกให้คล่องแคล่วต้องใช้เวลาฝึกในการออกเสียงในระดับคำให้มากขึ้น ก่อนไปสู่ระดับวลีและประโยค ทั้งนี้เพื่อผู้เรียนจะได้มีความคล่องแคล่วและชำนาญในการออกเสียง ก่อไปสู่ระดับวลีและประโยค และจะได้มีความมั่นใจในการทำกิจกรรมการฝึกได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ไม่ติดขัดหรือออกเสียงตะกุกตะกัก ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในช่วงของการฝึกออกเสียงที่เป็นกิจกรรมคู่ที่ผู้เรียนได้เปลี่ยนสลับกันออกเสียงแบบตัวต่อตัวกับเพื่อน ซึ่งผู้เรียนกล้าออกเสียงแบบไม่เคร่งเครียด โดยผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคให้ฝึกออกเสียงจากคำง่าย ๆ ไปหายากโดยให้ผู้เรียนออกเสียงซ้ำไปซ้ำมา โดยบางครั้งใช้เกมเข้าไป

แทรกในการฝึก เพื่อให้การฝึกมีความสนุกสนาน น่าสนใจขึ้น แต่ก็เป็นคำศัพท์ที่เหมาะสมกับวัย ผู้เรียนที่ไม่อยากเกินความสามารถของผู้เรียน เพื่อจะได้ให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการออกเสียงในระดับคำได้อย่างแท้จริง เมื่อไปถึงการฝึกในระดับวลีและประโยค การฝึกนั้นจะได้ต่อเนื่อง อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

3. การใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรใช้สื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย นอกจากการใช้สื่ออุปกรณ์ที่นำมาประกอบการสอนแล้ว ควรใช้อุปกรณ์สื่อที่ทันสมัยตามโลกเทคโนโลยีของปัจจุบัน นั่นคือ คอมพิวเตอร์ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการสอนฝึกออกเสียงโดยเจ้าของภาษา เพราะปัจจุบันมีเว็บไซต์มากมายที่น่าสนใจ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้สอนได้ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามตัวอย่างหรือตามภาพนั้นได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เพราะจะเป็นการสอนออกเสียงที่มีที่มาของเสียง รูปภาพประกอบถึงวิธีการออกเสียง นอกจากนี้ผู้สอนอาจแนะนำเว็บไซต์อื่นๆ ให้ผู้เรียนไปเปิดศึกษาออกเสียงเองที่บ้าน เพื่อเป็นการพัฒนาต่อเนื่องไปนอกเหนือในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพิ่มมากขึ้นในทุกระดับชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นระดับประถมศึกษาตอนต้น
2. ควรศึกษาความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านออกเสียง ด้วยวิธีการสอนฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในด้านอื่นๆ เช่น การพูด การเขียน หรือไม่อย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤติกา ปานสีทอง. (2539). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการออกเสียงสระและพยัญชนะในคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- โกสุม วรรณดิลก. (2535). **หลักสูตรและแนวการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- จากรวรรณ สายสิงห์. (2546). **การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านการเขียนสะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราพร บุญประเสริฐ และคณะ. (2550). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือหน่วยการเรียนรู้เรื่อง ไฟฟ้า กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). **การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). **การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลลดา ก้วหา. (2556). **การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- ชลารินทร์ สุรินทร์จักร. (2554). การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนภาษาไทย แบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชวลิต ชุกก่าแพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม: ทีคิวพี จำกัด.
- ชัยชาญ วงศ์สามัญ. (2543). การวางแผนการสอน. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 6. (ฉบับปรับปรุง). นนทบุรี : พีบาลานซ์ดีไซด์แอนปรินต์ติ้ง.
- ดาราวดี สุกมลสันต์. (2542). สัทศาสตร์เพื่อการใช้(Practical English Phonetic). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด – แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนา ผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์3 และบุคลากรทางการศึกษา ครูชำนาญการครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ทวี ภูศรีโสม. (2544). การพัฒนาแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณและการหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิพย์วรรณ จรรยาสุภาพ. (2525). การวิเคราะห์การออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ธีรภรณ์ พลายเหล็ก. (2555). การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นฤมล สุปิ่นโน. (2557). ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษและเจตคติ ต่อการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาป่าแปก จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เนตรปรีชา ชุมไธโย. (2543). เรียนภาษาอังกฤษกันเข้าไป แต่พูดไม่ได้สักที. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2544). Linguistic for teacher. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 466408 ภาค
เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุษราภรณ์ ทับทิมงาม. (2541). การศึกษาปัญหา ความต้องการและวิธีการพัฒนา
สมรรถภาพทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของครูประถมศึกษาในเขตการศึกษา
5. กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยและประเมิน (Advanced Statistics
for Research and Evaluation). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปรารภรัตน์ โชติกเสถียร. (2550). การออกเสียงสระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษ. พิมพ์
ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3 แก้ไข
เพิ่มเติม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภูเบศ ไชยชัยภูมิ. (2548). การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- ภูมิ หุราพันธ์. (2543). แนวการออกเสียงภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ทฤษฎี.
- มยุเรศ รัตนานิคม. (2542). สัทอักษรกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ. สกลนคร : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2546). เทคนิคการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วนิดา โนนคำ. (2554). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการ
เขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง "Let's Learn English" สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- วัฒนา อุดมวงศ์. (2524). คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. บัณฑิต
วิทยาลัย วิทยานิพนธ์ (อ.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- วิทยา นาทอง. (2536). การเปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิมลรัตน์ สุทธโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. (2552). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง. ปรินญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สนใจ ไชยบุญเรือง, เยาวรัตน์ การพานิช. (2543). ความต้องการการพัฒนาทักษะทาง ภาษาอังกฤษของบุคลากรในมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สมยศ แม่นแย้ม. (2543). ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.
- สรศักดิ์ แพรด้า. (2545). ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. อุบลราชธานี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- สาเกต ทองเที่ยง. (2557). การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านและการสะกดค ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3. วิทยานิพนธ์ ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- ลำรอง เสนงาม. (2553). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กลุ่ม สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุชาติ ไพธิสมภาพวงษ์. (2545). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อประกอบการ สอนเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของ โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม (THE DEVELOPMENT OF) ระดับ ปรินญาโท. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- สุทธิวรรณ ไชยเมือง. (2556). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุไพรมมา ลีลามณี. (2553). **ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach)**. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรัชย์ มีชาญ. (2547). **ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน**. วารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. พฤษภาคม-สิงหาคม. 10(2), 118-123.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิวัชรา มาตรโพธิ์. (2554). **การพัฒนาทักษะการฟังและการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงคาราโอเกะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุณรัศมี แก้วลอย. (2555). **การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะเสียงเสียดแทรกภาษาอังกฤษโดยวิธีสอนภาษาแบบฟัง-พูดและหลักการทางสรีรศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- อาภรณ์ ศรีเพชร. (2552). **การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบสัทอักษร (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 5 วสุนธราภิวัฒก์**. สุราษฎร์ธานี.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). **ทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับคนไทยที่รวมการวางพื้นฐานด้วย Phonemic awareness & Phonics ตามด้วยการสอนอ่านเป็นคำ (whole language) เพื่อแก้ปัญหาอาการภาษาอังกฤษบกพร่อง (dyslexia) ของคนไทย**. ในเอกสาร การอบรมครูในสภาพแวดล้อมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ วันที่ 24 - 26 มีนาคม 2552 (หน้า 1 - 14). กรุงเทพฯ : UNESCO-APEID.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล. (2531). **ปัญหาการสอนอ่านอังกฤษเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- Brown, Adam. (1988). **Functional load and the teaching of pronunciation**. TESOL
- Brown. (1995). **Minimal Pairs : minimal importance?** *ELT Journal* 49, April, 169-175.
- Celce-Murcia, M. et al. (2000). **Teaching Pronunciation**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Doff, A. (1993). **Teaching English : A Training Course for Teachers**. 7th ed. New York : Cambridge University Press.
- Ehri, L. C., Nunes, S. R., Stahl, S. A., & Willows, D. M. (2001). **Systematic phonics instruction helps students learn to read: Evidence from the National Reading Panel's meta-analysis**. *Review of Educational Research*, 71(3), 393-447.
- Florida Department of Education. (1994). **What Every Teacher Should Know about Phonological Awareness**. Florida State University.
- Golf. (1998). **Phonics**. [Online]. Available: <http://www.oknation.net/blog/kruwee> ., April, 15.
- Groff, Patrick. (2002). **Blending speech sounds : A Neglected Phonics Skill**, the National Right to Read Foundation : Strasburg, VA.
- Handcock, L & Wingert, P. (1996). **Phonics Information**. Newsweek, May 13. Retrieved June 5, 2015, from <http://www.cdipage.com/phonics.htm>.
- Hughes, L.P., & Holbrook, J.A.D. (1998). **Measuring knowledge management: A new indicator of innovation in enterprises**, 5th International Conference on S&T Indicators, Cambridge, England (see CPROST Report 98-02)
- Jannuzi, C. (1997). **Key concepts in literacy : Phonics vs. whole languages**. *Literacy across cultures*. Retrieved August 14, 2015, from <http://www.2aasa.ac.jp/dcdzcus-LAC97-phonics.html>.
- Kerry Hempenstall. (2002). **The Whole Language-Phonics controversy: An historical perspective**. Article in *Educational Psychology* December, 10, 2005.
- Krashen, S.D. (2000). **Has whole language failed?** Retrieved August 20, 2015, from http://www.usc.edu/dept/education/CMMR/text/Krashen_Wholelang.htm.
- Kruatrachue. (1960). **Thai and English: A Comparative Study of Phonology for Pedagogical Applications**. Bloomington: Indiana University Press. 214pp.
- Kruidenier, J.R. (2002). **Research Building Block on How to Teach Children to Read**.

- Washington, DC: National Institute for Literacy.
- Lapp, D. and Flood, J. (1992). *Teaching Reading to Every Child*. New York: Macmillan Publishing Company.
- Levis, M. J. (1999). *Future Direction for Pronunciation Teaching : Intelligible, Content, and Oral Communication*. PASSA Vol.29: December 1999.
- Pihko, M-K. (1997). *His English Sounded Strange: The Intelligibility of Native and Non-Native English Pronunciation to Finnish Learners of English*. Jyväskylä: Centre Applied Language Studies.
- Evans, M, and Carr, T. (1985). *Cognitive abilities, conditions of learning, and the early development of reading skill*. *Reading Research Quarterly*, 20 (3), 327- 350.
- Seubsunk, S. (1999). *The pronunciation of English stop-liquid and stop-glide clusters in wordinitial position by native speakers of two different dialects of Thai*. Doctoral dissertation, University of Delaware.
- Smyth. (1975). *The Australian Short-Run Consumption Function: A Reply**. March 1975, <http://www.doi.org/10.1111/j.1475-4932.1975.tb00232>.
- Stevick, W.E. (1995). *Teaching and Learning Language*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Ur, P. (1999). *A Course in Language Teaching Practice and Theory : Teaching Pronunciation*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Vacca, J..A & Others. (1995). *Reading and learning to read*. New York : Harper Collins College Publishers.
- Vitanova. (2002). *Reflective Practice in Pronunciation Learning*. uc.edu University of Cincinnati Cincinnati, OH, USA.
- Wilson, R.M. (2000). *Teaching reading-a history*. Retrieved July 5, 2015, from <http://www.socsci.kun.nl/ped/whp/histedu/Willson1.html>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. ดร.พนิดา ตาสี อาจารย์ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดเลย
เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
2. ดร.จำนง ศรีมังกร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล
3. นางจันทิมา บุตรมาศย์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนเชียงคาน จังหวัดเลย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน
4. นายไกรราศ บึงคะบุตร ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนบ้านห้วยอาลัย จังหวัดเลย
ผู้ประเมินดัชนีความสอดคล้องเครื่องมือ
5. นางเพ็ญพิศ วินานนท์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเหียม จังหวัดเลย
ผู้ประเมินดัชนีความสอดคล้องเครื่องมือ

ภาคผนวก ข ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

ตาราง 14 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการประเมิน	คะแนนความ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คิดเห็นของผู้					
	เชี่ยวชาญคนที่					
1	2	3				
1. ด้านชื่อกิจกรรมการเรียนรู้						
1) สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4.00	0.82	มาก
2) มีความน่าสนใจ	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
3) เห็นวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน	4	5	4	4.33	0.94	มาก
รวม				4.33	0.74	มาก
2. ด้านจุดประสงค์ของกิจกรรม						
1) สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดในหลักสูตร	4	4	5	4.33	0.47	มาก
2) ระบุพฤติกรรมในการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างชัดเจน	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
3) ผลการเรียนรู้ สาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกัน	5	4	4	4.33	0.93	มาก
รวม				4.44	0.62	มาก
3. ด้านความสอดคล้องกับกิจกรรมการฝึกแบบโฟนิกส์						
1) ชั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ แยกแยะ (Phonemic Awareness)	4	5	4	4.33	0.47	มาก
2) ชั้นที่ 2 เชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
3) ชั้นที่ 3 อ่านคล่อง (Reading Fluency)	4	4	5	4.33	0.94	มาก
4) ชั้นที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary)	4	5	4	4.33	0.47	มาก
รวม				4.44	0.58	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คิดเห็นของผู้					
	เชี่ยวชาญคนที่					
1	2	3				
4. ด้านวิธีดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้						
1) ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้				4.67	0.47	มากที่สุด
2) ความเหมาะสมกับผู้เรียน				5.00	0.00	มากที่สุด
3) เป็นลำดับขั้นตอน				4.00	0.00	มาก
4) ความชัดเจน				4.67	0.47	มากที่สุด
รวม				4.58	0.23	มากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้						
1) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้				4.67	0.47	มากที่สุด
2) มีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน				4.33	0.97	มาก
3) สามารถวัดและประเมินผลได้จริง				4.33	0.47	มาก
รวม				4.44	1.63	มาก
รวมเฉลี่ยทั้ง 5 ด้าน				4.44	0.56	มาก

ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกลุ่มการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการประเมิน	คะแนนความ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
1. กลุ่มการใช้กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์						
1.1) อธิบายลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดกิจกรรมอย่างละเอียดครบถ้วน	4	4	4	4.00	0.82	มาก
1.2) อธิบายข้อควรปฏิบัติในการใช้คู่มือการจัดกิจกรรมได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	4	4.33	0.47	มาก
1.3) ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ครูสามารถนำไปปฏิบัติได้	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม				4.33	0.59	มาก
2. บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน						
2.1) อธิบายบทบาทของครูผู้สอนได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	0.47	มาก
2.2) ช่วยให้ครูผู้สอนมีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม				4.67	0.24	มากที่สุด
3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
3.1) สาระสำคัญ						
3.1.1) สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3.1.2) มีความถูกต้องชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.1.3) มีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม				4.44	0.31	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คิดเห็นของ					
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					
1	2	3				
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.2.1) สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ มาตรฐานการเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.47	มาก
3.2.2) มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	5	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม				4.50	0.47	มากที่สุด
3.3 สารการเรียนรู้						
3.3.1) สอดคล้องกับสารการเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.3.2) ตรงตามสารการเรียนรู้การเรียนรู้ในหลักสูตร แกนกลางพุทธศักราช	5	4	5	4.67	0.67	มากที่สุด
รวม				4.23	0.24	มาก
3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
3.4.1) สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
3.4.2) กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรม การฝึกออกเสียงตามแนวทางของการสอนแบบโฟนิกส์	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.4.3) กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม	4	5	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3.4.4) เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและความสามารถของ ผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.47	มาก
รวม				4.42	0.35	มาก
3.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้						
3.5.1) สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3.5.2) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
3.5.3) เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
รวม				4.42	0.35	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คิดเห็นของ					
	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่					
1	2	3				
3.6 การวัดและการประเมินผล						
3.6.1) สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.47	มาก
3.6.2) ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
3.6.3) เครื่องมือที่ใช้วัดประเมินผลสอดคล้องกับการจัด กิจกรรม	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม				4.56	0.47	มากที่สุด
4. แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ						
4.4.1) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
4.4.2) เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม				4.56	0.47	มากที่สุด
รวมทั้งหมด				4.45	0.41	มาก

ตาราง 16 แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยานะต้นคำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 5 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 1						คะแนนที่ได้จากผู้ประเมินคนที่ 2						$ R_1 - R_2 $					
	เสียง หยุด	เสียง เสียด แทรก	เสียง กึ่ง เสียด แทรก	เสียง นา สิก	เสียง กระ ดก ลิ้น	เสียง ข้าง ลิ้น	เสียง หยุด	เสียง เสียด แทรก	เสียง กึ่ง เสียด แทรก	เสียง นา สิก	เสียง กระ ดก ลิ้น	เสียง ข้าง ลิ้น	เสียง หยุด	เสียง เสียด แทรก	เสียง กึ่ง เสียด แทรก	เสียง นา สิก	เสียง กระ ดก ลิ้น	เสียง ข้าง ลิ้น
	(144)	(180)	(48)	(60)	(24)	(24)	(144)	(180)	(48)	(60)	(24)	(24)						
1	135	156	42	54	15	15	135	157	42	56	15	16	0	-1	0	-2	0	-1
2	139	154	40	52	16	17	138	156	41	50	16	15	1	-2	-1	2	0	2
3	133	140	40	49	17	18	135	141	40	51	14	16	-2	-1	0	-2	1	2
4	136	165	44	52	15	17	135	165	43	51	13	17	1	0	1	1	2	0
5	134	162	41	51	17	16	132	160	41	50	14	16	2	2	0	1	1	0

แทนค่าลงในสูตร $RAI = 1 - \frac{3}{15-1} = 0.79$

$R_1 - R_2 = 3$

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน มีค่าเท่ากับ 0.81

ตาราง 17 แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยานะต้นคำและท้ายคำ
ภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 30 คน

กลุ่มเสียง	คะแนนผู้ประเมิน															
	คนที่ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
กลุ่มเสียงหยุด	138	135	137	139	134	132	135	139	138	135	132	134	132	134	136	138
(144)	137	135	137	139	136	134	135	138	138	134	133	134	130	135	135	139
กลุ่มเสียงเสียด	160	159	144	145	157	152	149	148	151	156	158	160	164	156	164	160
แทรก (180)	160	156	145	147	158	150	149	148	150	156	158	159	164	154	162	158
กลุ่มเสียงกึ่งเสียด	32	29	34	36	35	34	28	39	40	36	39	40	41	39	38	37
แทรก (48)	35	32	34	38	36	34	30	40	40	36	39	42	40	39	38	38
กลุ่มเสียงนาสิก	50	49	50	52	45	50	49	50	51	54	50	50	49	51	52	50
(60)	48	47	50	52	44	50	47	50	49	54	50	50	49	50	51	50
กลุ่มเสียงกวดก	16	15	12	14	13	15	16	12	13	14	14	15	16	15	14	16
ต้น(24)	16	15	10	14	12	15	13	10	13	14	12	15	16	13	14	16
กลุ่มเสียงข้างต้น	18	20	20	18	16	15	17	16	18	18	20	18	16	15	15	14
(24)	16	18	20	18	16	14	15	16	18	16	19	16	16	15	15	12
รวม (960)	766	826	810	793	812	802	795	783	806	819	823	824	833	833	816	834

ตาราง 17 (ต่อ)

กลุ่มเสียง	คะแนนผู้ ประเมินคนที่	นักเรียนคนที่														คะ แนน รวม	คะ แนน เฉลี่ย	ค่าดัชนี ความ เชื่อมั่น	
		17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
กลุ่มเสียงหยุด (144)	1	132	135	138	131	128	134	129	126	138	134	125	128	129	137	4012	133.73	0.89	
	2	134	135	138	132	130	134	130	128	135	134	125	130	130	137	4016	134.03		
กลุ่มเสียงเสียด แทรก (180)	1	145	158	144	138	136	142	154	158	150	156	148	156	146	143	4551	151.90		
	2	146	160	144	138	138	140	152	156	150	154	148	156	148	143	4547	151.57		
กลุ่มเสียงกึ่งเสียด แทรก (48)	1	36	38	34	36	34	35	32	30	36	38	34	36	32	34	1062	35.40		
	2	36	38	34	36	34	36	32	32	36	38	34	36	32	34	1066	35.97		
เสียงนาสิก (60)	1	54	52	46	44	45	52	44	50	54	52	50	46	48	44	663	49.43		
	2	55	52	44	44	46	52	44	50	55	53	50	45	48	44	660	49.10		
กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (24)	1	16	17	16	16	17	15	16	18	17	17	16	16	14	15	450	15.20		
	2	15	16	16	16	15	16	17	18	17	18	16	16	16	16	446	14.87		
กลุ่มเสียงข้างลิ้น (24)	1	16	16	15	15	16	16	15	16	16	17	16	16	16	16	484	16.53		
	2	17	15	16	16	17	15	15	16	16	16	17	16	17	16	485	16.17		
รวม (960)		802	832	785	762	756	787	780	798	820	827	779	797	776	779	22477	749.23		

ตาราง 18 แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น คำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 5 คน

นักเรียน คนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1				ผู้ประเมินคนที่ 2				R ₁ - R ₂				ดัชนีความสอดคล้อง
	เสียง เสียด แทรก (138)	เสียง กึ่ง เสียด แทรก (48)	เสียง กระ ดก ลิ้น (12)	เสียง ข้าง ลิ้น (12)	เสียง เสียด แทรก (138)	เสียง กึ่ง กระ ดก ลิ้น (48)	เสียง กระ ดก ลิ้น (12)	เสียง ข้าง ลิ้น (12)	เสียง เสียด แทรก (138)	เสียง กึ่ง กระ ดก ลิ้น (48)	เสียง กระ ดก ลิ้น (12)	เสียง ข้าง ลิ้น (12)	
1	106	32	9	10	108	33	8	10	-2	1	1	0	0.71
2	114	30	8	10	113	30	8	10	1	0	0	0	
3	98	32	9	9	98	30	9	10	0	2	0	-2	
4	109	30	8	9	110	32	10	8	1	2	-2	1	
5	104	31	8	10	102	33	9	10	2	-2	1	0	
= 4													

ตาราง 19 แสดงผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน 2 คน ของแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น คำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียน จำนวน 30 คน

กลุ่มเสียง	คะแนนผู้ประเมิน คนที่	นักเรียนคนที่															
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
กลุ่มเสียงเสียดแทรก (138)	1	106	114	98	109	104	111	100	106	113	112	98	111	104	110	100	102
	2	103	116	102	110	104	109	104	104	113	110	100	110	105	110	102	102
กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (48)	1	38	40	36	39	41	42	41	39	38	40	36	39	39	36	36	37
	2	38	38	37	39	39	37	40	40	38	40	38	39	39	37	35	35
กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (12)	1	10	9	8	9	8	7	10	10	9	8	7	7	7	8	8	7
	2	9	9	7	8	8	7	9	10	9	8	7	8	8	8	8	7
กลุ่มเสียงข้างลิ้น (12)	1	10	10	9	8	9	10	11	9	8	8	9	8	7	10	9	9
	2	9	10	9	9	9	9	10	9	8	9	9	10	8	9	9	10
รวม (420)		323	346	306	331	322	332	325	327	336	335	304	332	317	328	307	309

ตาราง 19 (ต่อ)

กลุ่มเสียง	คะแนนผู้ ประเมินคนที่	นักเรียนคนที่														คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ค่าความ เชื่อมั่น	
		17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30				
กลุ่มเสียงเสียด แทรก (138)	1	113	112	98	110	104	110	98	102	113	112	98	108	104	107	3187	106.23	0.95	
	2	112	112	98	110	102	110	98	102	113	112	96	106	104	105	3184	106.13		
กลุ่มเสียงกึ่งเสียด แทรก (48)	1	37	38	36	40	41	36	41	37	38	38	36	39	41	36	1151	38.37		
	2	37	37	37	38	40	35	40	38	38	36	36	39	40	38	1148	37.93		
กลุ่มเสียงกระดก ลิ้น (12)	1	8	8	8	9	7	7	7	8	9	9	8	8	7	7	242	8.07		
	2	8	9	8	8	7	8	7	8	9	8	8	8	8	7	241	8.03		
กลุ่มเสียงข้าง ลิ้น (12)	1	9	9	8	9	8	8	8	7	10	8	7	8	8	8	259	8.63		
	2	8	8	9	9	8	8	9	8	9	8	7	8	9	8	262	8.73		
รวม (420)		332	333	302	333	317	322	308	310	339	331	296	324	321	316	9664	322.13		

ภาคผนวก ค แสดงผลการผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็น
ปัญหาในการออกเสียง

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการ
ออกเสียง กลุ่มเสียงหยุด (Stops)

เลขที่	คะแนนการทดสอบกลุ่มเสียงหยุด (Stops)												รวม
	/p-/	/p/	/b-/	/b/	/t-/	/t/	/d-/	/d/	/k-/	/k/	/g-/	/g/	
	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	144
1	8	8	9	7	7	7	8	7	8	8	8	7	92
2	8	8	8	7	9	8	7	7	8	8	7	7	92
3	8	8	7	8	7	7	6	7	6	7	6	7	84
4	9	8	9	9	8	9	8	8	9	8	9	9	103
5	6	7	6	7	6	6	7	7	6	6	7	6	77
6	7	7	6	7	6	6	7	7	6	6	6	6	77
7	8	8	9	8	9	9	8	7	8	8	8	9	99
8	9	9	9	9	8	9	9	9	9	9	8	8	105
9	7	7	6	6	8	8	8	8	7	7	8	7	87
10	9	9	9	9	9	9	8	8	9	9	9	9	106
11	8	8	8	8	8	8	7	7	8	8	8	8	94
12	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	108
13	9	9	8	8	9	9	8	8	8	8	9	9	102
14	8	8	8	7	8	7	8	9	8	8	8	8	95
15	7	8	8	7	6	6	7	7	8	8	7	8	87
16	9	9	8	8	8	9	9	7	8	9	8	7	99
17	9	9	9	9	9	9	9	8	9	8	9	8	105
18	7	6	6	7	6	7	6	6	7	6	6	7	77
รวม	145	145	142	140	140	142	139	136	141	140	140	139	1689
เฉลี่ย	8.06	8.06	7.89	7.78	7.78	7.89	7.72	7.56	7.83	7.78	7.78	7.72	93.83
S.D.	0.91	0.85	1.15	0.92	1.13	1.15	0.93	0.83	1.01	0.97	1.03	0.99	10.14
ร้อยละ	67.1	67.1	65.7	64.8	64.8	65.7	64.3	62.9	65.2	64.8	64.8	64.3	
ละ	3	3	4	1	1	4	5	6	8	1	1	5	75.16

ตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียง กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

เลขที่	คะแนนการทดสอบกลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)																	รวม	
	/f-/	/v-/	/θ-/	/ð-/	/s-/	/z-/	/ʃ-/	/ʒ-/	/t-/	/d-/	/k-/	/g-/	/x-/	/h-/	/h-/	/ʒ-/	/ʃ-/		
	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	180
1	6	4	4	5	5	5	5	7	7	4	4	4	4	4	7	6	6	80	
2	7	4	4	4	4	4	4	8	7	4	4	3	3	5	6	6	76		
3	5	4	5	4	4	4	4	4	7	4	4	4	4	3	3	3	64		
4	6	3	3	5	5	3	3	6	6	3	3	3	3	3	3	3	60		
5	6	6	4	3	3	4	3	7	7	4	3	4	4	4	4	4	68		
6	6	4	4	6	4	4	4	7	4	4	4	4	4	3	3	3	64		
7	7	6	6	6	4	4	4	6	7	6	4	4	4	4	4	4	79		
8	4	6	4	4	4	3	3	7	7	3	3	3	4	4	3	3	62		
9	7	6	6	4	4	4	4	8	7	6	4	7	7	7	7	6	87		
10	6	4	4	3	3	3	3	7	7	3	3	3	3	3	3	3	59		
11	8	6	6	4	4	4	4	7	7	6	6	3	4	4	4	4	81		
12	7	7	6	4	4	4	4	8	7	6	3	4	4	4	4	4	80		
13	6	4	4	4	4	3	3	6	4	6	4	4	4	4	3	3	64		
14	8	7	7	6	4	6	4	7	7	6	6	6	6	6	4	4	90		
15	8	7	7	5	6	6	6	8	8	6	4	4	4	4	4	4	91		
16	6	3	3	3	3	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	45		
17	12	4	5	6	6	3	3	6	7	7	6	6	6	6	4	4	85		

ตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็น
ปัญหาในการออกเสียง กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)

เลขที่	คะแนนการทดสอบกลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)				รวม
	/tʃ/	/tʃ/	/dʒ/	/dʒ/	
	12	12	12	12	
1	6	3	6	7	22
2	4	4	7	4	19
3	4	4	6	4	18
4	6	6	6	4	22
5	4	6	7	6	23
6	6	4	6	3	19
7	6	4	6	6	22
8	4	4	6	4	18
9	5	6	5	5	21
10	6	6	7	4	23
11	6	7	7	6	26
12	6	6	6	6	24
13	4	3	4	3	14
14	7	7	8	8	30
15	7	6	6	6	25
16	6	4	6	4	20
17	6	4	5	3	18
18	5	5	6	5	21
รวม	98	89	110	88	385
เฉลี่ย	5.44	4.94	6.11	4.89	21.39
S.D.	1.01	1.27	0.87	1.41	3.53
ร้อยละ	45.370	41.204	50.926	40.741	44.56

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาใน
การออกเสียง กลุ่มเสียงนาสิก (Nasals)

เลขที่	คะแนนการทดสอบกลุ่มเสียงนาสิก (Nasals)					รวม
	/m-/	/-m/	/n-/	/-n/	/-ŋ/	
	12	12	12	12	12	60
1	8	8	7	8	8	39
2	8	8	7	7	7	37
3	8	7	7	8	8	38
4	8	8	8	7	7	38
5	8	7	8	7	7	37
6	8	8	8	7	7	38
7	12	11	12	12	11	58
8	8	8	8	8	7	39
9	12	12	12	12	12	60
10	7	7	8	8	8	38
11	8	11	11	11	12	53
12	12	9	10	12	8	51
13	18	18	15	18	18	87
14	11	10	8	12	12	53
15	9	10	12	12	12	55
16	6	7	6	7	7	33
17	6	6	6	7	7	32
18	12	12	9	12	12	57
รวม	169	167	162	175	170	843
เฉลี่ย	9.39	9.28	9.00	9.72	9.44	46.83
S.D.	2.87	2.76	2.40	2.96	2.97	13.36
ร้อยละ	78.24	77.31	75.00	81.02	78.70	78.06

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาใน
การออกเสียง กลุ่มเสียงกระดกิ้น (Tap or Flap)

เลขที่	คะแนนการทดสอบกลุ่มเสียง กระดกิ้น (Tap or Flap)		
	/ r /	/-r /	รวม
	12	12	24
1	4	4	8
2	6	4	10
3	4	3	7
4	3	3	6
5	4	3	7
6	3	4	7
7	4	4	8
8	4	4	8
9	6	6	12
10	6	4	10
11	3	3	6
12	6	6	12
13	4	4	8
14	6	7	13
15	6	7	13
16	4	4	8
17	6	4	10
18	6	6	12
รวม	85	80	165
เฉลี่ย	4.72	4.44	9.17
S.D.	1.19	1.30	2.32
ร้อยละ	39.35	37.04	38.19

ตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาใน
การออกเสียง กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral)

เลขที่	คะแนนการทดสอบกลุ่มเสียง		
	ข้างลิ้น (Lateral)		
	/l/	/-l/	รวม
	12	12	24
1	6	4	10
2	6	4	10
3	4	3	7
4	6	4	10
5	4	4	8
6	4	3	7
7	4	4	8
8	3	3	6
9	6	6	12
10	4	4	8
11	6	6	12
12	7	6	13
13	7	4	11
14	7	7	14
15	7	7	14
16	6	6	12
17	6	4	10
18	7	6	13
รวม	100	85	185
เฉลี่ย	5.56	4.72	10.28
S.D.	1.30	1.33	2.45
ร้อยละ	46.30	39.35	42.82

ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง
พยางค์ระดับคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง
พยางค์ระดับคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบเดี่ยว
จำนวน 3 คน

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายกิจกรรม						คะแนนทดสอบหลังทำกิจกรรม											
	แผน2 (61)	แผน3 (61)	แผน4 (61)	แผน5 (61)	แผน 6(49)	แผน7 (61)	/f/ (18)	/v/ (18)	/θ/ (18)	/ð/ (18)	/s/ (18)	/z/ (18)	/j/ (18)	/ʒ/ (12)	/p/ (18)	/dʒ/ (18)	/r/ (18)	/l/ (18)
1	46	40	45	42	38	44	15	15	11	12	12	10	16	9	16	14	12	15
2	42	42	48	44	34	46	14	12	12	16	17	12	14	8	14	14	12	14
3	40	43	46	49	38	49	14	14	12	12	12	12	10	12	15	13	18	
รวม	128	125	139	135	110	139	43	41	35	40	41	34	42	27	42	43	37	47
เฉลี่ย	42.67	41.67	46.33	45.00	36.67	46.33	14.33	13.67	11.67	13.33	13.67	11.33	14.00	9.00	14.00	14.33	12.33	15.67
S.D.	2.49	1.25	1.25	2.94	1.89	2.05	0.47	1.25	0.47	1.89	2.36	0.94	1.63	0.82	1.63	0.47	0.47	1.70
ร้อยละ	69.95	68.31	75.96	73.77	74.83	75.96	79.63	75.93	64.81	74.07	75.93	62.96	77.78	75.00	77.78	79.63	68.52	87.04
คะแนน	เฉลี่ยร้อยละ ประสิทธิภาพกระบวนการ 73.13						ประสิทธิภาพผลลัพธ์ 74.92											

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบกลุ่มจำนวน 9 คน

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายกิจกรรม						คะแนนทดสอบหลังทำกิจกรรม											
	แผน2 (61)	แผน3 (61)	แผน4 (61)	แผน5 (61)	แผน 6(49)	แผน7 (61)	/f/ (18)	/v/ (18)	/θ/ (18)	/ð/ (18)	/s/ (18)	/z/ (18)	/j/ (18)	/ʒ/ (12)	/tʃ/ (18)	/dʒ/ (18)	/r/ (18)	/l/ (18)
1	46	44	45	49	35	46	15	15	11	12	12	12	15	9	14	14	12	15
2	45	43	48	45	35	48	14	12	12	16	17	12	14	8	14	14	12	14
3	46	45	47	50	37	48	14	14	12	12	12	12	12	10	12	14	16	18
4	44	44	45	51	39	45	12	12	15	15	16	14	15	8	15	14	12	14
5	45	46	47	49	39	48	16	14	12	12	12	14	16	8	15	17	15	18
6	48	45	44	44	36	47	14	13	15	15	15	16	12	10	12	14	16	16
7	47	49	47	47	41	41	14	12	12	13	12	12	14	9	16	15	15	15
8	43	50	51	45	40	42	16	12	12	13	12	12	16	9	17	17	12	12
9	45	45	45	45	38	49	14	14	15	15	15	15	15	11	17	17	16	16
รวม	409	411	419	425	340	414	129	118	116	123	123	119	129	82	132	136	126	138
เฉลี่ย	45.67	44.00	46.67	48.00	35.67	47.33	14.33	13.11	12.89	13.67	13.67	13.22	14.33	9.11	14.67	15.11	14.00	15.33
S.D.	1.42	2.21	2.01	2.44	2.04	2.67	1.15	1.10	1.52	1.49	1.94	1.47	1.41	0.99	1.76	1.37	1.83	1.83
ร้อยละ	75.50	75.86	76.32	77.41	77.10	75.41	79.63	75.84	75.60	75.93	75.93	75.46	79.63	75.93	81.48	83.95	77.78	85.19
เฉลี่ยร้อยละ	ประสิทธิภาพกระบวนการ 75.93						ประสิทธิภาพผลลัพธ์ 77.83											

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง
 พยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนแบบภาคสนาม
 จำนวน 30 คน

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายกิจกรรม							คะแนนทดสอบหลังทำกิจกรรม										
	แผน2 (61)	แผน3 (61)	แผน4 (61)	แผน5 (61)	แผน7 (61)	/f/ (18)	/v/ (18)	/θ/ (18)	/ð/ (18)	/s/ (18)	/z/ (18)	/j/ (18)	/ʒ/ (12)	/r/ (18)	/l/ (18)			
1	43	40	45	42	35	44	16	16	12	13	12	12	16	9	14	14	12	12
2	42	42	48	44	36	45	14	14	15	15	15	15	15	11	15	15	14	14
3	45	43	46	49	36	47	14	14	12	12	12	12	12	10	12	14	12	13
4	42	45	45	50	37	50	12	14	15	15	16	14	15	8	15	14	12	14
5	44	42	44	43	35	46	16	14	12	12	14	14	16	8	15	16	15	14
6	39	41	46	46	38	38	14	14	15	15	15	16	12	10	12	14	12	16
7	43	42	45	45	37	48	14	14	12	13	12	12	14	9	16	15	15	15
8	43	45	47	47	36	46	16	16	12	13	12	12	16	9	15	14	12	12
9	46	46	50	46	34	34	14	14	15	15	15	15	15	10	14	14	14	16
10	47	45	48	47	34	41	14	14	15	15	15	15	15	9	14	16	12	14
11	53	52	53	53	39	49	14	14	12	12	12	12	12	10	12	14	12	14
12	57	51	48	47	37	47	12	16	15	15	16	14	15	8	15	14	12	14
13	42	45	43	43	35	41	16	14	12	12	12	14	16	8	15	14	14	15

ตาราง 28 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายกิจกรรม							คะแนนทดสอบหลังทำกิจกรรม										
	แผน2 (61)	แผน3 (61)	แผน4 (61)	แผน5 (61)	แผน6 (61)	แผน7 (61)	แผน8 (61)	/v/ (18)	/θ/ (18)	/ð/ (18)	/s/ (18)	/z/ (18)	/j/ (18)	/ɜ/ (12)	/u/ (18)	/ɔɜ/ (18)	/r/ (18)	/l/ (18)
14	41	42	43	43	36	50	14	13	15	15	15	16	12	10	12	14	14	16
15	54	50	47	46	36	46	14	14	12	13	12	12	14	9	14	12	12	15
16	46	47	51	46	35	46	16	12	12	13	12	12	16	9	14	13	12	12
17	55	50	49	48	41	48	14	14	15	15	15	15	15	10	15	12	14	14
18	57	52	56	55	43	51	14	14	15	15	15	15	15	9	14	14	14	16
19	42	44	45	50	37	50	14	14	12	12	12	12	12	10	12	14	12	15
20	44	45	44	43	35	46	12	13	15	15	16	14	15	8	15	14	14	14
21	40	45	46	46	38	38	16	14	12	12	12	14	16	8	15	16	14	14
22	43	42	45	45	37	48	14	13	15	15	15	16	12	10	12	14	14	16
23	43	45	47	47	36	46	14	12	12	13	12	12	14	9	16	15	15	15
24	46	46	50	46	40	34	16	12	12	13	12	12	16	9	13	14	12	12
25	47	45	48	47	34	41	14	14	15	15	15	15	15	10	12	16	14	14
26	53	51	52	54	39	50	14	14	15	15	15	15	15	9	14	14	14	16
27	57	50	48	47	37	51	14	14	12	12	12	12	12	10	12	14	12	14
28	53	52	53	53	39	50	12	13	15	15	16	14	15	8	15	14	14	14

ตาราง 28 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายกิจกรรม						คะแนนทดสอบหลังทำกิจกรรม																	
	แผน2 (61)	แผน3 (61)	แผน4 (61)	แผน5 (61)	แผน 6(49)	แผน7 (61)	/f/ (18)	/v/ (18)	/θ/ (18)	/ð/ (18)	/s/ (18)	/z/ (18)	/j/ (18)	/ʒ/ (12)	/tʃ/ (18)	/dʒ/ (18)	/r/ (18)	// (18)						
29	57	48	48	49	37	50	16	14	12	12	12	14	16	8	15	16	14	14						
30	42	40	43	43	37	41	14	13	15	15	15	13	12	10	12	14	14	12						
รวม	1406	1373	1423	1410	1106	1362	428	415	405	412	409	410	431	275	416	428	397	426						
เฉลี่ย	46.87	45.77	47.43	47.00	36.87	45.40	14.27	13.83	13.50	13.73	13.63	13.67	14.37	9.17	13.87	14.27	13.23	14.20						
S.D.	5.77	3.68	3.19	3.37	2.06	4.76	1.24	0.97	1.50	1.31	1.66	1.42	1.54	0.86	1.36	1.00	1.12	1.28						
ร้อยละ	76.83	75.03	77.76	77.05	75.24	75.43	79.26	76.85	75.00	76.30	75.74	75.93	79.81	76.39	77.04	79.26	75.52	78.89						
ลະ																								
เฉลี่ยร้อยละ	ประสิทธิภาพกระบวนการ						76.06						ประสิทธิภาพผลลัพธ์						77.00					

ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ
ท้ายคำภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

เลขที่	คะแนนทดสอบหลังทำกิจกรรม												รวม 210
	/f/ (18)	/v/ (18)	/θ/ (18)	/ð/ (18)	/s/ (18)	/z/ (18)	/j/ (18)	/ʒ/ (12)	/p/ (18)	/dʒ/ (18)	/r/ (18)	/l/ (18)	
1	12	12	11	12	15	12	13	13	13	8	11	14	146
2	13	13	12	12	15	12	13	13	14	9	13	13	152
3	13	14	14	14	16	12	15	15	15	9	14	15	166
4	13	12	13	12	15	12	15	15	15	9	15	15	161
5	15	12	14	13	13	12	13	12	13	9	13	13	152
6	12	12	12	14	15	12	13	14	13	10	14	11	152
7	16	12	14	13	15	12	15	12	15	8	14	15	161
8	13	14	14	14	15	14	15	14	14	9	14	13	163
9	16	14	14	15	18	14	15	14	14	8	13	11	166
10	15	14	14	14	15	14	15	14	12	9	12	12	160
11	17	15	15	13	18	14	18	13	15	9	15	14	176
12	18	16	12	14	13	14	14	13	14	9	14	14	165
13	13	12	13	14	14	12	14	12	12	9	12	12	149
14	13	12	14	12	14	12	13	12	13	9	15	15	154
15	18	15	14	14	14	14	13	14	14	9	14	13	166
16	15	14	15	14	18	14	14	14	14	8	13	13	166
17	18	15	13	13	15	14	16	14	14	9	14	15	170
18	18	16	15	16	18	15	18	16	18	12	15	15	192

ผลการหาค่า T-Test ด้วยโปรแกรม SPSS คะแนนหลังเรียนด้วย กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75

T-Test

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนนหลังเรียน	18	169.72	13.367	3.151

One-Sample Test

	Test Value = 157.5					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
คะแนนหลังเรียน	3.879	17	.001	12.222	5.57	18.87

ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

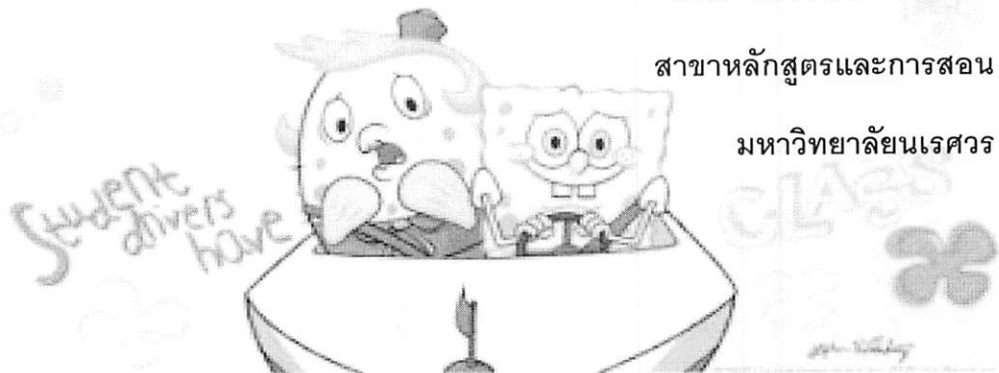
คู่มือ

การจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาวดาวนิน ไทยศิลา

สาขาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรัตนนคร

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคู่มือการจัด “กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้นี้ไปใช้ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้นี้ไปใช้จัดการเรียนการสอน ภายในเอกสารจะเป็นการกล่าวถึงสิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติและการจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ในกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดต่างๆ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมเรียนรู้นี้ไปใช้

ดังนั้น เพื่อให้เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ครูสอนควรศึกษา ทำความเข้าใจในรายละเอียดต่างๆ ของแต่ละหัวข้อและปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้เสนอไว้ในคู่มือทุกขั้นตอน อันเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้

ดาวนิน ไทยศิลา

การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยางค์
ต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จุดประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยางค์ต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ เทียบเกณฑ์ร้อยละ 75

วิธีการดำเนินกิจกรรมประกอบด้วย 4 ขั้น ดังนี้

สถาบัน National Institute for Literacy ในสหรัฐอเมริกา ได้เสนอวิธีสอนโฟนิกส์ที่เรียกว่า The Research Building Block on How to Teach Children to Read โดยมี 4 ขั้นตอนในการสอนอ่าน ที่เป็นแบบล่างไปบน (Bottom-up) ซึ่งเริ่มจาก

ขั้นที่ 1 ได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง ภาษาอังกฤษ (Phonemic Awareness)

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)

ขั้นที่ 3 อ่านคล่อง (Reading Fluency)

ขั้นที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary)

วัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือ	การประเมินผล
1. เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการ ออกเสียงพยัญชนะต้น คำและท้ายคำ ภาษาอังกฤษ กลุ่มเสียงเสียดแทรก, กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก , กลุ่มเสียงกระดกลิ้น, กลุ่มเสียงข้างลิ้น ตามเกณฑ์ร้อยละ 75	ทดสอบการอ่าน ออกเสียง	แบบวัด ความสามารถใน การอ่านออกเสียง พยัญชนะต้นคำและ ท้ายคำ ภาษาอังกฤษ	นักเรียนผ่าน เกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 75 ขึ้นไป

ขั้นที่ 1

ได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง ภาษาอังกฤษ

(Phonemic Awareness)

จุดประสงค์ นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้

วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นขั้นที่ปรับและเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยใช้ กิจกรรมที่
 เข้าใจ สนุกสนาน เช่น การใช้เพลงและการเล่นเกม เพื่อเป็นการสร้างความกระตือรือร้น และความ
 สนุกสนานเพื่อเชื่อมโยงต่อการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะหรือสระภาษาอังกฤษที่ ผู้เรียนกำลัง
 จะเรียน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด สังเกตจากการทำกิจกรรม การตอบคำถาม

เครื่องมือ สังเกต , ชักถาม

เกณฑ์การประเมินผล นักเรียนมีความพร้อมร้อยละ 100

ชั้นที่ 2

เชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง

(Phonics)

จุดประสงค์ นักเรียนบอกเสียงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ตามที่กำหนดให้ได้

วิธีดำเนินกิจกรรม

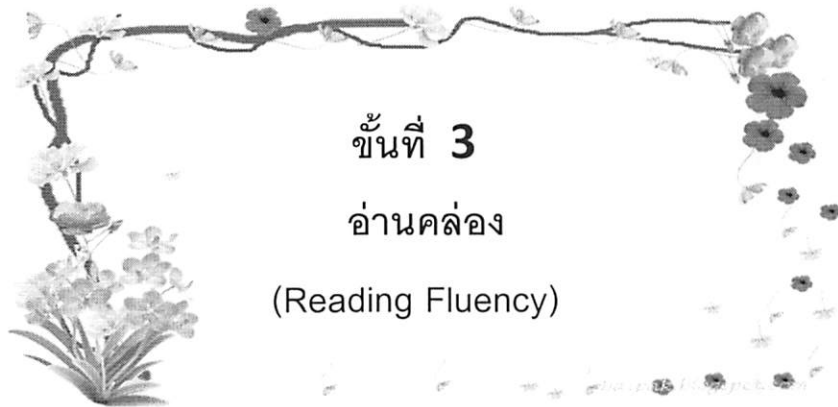
ชั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นชั้นที่ผู้เรียนจะได้รับการอธิบายเนื้อหาของกรการกำเนิด เสียงทั้งหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และหน่วยเสียงพิเศษ คือ การลงเสียงเน้นหนักในคำ โดยผู้สอน จะใช้ chart และ sheet มาประกอบคำอธิบาย ต่อจากนั้นผู้เรียนจะได้รับการฝึกฟังก่อนจำแนกเสียง โดยเริ่มจากการศึกษาแบบควบคุมจากกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ออกเสียงแล้วให้ผู้เรียนแสดงการแยกแยะความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินแต่ยังไม่ออกเสียง

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด การตอบคำถาม

เครื่องมือ คำถาม

เกณฑ์การประเมินผล นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3

อ่านคล่อง

(Reading Fluency)

จุดประสงค์ นักเรียนมีส่วนร่วมในการฝึกปฏิบัติกิจกรรม

วิธีดำเนินกิจกรรม

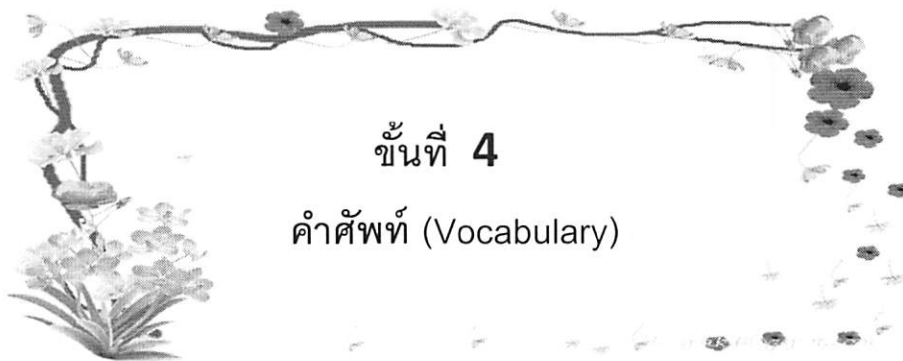
ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกออกเสียง เริ่มจากการออกเสียงตัวอักษร พยัญชนะ สระ แล้วออกเสียงเป็นคำ วลี และประโยค ฝึกออกเสียงซ้ำๆ จนผู้เรียนคล่องโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง การฝึกพูดซ้ำๆจนคล่อง การฝึกพูดต่อกันเป็นลูกโซ่ และการฝึกแทนคำ พร้อมไปกับการเรียนรู้คำศัพท์ที่ออกเสียงโดย กิจกรรมที่หลากหลายในรูปแบบของเกมที่สนุกสนานที่ผู้สอนจัดให้ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะคอยสังเกต ดูแล และช่วยเหลือ เมื่อมีผู้เรียนยังออกเสียงไม่ได้หรือออกเสียงยังไม่คล่อง ผู้สอนจะให้ผู้เรียนฝึก ไม่ว่าจะ เป็นฝึกแบบคู่หรือฝึกแบบกลุ่มจนกว่าจะให้ผู้เรียนออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่ว

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด สังเกตพฤติกรรมการฝึก

เครื่องมือ การสังเกต

เกณฑ์การประเมินผล นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกปฏิบัติ

ขั้นที่ 4

คำศัพท์ (Vocabulary)

จุดประสงค์ 1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้

2. นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ระดับคำเดี่ยว ระดับประโยคภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ได้

วิธีดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ เน้นเสียงหนักเบา ทั้งระดับคำและระดับประโยค และจะได้นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง เช่น การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้คำศัพท์ที่เรียนไป การออกเสียงคำศัพท์ที่คิดขึ้นเอง

1. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์
2. นักเรียนอ่านออกเสียงตามใบงานทำกิจกรรมทีละคน

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด ทดสอบ

เครื่องมือ ใบงานทำกิจกรรม, แบบวิเคราะห์การอ่านรายบุคคล,แบบทดสอบ

เกณฑ์การประเมินผล นักเรียนมีคะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

การจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการนำกระบวนการวิจัยเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ออกเสียงภาษาอังกฤษ และมีความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยกลุ่มเสียง 4 กลุ่มเสียง ดังนี้

กลุ่มเสียงที่ 1 เสียงเสียดแทรก (Fricatives)

กลุ่มเสียงที่ 2 เสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)

กลุ่มเสียงที่ 3 เสียงกระดกลิ้น (Tap or Frap)

กลุ่มเสียงที่ 4 เสียงข้างลิ้น (Lateral)

โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรม
ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ และแยกหน่วยเสียง (Phonemic Awareness)	- เป็นขั้นได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemes) ต่างๆ ของภาษาอังกฤษได้ ตลอดจนสามารถ ควบคุมการใช้ (Manipulate) หน่วยเสียงของ บทพูด (Speech Sound) ที่ประกอบเป็น พยางค์ (Syllables) และคำ (Words) - การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนที่รับและ เตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน ชี้แจงว่า

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรม
	นักเรียนจะได้ทำอะไร จะเรียนรู้เรื่องอะไร โดยใช้กิจกรรมสนุกสนานและสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม การสอบถาม
ขั้นที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)	- เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้รับการอธิบายเนื้อหาของหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และการลงเสียงเน้นหนักในคำ ผู้เรียนจะฝึกฟังเสียงจาก CD, You tube ที่เป็นเสียงจากเจ้าของภาษาก่อน จำแนกเสียง ซึ่งครูอาจใช้ chart ประกอบคำอธิบายกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องและการกำเนิดเสียง
ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านคล่อง (Reading Fluency)	- เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ เริ่มจากการออกเสียงแต่ละตัว ออกเสียงเป็นคำ วลี และประโยคฝึกเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม หรือเป็นคู่ - ผู้เรียนฝึกออกเสียงซ้ำๆ ของคำ วลี และประโยคโดยการฝึกในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผู้สอนจะออกเสียงให้ผู้เรียนฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือให้นักเรียนฟังจากเทปที่มีเจ้าของภาษาโดยให้ไปทำตามบริบท ที่ใช้ภาษานั้น - ผู้เรียนฝึกทำกิจกรรมคู่เทียบเสียง Minimal pair - ผู้เรียนฝึกลิ้น (chain drill) - ผู้เรียนฝึกออกเสียง Tongue twister

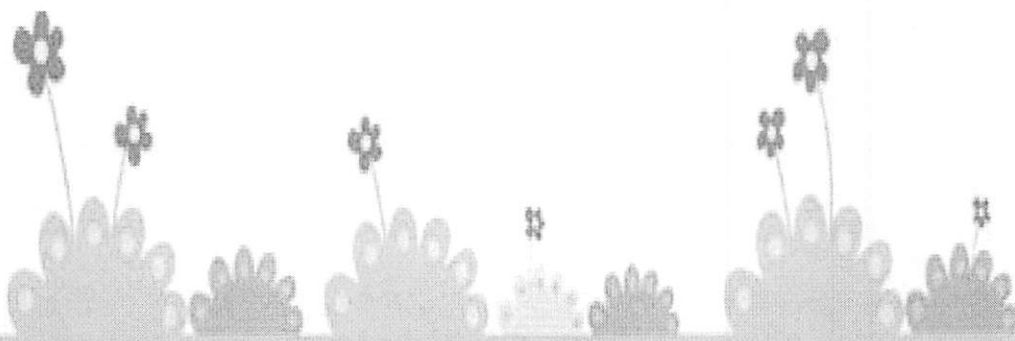
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรม
ขั้นที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary) หรือขั้นแสดงออกทางภาษา (Expressing)	- เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงเน้นเสียงหนักเสียงเบาทั้งระดับคำศัพท์และระดับประโยค และเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ และเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง ซึ่งในแต่ละกิจกรรมจะมีแบบฝึกหัดท้ายบทให้นักเรียนได้ทดสอบ

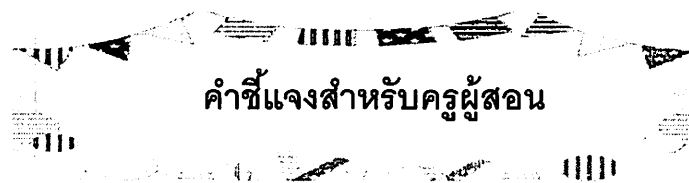
การเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เช่น การเตรียมตัวของครูผู้สอน การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

1. ด้านผู้สอน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมโดยศึกษาความรู้ในเรื่องที่จะจัดกิจกรรมให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง
2. ด้านผู้เรียน ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนควรพิจารณาความพร้อมในด้านต่างๆ ของผู้เรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้ ปรับกิจกรรมตามความเหมาะสมของผู้เรียน
3. ด้านเนื้อหาสาระ ที่นำมาใช้เป็นเนื้อหาทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน ตรงตามหลักสูตร ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้สื่อ แหล่งเรียนรู้และสื่อที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความพร้อมมีความทันสมัย เนื่องจากผู้เรียนต้องดูต้องสังเกตและฟัง เพื่อที่จะเลียนแบบเสียงและเปล่งเสียงให้ใกล้เคียงเจ้าของภาษามากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล มีการจัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมิน คือ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษพยางค์และพยางค์ย่อยระดับคำศัพท์และระดับประโยค

ข้อปฏิบัติในการใช้คู่มือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

1. ศึกษาคำชี้แจงการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ให้เข้าใจก่อนอย่างละเอียด
2. ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์
3. ศึกษาบทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอน
4. ศึกษาสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้และขั้นตอนต่างๆ ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจและชัดเจนเสียก่อน
5. ตรวจสอบและเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ให้เรียบร้อย

1. บทบาทครูผู้สอน

1.1 ครูผู้สอนศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ อย่างละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และเตรียมสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

1.2 กิจกรรมการจัดการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำยคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 4 ชั้น ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ของสถาบัน National Institute for Literacy ในสหรัฐอเมริกา The Research Building Block on How to Teach Children to Read โดยมี 4 ชั้นตอนในการสอนอ่าน ที่เป็นแบบต่างไปบน (Bottom-up) ซึ่งเริ่มจาก

ชั้นที่ 1 ชั้นเตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ แยกแยะหน่วยเสียง(Phonemic Awareness)

ชั้นที่ 2 ชั้นเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)

ชั้นที่ 3 ชั้นอ่านคล่อง (Fluency Instruction)

ชั้นที่ 4 ชั้นคำศัพท์ (Vocabulary)

1.3 ในการจัดกิจกรรมแต่ละชั้น ครูผู้สอนต้องมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการนำเสนอข้อมูล แนะนำแนวทางการฝึกและการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนขณะฝึก คอยกระตุ้นเสริมแรงให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

1.4 การจัดกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ ครูผู้สอนต้องจัดให้ครบตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามจุดประสงค์ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 1 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 2 กลุ่มเสียงเสียดแทรก /f/, /v/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 3 กลุ่มเสียงเสียดแทรก /s/, /z/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 4 กลุ่มเสียงเสียดแทรก /θ/, /ð /

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 5 กลุ่มเสียงเสียดแทรกและกลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก /j/, /tʃ/

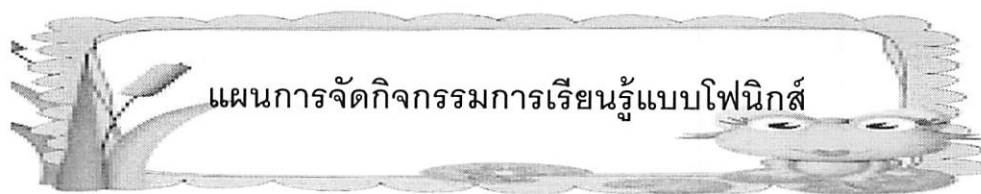
แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 6 กลุ่มเสียงเสียดแทรกและกลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก /ʒ/, /dʒ/

แผนการจัดการการเรียนรู้ที่ 7 กลุ่มกระดกลิ้นและกลุ่มเสียงข้างลิ้น /r/, /l/

1.5 ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก มีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.6 คอยสังเกตการณ์ทำกิจกรรมของนักเรียน คอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเกิดข้อผิดพลาด เกิดปัญหาในระหว่างการทำกิจกรรม โดยบทบาทของครูผู้สอนในแต่ละชั้น

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	บทบาทของครูผู้สอน
ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ แยกแยะ หน่วยเสียง (Phonemic Awareness)	- ครูเตรียมสื่อ - กระตุ้นเร้าความสนใจ ชักถามความรู้เดิม เพื่อทบทวนและจะเชื่อมโยงเข้าสู่ความรู้ใหม่ด้วยกิจกรรมการฟังเพลง ร้องเพลง เล่นเกม
ขั้นที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)	- ครูใช้สื่อการสอนอย่างหลากหลายเพื่อนำเสนอความรู้ใหม่ให้นักเรียน
ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านคล่อง (Fluency Instruction)	- ครูต้องคอยกระตุ้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมฝึกทำกิจกรรม และคอยแนะนำเมื่อเกิดปัญหา และคอยเสริมแรงเมื่อผู้เรียนทำได้ดี
ขั้นที่ 4 ขั้นคำศัพท์ (Vocabulary)	- กระตุ้นให้ผู้เรียนสรุปองค์ความรู้ใหม่ - ใช้สื่อที่หลากหลาย คอยให้คำแนะนำ - ครูสังเกตและประเมินความเข้าใจของผู้เรียนจากการทำกิจกรรม - ทดสอบการปฏิบัติท้ายกิจกรรม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	รหัสวิชา อ15101
หน่วยการเรียนรู้ การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและต้นคำ	เวลา 15 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ออกเสียงพยัญชนะเสียงแบบโฟนิกส์	เวลา 1 ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559	สัปดาห์ที่ 1

สาระสำคัญ

การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง นักเรียนต้องเรียนรู้หน่วยเสียงของพยัญชนะ โดยการออกเสียงแบบโฟนิกส์ของพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษแต่ละตัวให้ถูกต้อง เพื่อที่จะสามารถออกเสียงและฟังภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง อันจะส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนต่อไป

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระการเรียนรู้

ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ร้องเพลงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ได้
2. ออกเสียงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้

ชั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง ภาษาอังกฤษ

(Phonemic Awareness)

1. ครูเปิดเพลง ABC song ให้นักเรียนร้องตาม ใช้สื่อประกอบโดยดาวโหลดจากเว็บไซต์ <https://www.youtube.com/watch?v=nmyhRz0kAyk> (Phonics Songs | Learn Alphabet, ABC and Phonics Sounds in 20 Min by Hooplakidz)
2. ครูเปิดเพลงโฟนิกส์ของ A-Z ให้นักเรียนฟัง และถามนักเรียนว่า คือเพลงอะไร? เคยฟังหรือไม่? ครูบอกชื่อเพลง “โฟนิกส์ซง” กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ ใช้สื่อประกอบโดยดาวโหลดจากเว็บไซต์ <https://www.youtube.com/watch?v=nmyhRz0kAyk> (Phonics Songs | Learn Alphabet, ABC and Phonics Sounds in 20 Min by Hooplakidz)

ชั้นที่ 2 เชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)

1. ครูอธิบายโฟนิกส์คืออะไร โฟนิกส์คือกระบวนการออกเสียงของพยัญชนะและสระ ตำแหน่งการเกิดเสียง ตำแหน่งการผลิตเสียงของพยัญชนะ ระบบฐานกรณ์ ซึ่งพยัญชนะและสระแต่ละตัวออกเสียงแตกต่างกัน
2. ครูเปิดวิดีโอคลิปจากยูทูปการออกเสียงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ให้นักเรียนดู โดยดาวโหลดจากเว็บไซต์ <https://www.youtube.com/watch?v=3LD7m3luv0Y> (Jolly Phonics Letter Sounds (American English))
3. ครูทบทวนเสียงของพยัญชนะแต่ละตัวและเสียงของสระอีกครั้ง ผู้เรียนพยายามฝึกและเลียนแบบไปพร้อมๆกัน

ขั้นที่ 3 อ่านคล่อง (Reading Fluency)

1. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ตามคลิปปิดิโอ
2. ครูให้นักเรียนฝึกร้องเพลงโฟนิกส์ของ A-Z
3. ครูแสดงบัตรคำ (A-Z) ทีละตัว ให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง เช่น ครูแสดงบัตรคำ C นักเรียนออกเสียง เคอะ แสดงบัตร A ออกเสียง แอะ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary)

1. ครูแจกบัตรคำ A-Z ให้นักเรียนคนละใบออกเสียง เช่น A ออกเสียง แอะ ฟอร แอป เปิ้ล
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันสะกดคำศัพท์ที่อยู่ในมือ เช่น CAT = เคอะ- แอะ- เทอะ แคท = แมว จากนั้นสลับกับเพื่อนๆ หมุนเวียนไปเรื่อยๆจนครบ
3. ทดสอบออกเสียงพยัญชนะ A-Z ทีละคน โดยครูสุ่มหยิบบัตรคำอ่านคนละ 10 ใบ

สื่อ / แหล่งความรู้

1. คลิปปิดิโอเพลง ABC song
2. คลิปปิดิโอเพลงโฟนิกส์ของ
3. คลิปปิดิโอการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์
4. บัตรคำ A-Z

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์ข้อที่	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์
1. ร้องเพลงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ได้	สังเกตพฤติกรรมกรรร่วมกิจกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ระดับดีขึ้นไป
2. ออกเสียงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ได้	ทดสอบการออกเสียง	แบบวัดความสามารถออกเสียงรายบุคคล	ร้อยละ 75 ขึ้นไป

Phonics Songs | Learn ...

http://www.youtube.com/watch?v=...

YouTube™ phonic sounds of alphabets

This is the
Phonics song
So come and

Phonics Songs | Learn Alphabet, ABC and Phonics Sounds in 20 Min by HooplaKidz

HooplaKidz

12345 Once I caught A Fish: Alive And More Nursery Rhymes from HooplaKidz
1,974 views

2nd - Phonics Songs : Learn Alphabet, ABC and Phonics Sounds in 20 Min by HooplaKidz
19 views

Learn English (English Learning For Children) Fun way to Learn Spelling of 17 English
HooplaKidz
3,154 views

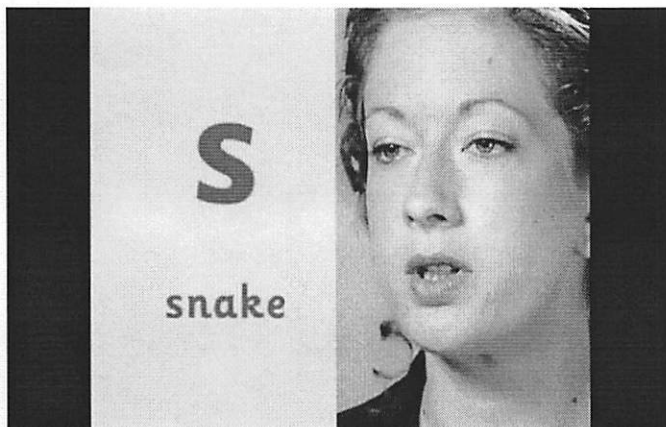
ABC Songs and Best Nursery Rhymes For Children: 26 Videos: 1.58 Millions of Views by
HooplaKidz
1,580,000 views

7:59
13/2/259

Jolly Phonics Letter So...

http://www.youtube.com/watch?v=...

YouTube™ jolly phonics sounds

S
snake

Jolly Phonics Letter Sounds (British English)

jollylearning

545,013

Wheels On The Bus | Plus Lots More Nursery Rhymes | 54 Minutes Compilation from
LindsayKidd.com
5,411 views

Learning English: Sounds of the Alphabet
LindsayKidd.com
250 views

ABC SONGS | ABC Songs for Children - 13 Alphabet Songs & 26 Videos
JollyLearning
59,572 views

JOLLY SONGS A-Z (from the big book JOLLY SONGS)
LindsayKidd.com
726 views

Phonics Songs | Learn Alphabet, ABC and Phonics Sounds in 20 Min by HooplaKidz
HooplaKidz
72,117 views

Jolly Phonics Letter Sounds (American English)
HooplaKidz
4,211 views

Learn English: Sounds of the Alphabet
LindsayKidd.com
250 views

8:03
13/2/259

เกณฑ์ผ่านการประเมินออกเสียงพยัญชนะและคำศัพท์รายบุคคล มีดังนี้

อ่านถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป

อ่านถูกต้อง 19 คำขึ้นไป

มีเกณฑ์ให้คะแนนการออกเสียงพยัญชนะและคำศัพท์รายบุคคล คือ

- เกณฑ์การให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อนักเรียน ออกเสียงพยัญชนะและคำศัพท์ถูกต้อง
บันทึกหลังสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

1. ความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะในด้านประเภทการออกเสียง : เสียงก้อง / เสียง
ไม่ก้อง Voice/voiceless

.....

.....

.....

2. ความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะในด้านตำแหน่งการออกเสียง Point of
articulation

.....

.....

3. ความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะในด้านลักษณะการออกเสียง Manner of
articulation

.....

.....

.....

4. ความคล่องแคล่วในการออกเสียง

.....

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวดาวนิน ไทยศิลา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

Word cards

A,a is for apple

B,b is for ball

C,c is for cat

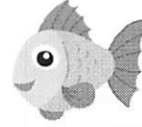
D,d is for dog

E,e is for elephant

F,f is for fish

G,g is for goat

H,h is for horse

I,i is for ink

J,j is for jug

K,k is for kite

L,l is for lion

M,m is for monkey

N,n is for nest

O,o is for owl

P,p is for pig

Q,q is for queen

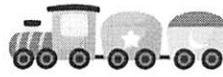
R,r is for rabbit

S,s is for sun

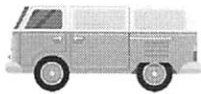
T,t is for train

U,u is for umbrella

V,v is for van

W,w is for watch

X,x is for Xmas

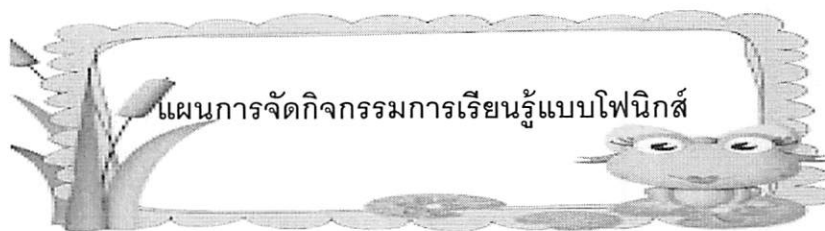

Y,y is for yak

Z,z is for zebra

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	รหัสวิชา อ15101
หน่วยการเรียนรู้ การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและต้นคำ	เวลา 15 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กลุ่มเสียงเสียดแทรก /f/ และ /v/	เวลา 2 ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559	สัปดาห์ที่ 1

สาระสำคัญ

การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้อง มีผลต่อความเข้าใจในการสื่อสาร ดังนั้นนักเรียนจึงต้องฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำให้ถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนต่อไป

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระการเรียนรู้

ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

3. อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) /f,v/ เป็นคำเดี่ยว เป็นประโยค ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2. ทักษะการฟังและพูด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ได้ยิน รับรู้ และ แยกหน่วยเสียง ภาษาอังกฤษ (Phonemic Awareness)

1. ครูให้นักเรียนทบทวนการออกเสียงแบบโฟนิกส์ด้วยการร้องเพลง โฟนิกส์ของ
2. ครูทบทวนคำศัพท์คำที่เคยเรียนมาแล้ว ให้นักเรียนบอกว่าเสียงที่ได้ยินคือเสียงของหน่วยเสียง

พยัญชนะตัวไหน เช่น ครูพูดคำว่า ball นักเรียนตอบว่า เสียงขึ้นต้นคือ เบอะ เสียงลงท้ายคือ เลอะ ถามไปเรื่อยๆ apple , cat , yellow, fish, dish เป็นต้น

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics)

1. ครูเปิดวิดีโอคลิปที่ดาวโหลดจากยูทูปการออกเสียงพยัญชนะและสระแบบโฟนิกส์ให้นักเรียนดู

โดยดาวโหลดจากเว็บไซต์ <https://www.youtube.com/watch?v=3LD7m3luv0Y> (Jolly Phonics Letter Sounds (American English) โดยให้ดูการออกเสียง /f/ และ /v/

2. ครูอธิบายให้นักเรียนสังเกตลักษณะรูปปาก ริมฝีปาก การพ่นลมออกมาระหว่างช่องแคบๆของริมฝีปากล่างกับฟันบน เวลาออกเสียง ให้สังเกตข้อแตกต่างว่าเสียง 2 เสียงนี้แตกต่างกันอย่างไร /f/ เสียงไม่สั่นและ /v/ เสียงสั่น มีการปล่อยลมออกมาระหว่างการออกเสียง

3. ครูมีภาพที่เป็นคำศัพท์เกี่ยวกับพยัญชนะ /f/ และ /v/ ให้นักเรียนบอกเป็นภาพอะไรเป็นภาษาไทย ครูอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง face, far , fine, family, van, violet เป็นต้น ครูถามนักเรียนว่าเสียงพยัญชนะต้นคำคือเสียงพยัญชนะอะไร และเสียงพยัญชนะท้ายคำคือเสียงพยัญชนะอะไร (นักเรียนพยายามตอบ) ครูแจ้งจุดประสงค์แก่นักเรียนว่าคาบนี้เราจะมาฝึกออกเสียง /f/ และ /v/ แจ้งกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนต้องทำอะไรบ้าง

4. ครูทำเสียง /f/ และ/v/ ให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ได้ยินคือเสียงอะไร ฝึกสังเกตความแตกต่างระหว่าง 2 เสียงนี้ เมื่อนักเรียนสามารถแยกและตอบคำถามได้แล้ว ครูให้นักเรียนลองฝึกออกเสียง

5. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียง /f/ , /v/ ตามคลิปวิดีโอ โดยครูคอยสังเกตและแนะนำ ผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา <https://www.youtube.com/watch?v=EoxtdD0Taxk> (การออกเสียง /f/ , /v/)

6. ครูให้นักเรียนบอกความแตกต่างระหว่าง 2 เสียงนี้ ว่าแตกต่างกันอย่างไร (/f/ เสียงไม่ สั่น กับ /v/ เสียงสั่น)

7. ครูให้นักเรียนดูรูป chart กลไกการผลิตเสียงของเสียง / f / และ / v / ใน Worksheet ที่ 1 พร้อมฝึกออกเสียงคำศัพท์ไปด้วย

ขั้นที่ 3 อ่านคล่อง (Reading Fluency)

4. ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะแบบโฟนิกส์ตามคลิปวิดีโอ

5. ผู้เรียนฝึกออกเสียงซ้ำๆของ คำ และประโยค ฝึกเน้นคำ

6. ให้นักเรียนฟังการออกเสียงจากดิกชันนารีของเจ้าของภาษา (Worksheet 2)

7. ผู้เรียนฝึกฟังและออกเสียง minimal pairs และ Tongue Twister เสียง / f / และ / v / เป็นการ

ฝึกออกเสียงตามแนวทางการสอนแบบโฟนิกส์ (Worksheet 3)

ชั่วโมง ที่ 2

5. นักเรียนฝึกออกเสียงด้วยตนเองตามใบงานที่ 2 และ 3

6. นักเรียนออกเสียงให้ครูฟังตามใบงานที่ 2 และ 3 ทีละคน

กิจกรรมที่ 4 คำศัพท์ (Vocabulary)

1. ครูให้นักเรียนดูภาพจากบัตรภาพ และออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง นักเรียนช่วยกันแปล ความหมายจากภาพ

2. นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์และแปลความหมายของคำศัพท์ ทั้งเป็นคำและเป็น ประโยค

3. นักเรียนฝึกอ่านเน้นเสียงหนักเบาคำศัพท์ และในรูปแบบประโยค

4. ครูให้นักเรียนเล่นเกมจับคู่คำศัพท์กับภาพ โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม

กลุ่มที่ 1 มีบัตรคำศัพท์ กลุ่มที่ 2 มีบัตรภาพ ให้นักเรียนจับคู่ที่ถูกต้องและให้แต่ละคู่อ่านออกเสียง คำศัพท์ของตนเอง สลับกับเพื่อนไปเรื่อยๆ 5 ครั้ง

5. ครูแจกบัตรภาพ และให้นักเรียนทำท่าทางตามภาพที่ได้แล้วให้เพื่อนทายว่าภาพนั้นคืออะไร เช่น ทำท่าทางปลา เพื่อนตอบ fish เมื่อเพื่อนตอบถูกได้นั่งลง ถ้าเพื่อนทายไม่ถูกต้องให้ไปด้วยท่าทางจนกว่าเพื่อนจะตอบถูก

6. ครูให้นักเรียนทำแบบแบบทดสอบคำศัพท์

7. ทดสอบภาคปฏิบัติการอ่านออกเสียงในแบบทดสอบการอ่านออกเสียง

8. สุ่มนักเรียน 4-5 คน ออกเสียงพยัญชนะ /f/ และ /v/ คำศัพท์ในบัตรคำ และคำศัพท์อื่นๆที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ /f/ และ /v/ ที่นักเรียนรู้จักให้เพื่อนๆฟัง

สื่อ / แหล่งความรู้

5. คลิปวิดีโอเพลงโฟนิกส์ของ

6. คลิปวิดีโอการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ f, v

7. ดิกชันนารีออนไลน์

8. บัตรคำ

9. บัตรภาพ

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์ข้อที่	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์
1. อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และท้ายคำ กลุ่มเสียงเสียดแทรก Fricatives (เสียง /f/, /v/) เป็นคำเดียว เป็นประโยค ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง	แบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	แบบวิเคราะห์การอ่านออกเสียงรายบุคคล	ผ่านร้อยละ 75

บันทึกหลังการสอน

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

5. ความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะในด้านประเภทการออกเสียง : เสียงก้อง / เสียงไม่ก้อง Voice/voiceless

.....
.....
.....

6. ความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะในด้านตำแหน่งการออกเสียง Point of articulation

.....
.....

7. ความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะในด้านลักษณะการออกเสียง Manner of articulation

.....
.....
.....

8. ความคล่องแคล่วในการออกเสียง.....

.....
.....

9. พฤติกรรม / เจตคติของนักเรียน.....

.....
.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....
.....

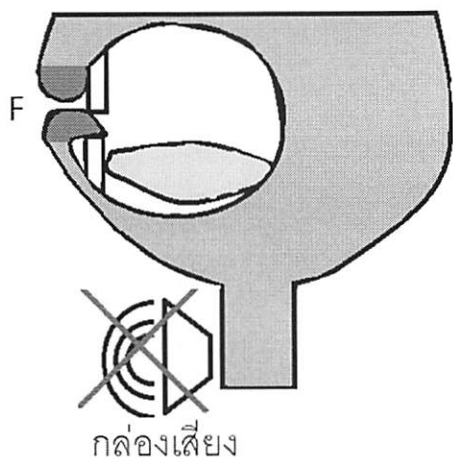
แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวดาวนิน ไทยศิลา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

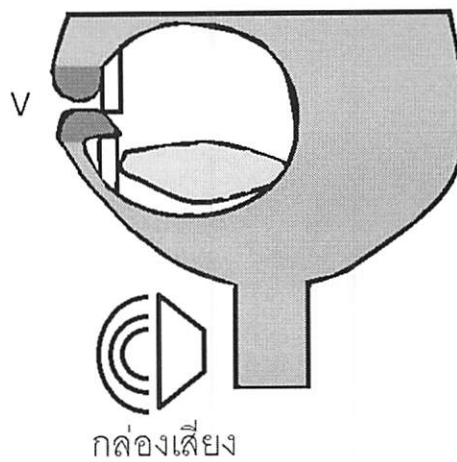

/f/

วิธีการออกเสียง f ริมฝีปากล่างแตะกับฟันบน

พ่นลมขณะเปล่งเสียง

เสียงไม่ก้อง

/v/

วิธีการออกเสียง v ริมฝีปากล่างแตะกับ

ฟันบน พ่นลมขณะเปล่งเสียง

เสียงก้อง

ให้นักเรียนฝึกออกเสียง / f / ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

face family farmer fat feed fine friend
wife knife shelf safe half beef off wolf

ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่กำหนดให้

1. She has oval face.
2. The cat is fat.
3. He has a wife.
4. She can cook food from beef.

ให้นักเรียนฝึกออกเสียง / v / ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

van vase vegetable very violet village vacation visit
give cave have save move drive arrive dove

ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่กำหนดให้

1. It is a vase.
2. My favorite color is violet.
3. Give me a hand.
4. My father drive a car.

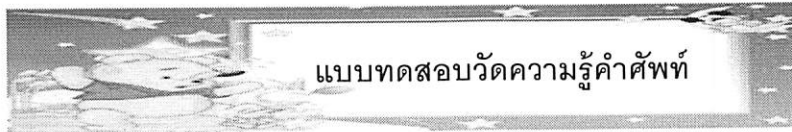
Minimal pairs

Consonants (/ f / VS / v /)

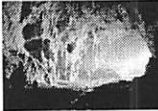

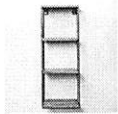

	A	B
1.	fat	vat
2.	fan	van
3.	feel	veal
4.	few	view
5.	fine	vine
6.	ferry	very

Tongue Twister /f,v/

Five very funny flies in velvet vests flew from France on Friday evening.

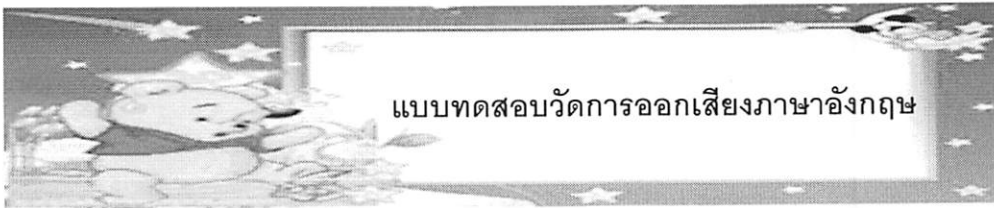

จงจับคู่ภาพกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. face	a.	
2. farmer	b.	
3. shelf	c.	
4. beef	d.	
5. vegetable	e.	
6. cave	g.	
7. drive	h.	

จงเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

A.	B.		
1. The cat is		fat	vat
2. She can cook food from		deef	beef
3. My favorite color is		violine	violet
4. I am		fine	vine
5. My father ..... a car.		drive	dry

จงอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้

1. family
2. fat
3. wife
4. knife
5. vase
6. very
7. move
8. dove

จงอ่านประโยคที่กำหนดให้

1. She has oval face.
2. The cat is fat. .
3. He has a wife.
4. She can cook food from beef.
5. It is a vase.
6. My favorite color is violet.
7. Give me a hand.
8. My father drive a car.

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless					
	2. Labiodentals					
	3. Fricatives					
	/f-/			-/f/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						
3						
4						

เกณฑ์คะแนนระดับคุณภาพ เกณฑ์คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 21-24 ระดับ ดีมาก

คะแนน 17-20 ระดับ ดี

คะแนน 13-16 ระดับ พอใช้

คะแนน 8-12 ระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านการประเมิน คะแนนเต็ม 24 คะแนน

ร้อยละ 75 ขึ้นไป

ได้ 17 คะแนน ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตามลักษณะ ฐานกรณ์การเปล่งเสียง (เสียงไม่ ก้อง, แหล่งผลิตเสียงคือริมฝีปาก ล่างกับฟันบน,เสียงพยัญชนะ เสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิตเสียงคือ ริมฝีปากล่างกับฟันบน,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกักเล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิตเสียงคือ ริมฝีปากล่างกับฟันบน,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiced					
	2. Labiodentals					
	3. Fricatives					
	/v-/			/-v/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						
3						
4						

เกณฑ์คะแนนระดับคุณภาพ เกณฑ์คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 21-24 ระดับ ดีมาก

คะแนน 17-20 ระดับ ดี

คะแนน 13-16 ระดับ พอใช้

คะแนน 8-12 ระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านการประเมิน คะแนนเต็ม 24 คะแนน

ร้อยละ 75 ขึ้นไป

ได้ 17 คะแนน ขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตามลักษณะ ฐานกรณ์การเปล่งเสียง (เสียงก้อง , แหล่งผลิตเสียงคือริมฝีปากล่าง กับฟันบน,เสียงพยัญชนะเสียด แทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง (เสียงก้อง, แหล่งผลิตเสียงคือริม ฝีปากล่างกับฟันบน,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกักเล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่งเสียง (เสียงก้อง, แหล่งผลิตเสียงคือริม ฝีปากล่างกับฟันบน,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

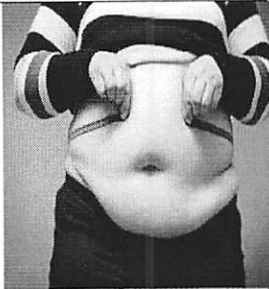

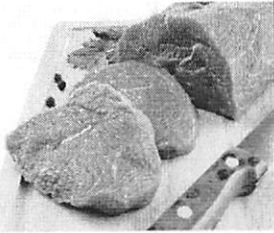

ประโยค	3	2	1
1. She has oval face.			
2. The cat is fat. .			
3. He has a wife.			
4. She can cook food from beef.			
5. It is a vase.			
6. My favorite color is violet.			
7. Give me a hand.			
8. My father drive a car.			

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ อ่านต่อเนื่องไม่ติดขัดชัดเจน	ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่ อ่านตะกุกตะกักไม่ต่อเนื่อง	ออกเสียงคำศัพท์สำคัญถูกและประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ขาดการออกเสียงเน้นหนัก อ่านตะกุกตะกักไม่ต่อเนื่อง

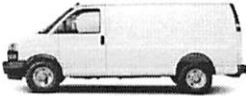

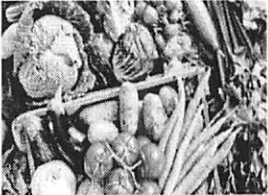

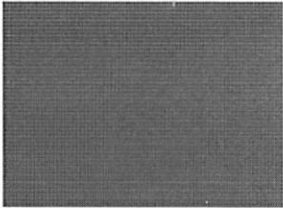

Vocabulary "f" Sound

Speech Practice

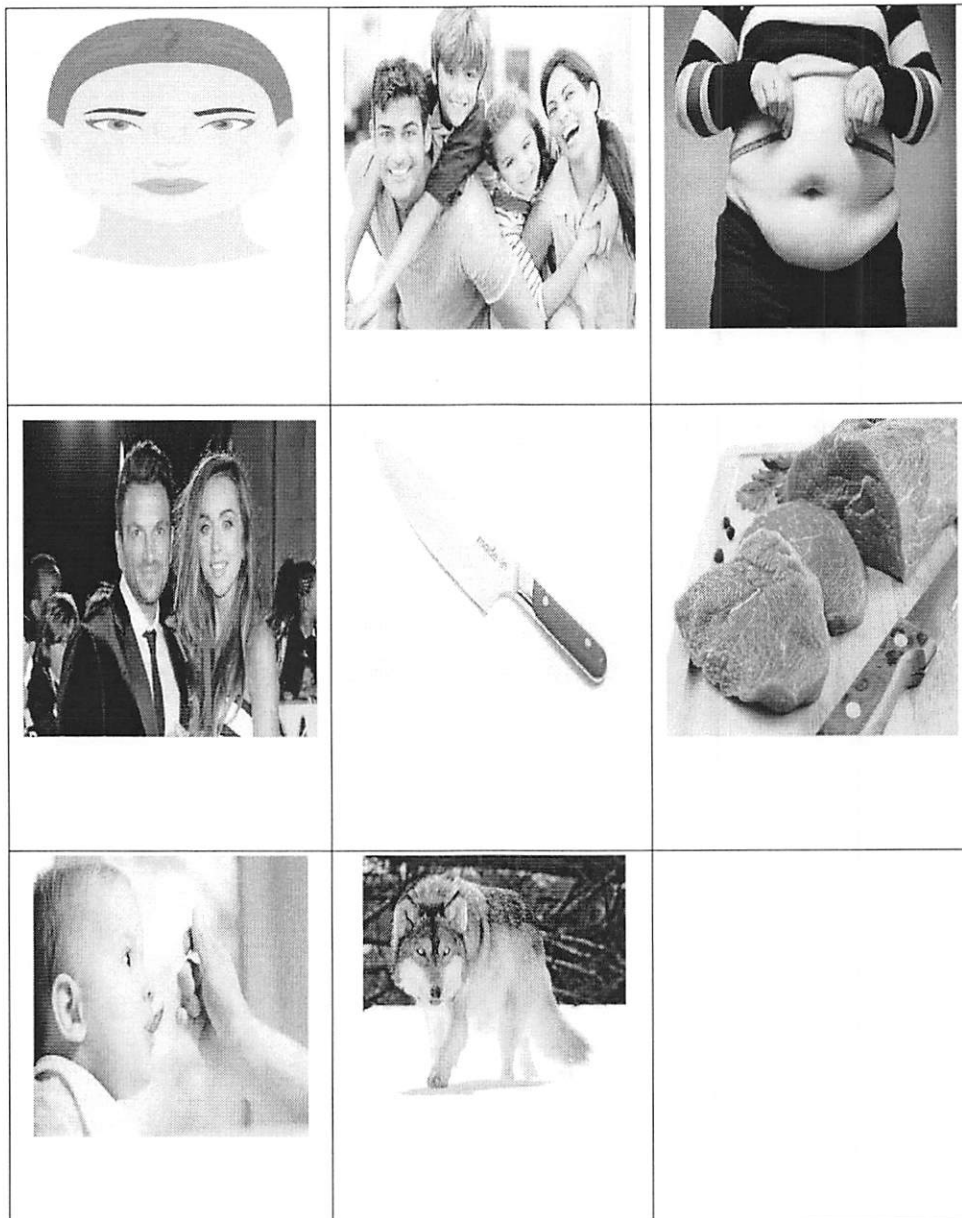
face	Family	fat
wife	knife	beef
feed	wolf	

Vocabulary "v" Sound

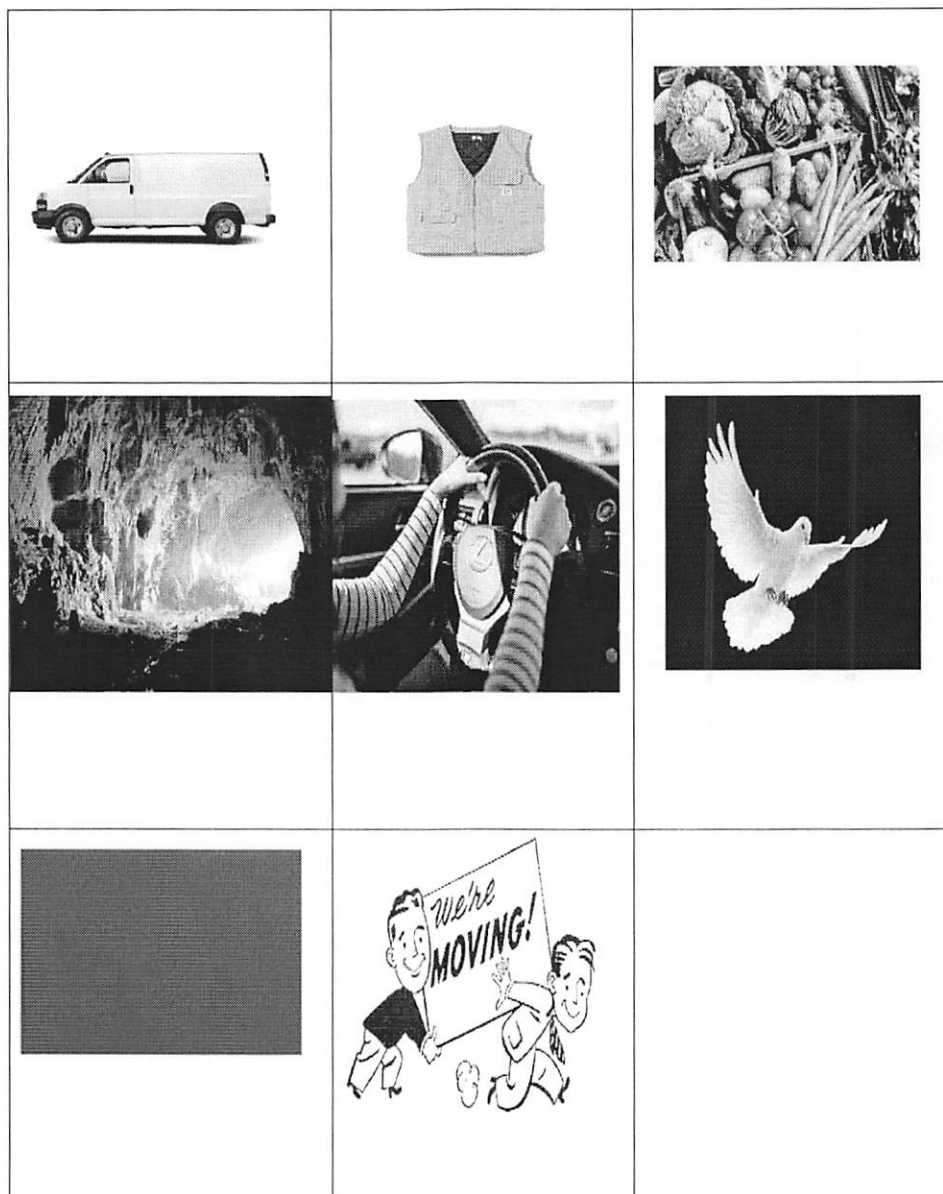
Speech Practice

van	vase	vegetable
cave	drive	dove
violet	move	

Picture Cards

Picture Cards

Word Cards

face	family	fat	feed
wife	knife	beef	woof

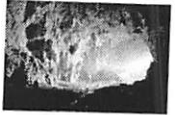

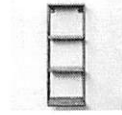

Word Cards

van	vase	vegetable
cave	drive	dove
violet	move	

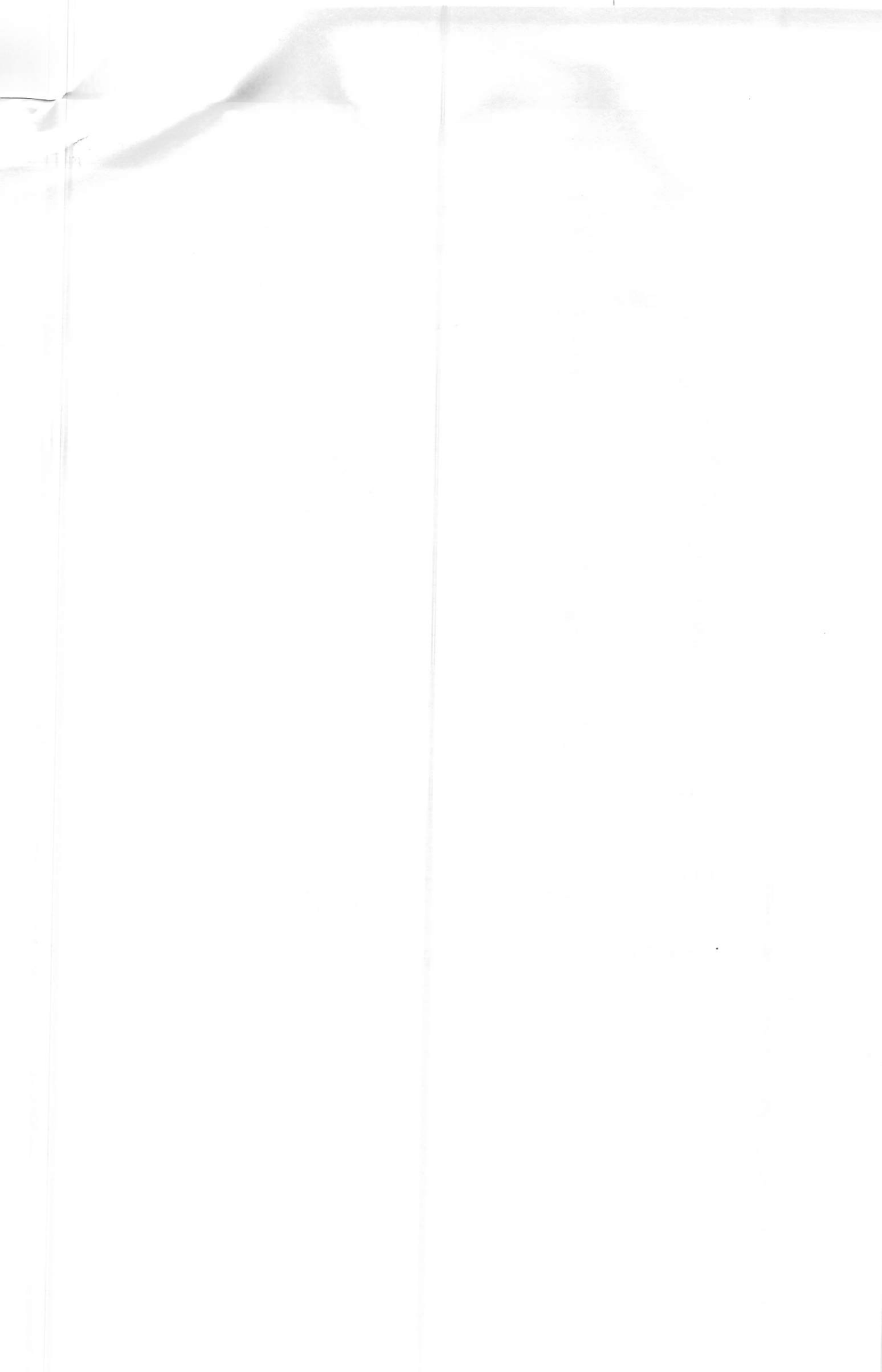
เฉลยแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์

จงจับคู่ภาพกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. face	a.	
2. farmer	b.	
3. shelf	c.	
4. beef	d.	
5. vegetable	e.	
6. cave	g.	
7. drive	h.	

จงเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

	A.	B.
1. The cat is .....a.....	fat	vat
2. She can cook food from .....b.....	deef	beef
3. My favorite color is ...b.....	violine	violet
4. I am .....a.....	fine	vine
5. My father ...a..... a car.	drive	dry

แบบทดสอบวัดความสามารถหลังการพัฒนาทักษะการฟังออกเสียง
แบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียง

พยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)

กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap)

กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral)

แบบวัดความสามารถหลังการพัฒนากิจกรรม

การฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ
ต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เพื่อการวัดผลการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้าย
คำของแต่ละคำ

ตอนที่ 1 คำศัพท์

คำที่	ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)							
	/f/	/v/	/θ/	/ð/	/s/	/z/	/ʃ/	/ʒ/
1	face	van	thank	the	sand	zebra	shoe	vision
2	feed	vase	think	this	sit	zoo	sheep	television
3	wife	give	birth	with	horse	rose	dish	
4	safe	cave	fourth	tooth	glass	was	brush	

คำที่	ชุดที่ 2 กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)		ชุดที่ 3 กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap)	ชุดที่ 4 กลุ่มเสียงข้างลิ้นลิ้น (Lateral)
	/tʃ/	/dʒ/		
1	cheese	jam	rat	look
2	champ	joy	room	love
3	touch	large	water	Pull
4	lunch	age	sister	fall

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless					
	2. Labiodentals					
	3. Fricatives					
	/f-/			-/f/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือริมฝีปากล่างกับฟัน บน,เสียงพยัญชนะเสียด แทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือริมฝีปากล่างกับ ฟันบน,เสียงพยัญชนะเสียด แทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือริมฝีปากล่างกับฟัน บน,เสียงพยัญชนะเสียด แทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiced					
	2. Labiodentals					
	3. Fricatives					
	/v-/			/-v/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคืออริมฝีปากล่างกับฟัน บน,เสียงพยัญชนะเสียด แทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคืออริมฝีปากล่างกับ ฟันบน,เสียงพยัญชนะเสียด แทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคืออริมฝีปากล่างกับฟัน บน,เสียงพยัญชนะเสียด แทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless					
	2. Dental					
	3. Fricatives					
	/θ-/			/-θ/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือฟัน, เสียงพยัญชนะ เสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง,แหล่ง ผลิตเสียงคือฟัน,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือฟัน,เสียงพยัญชนะ เสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiced					
	2. Dental					
	3. Fricatives					
	/θ-/			/-θ/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือฟัน, เสียงพยัญชนะ เสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือฟัน,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือฟัน,เสียงพยัญชนะ เสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless					
	2. Alveolar					
	3. Fricatives					
	/s-/			/-s/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง,แหล่ง ผลิตเสียงคือปุ่มเหงือก,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือเสียงปุ่มเหงือก,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiced					
	2. Alveolar					
	3. Fricatives					
	/z-/			/-z/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงเสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงเสียงคือปุ่มเหงือก, เสียงพยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงเสียงคือปุ่มเหงือก,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless 2. Post- Alveolar 3. Fricatives					
	/s-/			-/ʃ/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือหลังปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือหลังปุ่มเหงือก, เสียงพยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือหลังปุ่มเหงือก,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiced					
	2. Post- Alveolar					
	3. Fricatives					
	/ʒ-/			/ʒ/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือหลังปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือหลังปุ่มเหงือก, เสียงพยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือหลังปุ่มเหงือก,เสียง พยัญชนะเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 2 กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless 2. Palatal 3. Affricates					
	/tʃ-/			-/tʃ/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือเพดานแข็ง, เสียง พยัญชนะกึ่งเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือเพดานแข็ง,เสียง พยัญชนะกึ่งเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือเพดานแข็ง,เสียง พยัญชนะกึ่งเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 2 กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiced					
	2. Palatal					
	3. Affricates					
	/dʒ-/			/-dʒ/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือเพดานแข็ง, เสียง พยัญชนะกึ่งเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือเพดานแข็ง,เสียง พยัญชนะกึ่งเสียดแทรก) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือเพดานแข็ง,เสียง พยัญชนะกึ่งเสียดแทรก) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 4 กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless					
	2. Alveolar					
	3. Tap or Flap					
	/r/			/r/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียงกระดกลิ้น) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียงกระดกลิ้น) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียงกระดกลิ้น) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 4 กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless					
	2. Alveolar					
	3. Lateral					
	/l-/			-/l/		
	1	2	3	1	2	3
1						
2						

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียงข้างลิ้น) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียงข้างลิ้น) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะเสียงข้างลิ้น) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตอนที่ 2 ระดับประโยค

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เพื่อการวัดผลการออกเสียง
พยางค์ระดับคำและท้ายคำของแต่ละประโยค

เสียง / f-/, /-f /	เสียง / ʃ-/, /-ʃ /
1. She has oval face.	1. She has short black hair.
2. He has a wife.	2. It is a dish.
เสียง / v-/, /-v /	เสียง /-ʒ/
1. It is a vase.	1. I watch television.
2. My father drive a car.	2. She has a good vision
เสียง /θ-/, /-θ/	เสียง / ʒ-/, /-ʒ /
1. This is my sister	1. My mother buy some cheese.
2. My birthday is on 7 th March.	2. I have lunch with my friends.
เสียง / ɜ-/, /-ɜ/	เสียง /-dʒ /
1. There are three cows.	1. I like to eat an orange.
2. I go to school with my brother.	2. This room is very large.
เสียง / s-/, /-s /	เสียง / r-/, /-r /
1. My friends sing a song.	1. I read a book.
2. I'm waiting the school bus.	2. Her name is Jenny
เสียง / z-/, /-z /	เสียง / l-/, /-l /
1. I see a zebra in the forest.	1. We love our school.
2. The rose is red.	2. She is a girl.

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำระดับประโยค

ภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชื่อ.....

ในระดับประโยค			
เสียง / f-/, /-f /	3	2	1
1. She has oval face.			
2. He has a wife.			
เสียง / v-/, /-v /			
1. It is a vase.			
2. My father drive a car.			
เสียง /θ-/, /-θ/			
1. This is my sister			
2. My birthday is on 7 th March.			
เสียง /ð-/, /-ð/			
1. There are three cows.			
2. I go to school with my brother.			
เสียง / s-/, /-s /			
1. My friends sing a song.			
2. I'm waiting the school bus.			
เสียง / z-/, /-z /			
1. I see a zebra in the forest.			
2. The rose is red.			

ในระดับประโยค			
เสียง / ʃ-, /-ʃ /	3	2	1
1. She has short black hair.			
2. It is a dish.			
เสียง /-ʒ/			
1. I watch television.			
2. She has a good vision			
เสียง / ʒ-, /-ʒ /			
1. My mother buy some cheese.			
2. I have lunch with my friends.			
เสียง /-dʒ /			
1. I like to eat an orange.			
2. This room is very large.			
เสียง / r-, /-r /			
1. I read a book.			
2. Her name is Jenny			
เสียง / l-, /-l /			
1. We love our school.			
2. She is a girl.			

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ อ่านต่อเนื่องไม่ติดขัดชัดเจน	ออกเสียงคำศัพท์สำคัญและประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่ อ่านตะกุกตะกักไม่ต่อเนื่อง	ออกเสียงคำศัพท์สำคัญถูกและประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ขาดการออกเสียงเน้นหนัก อ่านตะกุกตะกักไม่ต่อเนื่อง

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ
ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

- ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงหยุด (Stops)
- ชุดที่ 2 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)
- ชุดที่ 3 กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)
- ชุดที่ 4 กลุ่มเสียงนาสิก (Nasals)
- ชุดที่ 5 กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap)
- ชุดที่ 6 กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral)

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงหยุด (Stops)

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ

ท้ายคำภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำที่กำหนดให้

คำที่	เสียง					
	/p/	/b/	/t/	/d/	/k/	/g/
1	pan	bat	tree	dog	key	good
2	pink	boat	towel	dad	king	green
3	pig	big	table	did	kite	game
4	paper	buy	toe	down	keep	garden
5	lamp	cap	cat	bed	fork	dig
6	map	lab	mat	bird	snake	bag
7	soap	globe	ant	child	duck	leg
8	top	mop	goat	food	neck	bug

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

ชุดที่ 2 กลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives)

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ

ท้ายคำภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำที่กำหนดให้

คำที่	เสียง							
	/f/	/v/	/θ/	/ð/	/s/	/z/	/ʃ/	/ʒ/
1	face	van	thank	the	sand	zebra	shoe	vision
2	family	vase	think	this	small	zoo	sheep	television
3	feed	visit	thin	that	sit	zero	show	pleasure
4	far	very	thing	they	snow	zip	shop	occasion
5	wife	give	bath	smooth	price	rose	dish	
6	beef	cave	fourth	with	glass	nose	brush	
7	knife	have	south	bathe	vase	was	fish	
8	safe	save	birth	tooth	horse	his	wash	

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

ชุดที่ 3 กลุ่มเสียงกึ่งเสียดแทรก (Affricates)

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ

ท้ายคำภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำที่กำหนดให้

คำที่	เสียง	
	/tʃ/	/dʒ/
1	cheese	jam
2	champ	joy
3	cheap	jean
4	chick	job
5	lunch	orange
6	March	large
7	watch	age
8	touch	cabbage

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

ชุดที่ 4 กลุ่มเสียงนาสิก (Nasals)

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ

ท้ายคำภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำที่กำหนดให้

คำที่	เสียง		
	/ m /	/ n /	/ ŋ /
1	man	new	sing
2	mother	now	wing
3	money	note	long
4	mango	nine	song
5	room	can	
6	come	gun	
7	broom	spoon	
8	time	fun	

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

ชุดที่ 5 กลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap)

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ

ท้ายคำภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำที่กำหนดให้

ลำดับที่	เสียง
	/ r /
1	rat
2	run
3	rabbit
4	roof
5	her
6	bear
7	sister
8	water

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ ที่เป็นปัญหาในการออกเสียง

ชุดที่ 6 กลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral)

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นคำและ

ท้ายคำภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำที่กำหนดให้

ลำดับที่	เสียง
	/ l /
1	look
2	love
3	lemon
4	like
5	girl
6	tell
7	pull
8	fall

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงหยุด (Stops)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless						1. Voiceless					
	2. Bilabial						2. Bilabial					
	3. Stops						3. Stops					
	/p-/			/p-/			/b-/			/b-/		
	1	2		1	2	3	1	2	3	1	2	3
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือริมฝีปากคู่, เสียง พยัญชนะหยุดหรือระเบิด) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือริมฝีปากคู่, เสียง พยัญชนะหยุดหรือระเบิด) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือริมฝีปากคู่, เสียง พยัญชนะหยุดหรือระเบิด) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ตารางวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชุดที่ 1 กลุ่มเสียงหยุด (Stops)

ชื่อ.....

ลำดับคำที่ ออกเสียง	1. Voiceless						1. Voiceless					
	2. Alveolar						2. Alveolar					
	3. Stops						3. Stops					
	/t-/			-/t/			/d-/			-/d/		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1												
2												
3												
4												

เกณฑ์การให้คะแนน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)

3	2	1
อ่านออกเสียงถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง (เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะหยุดหรือระเบิด) น้ำเสียงชัดเจน มีความคล่องแคล่ว	อ่านออกเสียงเกือบถูกต้อง ตามลักษณะฐานกรณ์การ เปล่งเสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่ง ผลิตเสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะหยุดหรือระเบิด) น้ำเสียงชัดเจน ตะกุกตะกักตะกุกตะกัก เล็กน้อย	อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตาม ลักษณะฐานกรณ์การเปล่ง เสียง(เสียงไม่ก้อง, แหล่งผลิต เสียงคือปุ่มเหงือก, เสียง พยัญชนะหยุดหรือระเบิด) น้ำเสียงไม่ชัดเจน ตะกุกตะกัก

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	ดาวนิน ไทยศิลา
วัน เดือน ปี เกิด	07 มีนาคม 2523
ที่อยู่ปัจจุบัน	42/2 หมู่ 7 ตำบลธาตุ อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย 42110
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนร่มเกล้าบ้านชมเจริญ ตำบลชมเจริญ อำเภอปากชม จังหวัดเลย 42150
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
ประวัติการศึกษา	ค.บ. (ครุศาสตรบัณฑิต) ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พ.ศ.2546

แบบวัดความสามารถหลังการพัฒนากิจกรรมการ
การฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ
ต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
สาระสำคัญ

แบบวัดความสามารถหลังการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการฝึกออก
เสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำ
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียน
รายบุคคล หลังการพัฒนาการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา กลุ่มเสียงที่เป็นปัญหานั้นคือ กลุ่ม
เสียง Fricatives, Affricates, Tap or Flap และ Lateral

เนื้อหาของแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นคำศัพท์ มีทั้งหมด 46 คำ
คะแนน 138 คะแนน ตอนที่ 2 เป็นประโยค มีทั้งหมด 24 ประโยค คะแนน 72 คะแนน คะแนน
รวม 210 คะแนน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นคำและท้ายคำในกลุ่มเสียง Fricatives, Affricates,
Tap or Flap และ Lateral ทั้งในคำเดี่ยว และประโยคได้

สื่อการเรียนรู้

แบบทดสอบวัดความสามารถหลังการพัฒนาการการเรียนรู้

การประเมิน

ผู้วิจัยประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียนเป็นรายบุคคล หลังจากนักเรียนพัฒนา
ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ โดยใช้กิจกรรมการฝึก
ออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้าย
คำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนนำไปหาค่าทางสถิติ

